

Uradni list

Evropske unije

C 9 E

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 52

15. januar 2010

Obvestilo št.

Vsebina

Stran

Evropski parlament

ZASEDANJE 2008—2009

Seje: 9. oktober 2008

SPREJETA BESEDILA

Zapisnik seje je bil objavljen v Uradnem listu C 316 E, 11. 12. 2008.

I Resolucije, priporočila in mnenja

RESOLUCIJE

Evropski parlament

Četrtek, 9. oktobra 2008

(2010/C 9 E/01)

Krepitev boja proti neprijavljenemu delu

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o krepitvi boja proti neprijavljenemu delu (2008/2035(INI)) 1

(2010/C 9 E/02)

Spodbujanje socialne vključenosti in boja proti revščini

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o spodbujanju socialne vključenosti in boja proti revščini, vključno z revščino otrok, v EU (2008/2034(INI)) 11

(2010/C 9 E/03)

Pregled ustanovne listine Fundacije odbora za mednarodne računovodske standarde

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o „IASCF: pregled ustanovne listine – javna odgovornost in vsebina predlogov za spremembo sestave IASB“ 26

(2010/C 9 E/04)

Razmere v Belorusiji

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o razmerah v Belorusiji po parlamentarnih volitvah 28. septembra 2008 28

SL

(2010/C 9 E/05)	Ustavitev kroga pogajanj STO v Dohi Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o ustavitvi kroga pogajanj v Dohi v okviru Svetovne trgovinske organizacije in o prihodnosti razvojne agende iz Dohe	31
(2010/C 9 E/06)	Obravnavanje izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o obravnavanju izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji (2008/2074(INI))	33
(2010/C 9 E/07)	Upravljanje arktičnega območja Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o upravljanju arktičnega območja	41
(2010/C 9 E/08)	Izvajanje socialne zakonodaje v cestnem prometu Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o izvajanju socialne zakonodaje v cestnem prometu (2008/2062(INI))	44
(2010/C 9 E/09)	Dopolnitev postopka Lamfalussy: prihodnja struktura nadzora Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 s priporočili Komisiji o nadaljevanju Lamfalussyjevega procesa: prihodnja struktura nadzora (2008/2148(INI))	48
	PRILOGA K RESOLUCIJI: PODROBNA PRIPOROČILA O VSEBINI ZAHTEVANEGA(ih) PREDLOGA(ov)	52
(2010/C 9 E/10)	Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008–2013 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o beli knjigi z naslovom „Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008–2013“ (2008/2115(INI))	56
 II Sporočila		
 SPOROČILA INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE		
Evropski parlament		
Četrtek, 9. oktobra 2008		
(2010/C 9 E/11)	Partnerstvo za komuniciranje o Evropi Sklep Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o odobritvi skupne izjave o partnerstvu za komuniciranje o Evropi (2007/2222(ACI))	65
	PRILOGA PARTNERSTVO ZA KOMUNICIRANJE O EVROPI	66
(2010/C 9 E/12)	Kako Parlament uporablja simbole Unije (novi člen 202a) Sklep Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o vključitvi novega člena 202a o tem, kako Parlament uporablja simbole Unije, v Poslovnik Parlamenta (2007/2240(REG))	67

III Pripravljalni akti

Evropski parlament

Četrtek, 9. oktobra 2008

(2010/C 9 E/13)	Protokol k Sporazumu ES/Švica o prostem pretoku oseb (sodelovanje Bolgarije in Romunije) *** Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o predlogu Sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske skupnosti in njenih držav članic, Protokola k Sporazumu o prostem pretoku oseb med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani, o sodelovanju Republike Bolgarije in Romunije kot pogodbenic Sporazuma glede na njun pristop k Evropski uniji (9116/2008 — C6-0209/2008 — 2008/0080(AVC))	69
(2010/C 9 E/14)	Vzpostavitev Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) * Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o predlogu Sklepa Sveta o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2008/XX/PNZ (KOM(2008)0332 — C6-0216/2008 — 2008/0101(CNS))	70
(2010/C 9 E/15)	Sporazum ES/Ukrajina glede ohranitve obveznosti o trgovini s storitvami iz Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju * Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o predlogu Sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma v obliki izmenjave pisem med Evropsko skupnostjo in Ukrajino glede ohranitve obveznosti o trgovini s storitvami iz Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju (KOM (2008)0220 — C6-0202/2008 — 2008/0087(CNS))	74

Uporabljeni znaki

*	Posvetovalni postopek
**I	Postopek sodelovanja: prva obravnava
**II	Postopek sodelovanja: druga obravnava
***	Postopek privolitve
***I	Postopek soodločanja: prva obravnava
***II	Postopek soodločanja: druga obravnava
***III	Postopek soodločanja: tretja obravnava

(Vrsto postopka določa pravna podlaga, ki jo predlaga Komisija)

Politične spremembe: krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ■ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

Popravki in prilagoditve tehničnih služb: navadni ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol || pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

Četrtek, 9. oktober 2008

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

Krepitev boja proti neprijavljenemu delu

P6_TA(2008)0466

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o krepitvi boja proti neprijavljenemu delu (2008/2035(INI))

(2010/C 9 E/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 24. oktobra 2007 z naslovom „Krepitev boja proti neprijavljenemu delu“ (KOM(2007)0628),
- ob upoštevanju svoje resolucije z 21. septembra 2000 o sporočilu Komisije o neprijavljenem delu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju resolucije Sveta in predstavnikov držav članic, sprejete na zasedanju Sveta 22. aprila 1999, o kodeksu ravnanja za učinkovitejše sodelovanje med javnimi upravami držav članic v boju proti zlorabam socialnega zavarovanja in dajatev na nadnacionalni ravni ter neprijavljenemu delu, ter v zvezi z začasno čezmejno napotitvijo delavcev ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 1999/85/ES z dne 22. oktobra 1999 o spremembi Direktive 77/388/EGS glede možnosti poskusne uporabe nižje stopnje DDV za delovno intenzivne storitve ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. januarja 2003 z naslovom „Prihodnost evropske strategije zaposlovanja – strategija za polno zaposlenost in boljša delovna mesta za vse“ (KOM(2003)0006),
- ob upoštevanju sklepov Sveta 2003/578/ES ⁽⁴⁾ in 2005/600/ES ⁽⁵⁾ z dne 22. julija 2003 ter 12. julija 2005 v zvezi s smernicami za politike držav članic o zaposlovanju, zlasti smernic 9 in 21,

⁽¹⁾ UL C 146, 17.5.2001, str. 102.⁽²⁾ UL C 125, 6.5.1999, str. 1.⁽³⁾ UL L 277, 28.10.1999, str. 34.⁽⁴⁾ UL L 197, 5.8.2003, str. 13.⁽⁵⁾ UL L 205, 6.8.2005, str. 21.

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju resolucije Sveta o preoblikovanju neprijavljenega dela v formalne oblike zaposlitve ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. januarja 2006 spomladanskemu Evropskemu svetu z naslovom „Čas za višjo prestavo – Novo partnerstvo za rast in delovna mesta“ (KOM(2006)0030),
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/702/ES z dne 6. oktobra 2006 o strateških smernicah Skupnosti o koheziji ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. februarja 2006 z naslovom „Poročilo o delovanju prehodnih ureditev, določenih v pristopni pogodbi iz leta 2003 (obdobje od 1. maja 2004 do 30. aprila 2006)“ (KOM(2006)0048),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. maja 2007 o spodbujanju dostojnega dela za vse ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. julija 2007 o posodabljanju delovnega prava za soočanje z izzivi 21. stoletja ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. oktobra 2006 o izvajanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju predloga Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o sankcijah zoper delodajalce državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU, ki ga je predložila Komisija (KOM(2007)0249),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. novembra 2007 o skupnih načelih prožne varnosti ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 24. oktobra 2007 o rezultatih javnega posvetovanja o zeleni knjigi Komisije z naslovom „Posodabljanje delovnega prava za soočanje z izzivi 21. stoletja“ (KOM(2007)0627),
- ob upoštevanju integriranih smernic za rast in delovna mesta (2008–2010) (KOM(2007)0803),
- ob upoštevanju dejavnosti Mednarodne organizacije dela (ILO) o dostojnem delu,
- ob upoštevanju temeljnih standardov ILO o delu, konvencij in priporočil te organizacije o dejavnostih uradov za delo in inšpekcij dela, ki so mednarodno merilo za zagotavljanje uporabe zakonskih določb v zvezi z delovnimi pogoji in varstvom delavcev,
- ob upoštevanju Konvencije ILO št. 143 o delavcih migrantih iz leta 1975 in dodatnih določb te organizacije o delavcih migrantih, ki predvidevajo sprejem vseh nujnih in primernih ukrepov za odpravo nezakonitega priseljevanja z namenom iskanja zaposlitve in nezakonitega dela priseljencev; ob upoštevanju določb o uporabi upravnih, civilnih in kazenskih sankcij v zvezi z nezakonitim delom delavcev migrantov,
- ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 22. decembra 1995 o uskladitvi instrumentov za boj proti nezakonitemu priseljevanju in nezakonitemu delu ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 27. septembra 1996 o boju proti nezakonitemu delu državljanov tretjih držav ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ UL C 260, 29.10.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 291, 21.10.2006, str. 11.

⁽³⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 321.

⁽⁴⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 401.

⁽⁵⁾ UL C 313 E, 20.12.2006, str. 452.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0574.

⁽⁷⁾ UL C 5, 10.1.1996, str. 1.

⁽⁸⁾ UL C 304, 14.10.1996, str. 1.

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju sklepov neformalnega srečanja ministrov za zaposlovanje in socialne zadeve v Berlinu od 18. do 20. januarja 2007 na temo kakovostnega dela,
 - ob upoštevanju poročila Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer o boju proti delu na črno v Evropski uniji ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju členov 136 in 145 Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter mnenj Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0365/2008),
- A. ker je neprijavljeno delo zapleten pojav, ki v številnih državah članicah še narašča, saj nanj vplivajo številni gospodarski, družbeni, institucionalni in kulturni dejavniki,
- B. ker je neprijavljeno delo posebej zaskrbljujoča in stalna lastnost trgov dela v Evropi, ki lahko ogrozi gospodarstvo držav članic in finančno vzdržnost evropskega socialnega modela z omejevanjem gospodarskih, proračunskih in socialnih politik; ker je neprijavljeno delo ravno tako razlog za izkrivljanje konkurence na notranjem trgu, saj ustvarja nelojalno konkurenco do drugih držav in podjetij,
- C. ker je neprijavljeno delo glavni dejavnik socialnega dampinga in je tako eno od ključnih vprašanj za posodobitev delovnega prava Skupnosti,
- D. ker nezavarovano delo vodi v nepošteno konkurenco med zavarovanimi in nezavarovanimi delavci ter povzroča še dodatno slabšanje pravic delavcev,
- E. ker neprijavljeno delo najbolj prizadene delovno intenzivne sektorje, kot so kmetijstvo, gradbeništvo, gospodinjске storitve, storitve nastanitve in gostinske storitve, za katere so značilni negotovost zaposlitve in neugodni pogoji plačevanja,
- F. ker je neprijavljeno delo priljubljeno tudi pri reorganizaciji podjetij z vzpostavitvijo podizvajalskih verig, katerih posledica je povečanje števila samozaposlenih, ki včasih niso prijavljeni,
- G. ker neprijavljeno delo še dodatno spodbujajo visoke stopnje brezposelnosti, revščina ter začasno in negotovo zaposlovanje, saj so se delavci v takšnih okoliščinah prisiljeni odreči zavarovanju ali drugim pravicam,
- H. ker sta lahko nezakonito priseljevanje in neprijavljeno delo povezana in meni, da je to dodaten razlog za to, da morajo države članice in Komisija še naprej razmišljati o skupnem pristopu k priseljevanju in možnosti, da se odpre več zakonitih poti priseljevanja v Evropsko unijo za državljane tretjih držav, ki želijo delati,
- I. ker so zlasti nezakoniti priseljenci, vsaj tisi, ki se znajdejo v nezakonitem položaju, bolj izpostavljeni temu, da postanejo neprijavljeni delavci in da delajo v slabih razmerah,
- J. ker so nezakonito zaposleni državljani tretjih držav še bolj ranljivi, ker se jih lahko v primeru prijetja vrne v njihovo državo izvora,

⁽¹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2008/13/en/1/ef0813en.pdf>.

Četrtek, 9. oktober 2008

- K. ker v številnih državah članicah kronično primanjkuje delavcev, ki bi bili zmožni in pripravljeni opravljati posebno, največkrat nekvalificirano delo, na primer v kmetijskem in vrtnarskem sektorju,
- L. ker osebe, ki opravljajo gospodinjske storitve, pogosto niso prijavljene in ker je med njimi veliko priseljencev, zlasti nezakonitih, med katerimi so nekateri žrtve trgovine z ljudmi, ki vodi do izkoriščanja, in prisilnega dela,
- M. ker neprijavljeno delo ni vključeno v davčno osnovo ter spodkopava financiranje in razdeljevanje storitev socialne varnosti in javnih storitev, s tem pa omejuje zmožnost držav članic, da bi povečale zmogljivosti socialnih storitev,
- N. ker neprijavljeno delo zavarovalnim skladom odvzema pomembne vire prihodka,
- O. ker delavci, ki opravljajo neprijavljeno delo, nimajo socialnega, zdravstvenega in nezgodnega zavarovanja ter so zato izpostavljeni precejšnjemu tveganju in finančnim izgubam,
- P. ker neprijavljeno delo onemogoča preverjanje izpolnjevanja določb o varnosti in zdravju pri delu, zaradi česar so delavci izpostavljeni visokemu zdravstvenemu tveganju, delodajalci pa se tako izognejo odgovornosti,
- Q. ker je za uspešen spopad z delom na črno in nezakonitim delom treba okrepiti mehanizme nadzora in kaznovanja z zagotavljanjem usklajenega delovanja služb inšpektorata za delo, davčnih organov in socialnih partnerjev,
- R. ker neprijavljeno delo negativno vpliva na vse stebre Lizbonske strategije: polno zaposlenost, kakovost in produktivnost dela ter socialno kohezijo,
1. pozdravlja pristop, za katerega se je odločila Komisija, in poziva k obnovitvi boja proti neprijavljenemu delu in sivi ekonomiji, ki – čeprav sta v različnih državah članicah prisotna v različnem obsegu – škodljivo vplivata na gospodarstvo in potrošnike, delavcem onemogočata zaščito, zmanjšujeta davčne prihodke ter povzročata nelojalno konkurenco med podjetji;
 2. izraža globoko zaskrbljenost zaradi obsežnosti neprijavljenega dela, ki v nekaterih državah članicah doseže do 20 % BDP ali več;
 3. poziva države članice, naj razmislijo o izboljšanju spodbud za zakonito delo, ki lahko zajemajo povišanje osnove neobdavčljivega dohodka, ter kot spodbudo delodajalcem, zmanjšanje stroškov dela, ki ne spadajo v plačo, povezanih z zakonito zaposlitvijo;
 4. pozdravlja pobudo Komisije, ki je postavila neprijavljeno delo, ki zahteva pomembne ukrepe na ravni Skupnosti in na nacionalni ravni, med politične prednostne naloge Unije;
 5. spodbuja države članice, da še naprej izvajajo reforme davčnega sistema in sistema socialne varnosti ter tako zmanjšajo davčno obremenitev za delavce;
 6. vseeno ugotavlja, da je politične smernice Skupnosti na področju neprijavljenega dela težko spremeniti v dobro opredeljene pravne in institucionalne instrumente, ki bi se odražali v konkretnih ukrepih v posameznih državah članicah;
 7. poudarja, kako močna je neenakost med instrumenti, ki jih Skupnost lahko uporabi za izvajanje kakovostne politike dela, in instrumenti za izvajanje politike, ki ščiti svoboščine trga;
 8. meni, da je pri ukrepanju proti neprijavljenemu delu potreben celovit pristop, ki obravnava vprašanja, povezana s spremljanjem in nadzorom, gospodarski in institucionalni okvir ter sektorski in ozemeljski razvoj ter zajema usklajeno ukrepanje na več ravneh in sodelovanje vseh vpletenih strani (javni organi, socialni partnerji, podjetja in delavci);

Četrtek, 9. oktober 2008

9. opaža povezavo med zapoznelim gospodarskim in proizvodnim razvojem ter razširjenostjo neprijavljenega dela; meni, da je treba ukrepe za boj proti neprijavljenemu delu vključiti v gospodarske politike in politike zaposlovanja v okviru Lizbonske strategije; prav tako meni, da je treba izvesti natančne študije za preučitev odločilnih makroekonomskih dejavnikov ter odnosa med trgi, proizvodnimi modeli in razširjenostjo neprijavljenega dela, če želimo, da bo strategija za boj proti neprijavljenemu delu učinkovita in bo prinesla pozitivne rezultate;
10. zato poziva k večji operativnosti in učinkovitosti ukrepov Skupnosti v boju proti neprijavljenemu delu, da bi zagotovili, da se posodobitev delovnega prava v Uniji ne omejuje le na teorijo, ampak se pretvori v učinkovite in visokokakovostne politike, ter da bi zagotovili, da se v skladu s ciljem dostojnega dela boljša kakovost dela lahko doseže v vsakem primeru;
11. meni, da je izkoreninjenje neprijavljenega dela v veliki meri odvisna od učinkovitosti delovnih standardov ter davčnih predpisov in predpisov o socialni varnosti, pri čemer je treba spodbujati sredstva in ukrepe različnih nacionalnih organov, ki so za to pristojni, ter izboljšati usklajevanje in izmenjavo informacij med njimi;
12. poziva k strategiji za boj proti neprijavljenemu delu, ki temelji na trdnem in učinkovitem usklajevanju ter upravnem sodelovanju med državnimi organi pregona, inšpektorati za delo in socialnimi partnerji, organi za socialno varnost ter davčnimi organi;
13. poudarja, da je neprijavljeno delo v nacionalnih pravnih ureditvah različno opredeljeno in da bi skupna opredelitev za vse države članice privedla do odprave pravne negotovosti pri statističnem opredeljevanju pojava; v zvezi s tem upošteva, da je opredelitev iz poročila Komisije, ki razločuje med zakonitimi in nezakonitimi dejavnostmi, mogoče uporabiti kot izhodišče, zavedati pa se je treba, da se v različnih državah obseg tega pojava količinsko in kakovostno razlikuje;
14. poudarja, da bodo ukrepi za boj proti neprijavljenemu delu osvetlili tudi nepravilnosti v prijavljenih delovnih razmerjih na podlagi zakonitih pogodb;
15. poziva države članice k boljšemu izvajanju obstoječega delovnega prava in delovnih standardov za boj proti neprijavljenemu delu; meni, da mora imeti Unija večjo vlogo pri spodbujanju pogostejšega in boljšega sodelovanja ter usklajevanja med nacionalnimi inšpektorji za delo in socialne zadeve;
16. ugotavlja, da sive ekonomije ni možno odpraviti brez izvajanja ustreznih mehanizmov spodbujanja; meni, da morajo države članice v skladu z lizbonskim kazalniki uspešnosti poročati, katere zahteve se izpolnijo kot posledica zmanjšanja obsega sive ekonomije;
17. poziva Komisijo, naj predloži predloge za razvoj splošno sprejetih metod za merjenje neprijavljenega dela na podlagi podatkov, ločenih po spolu in sektorju, saj v številnih sektorjih obstajajo občutne razlike v številu moških in žensk, ki opravljajo neprijavljeno delo, to pa neposredno vpliva na razkorak v plačah med moškimi in ženskami;
18. vztraja, da je nujno treba vzpostaviti platformo na ravni Skupnosti, ki bo pristojna za zbiranje potrebnih informacij v tesnem sodelovanju z državami članicami, da bi se ustvarila zanesljiva baza podatkov o neprijavljenem delu v Uniji ob upoštevanju razsežnosti spola in zlasti položaja žensk;
19. poudarja, da ženske, ki opravljajo neprijavljeno delo, niso nadpovprečno zastopane, so pa bolj zastopane od moških v nekaterih sektorjih zaposlovanja na tradicionalno ženskih področjih kot so gospodinjstva, hotelirstvo, gostinstvo in zdravstvo, za katere so značilne nižja stopnja izobrazbe, manjša varnost zaposlitve, nižja plača in slabša ali neobstoječa socialna varnost, kar jih zelo pogosto postavi v zelo ranljiv položaj;

Četrtek, 9. oktober 2008

20. poziva Komisijo, naj preuči možnost oblikovanja podatkovne zbirke o različnih pristopih in metodologijah, ki jih države članice uporabljajo za merjenje neprijavljenega dela, s ciljem spodbujanja izmenjave zgledov dobre prakse in prenosa znanja ter ovrednotenja izvedljivosti in prenosljivosti izvajanih ukrepov;
21. poziva Komisijo, naj oblikuje politike, ki bodo predpisale splošne in sektorske ukrepe za omejevanje neprijavljenega dela ob polnem sodelovanju socialnih partnerjev in s posebno navedbo najbolj prizadetih sektorjev, kot so hotelirstvo, gostinstvo, kmetijstvo, gospodinjske storitve in gradbeništvo; Komisijo in države članice opozarja na posebne razmere v sektorju domače oskrbe, kjer prevladujejo ženske, državljanke tretjih držav, ki v številnih primerih nezakonito prebivajo v Uniji;
22. ugotavlja, da je neprijavljeno delo mogoče preprečiti z določitvijo nacionalnih standardov in pogojev za varnost pri delu v dvostranskih in tristranskih sporazumih med državami članicami ter socialnimi partnerji in s sodelovanjem ter izmenjavo informacij med socialnimi partnerji;
23. poziva države članice, naj zmanjšajo ekonomsko privlačnost neprijavljenega dela tako, da zagotovijo kar se da preproste, pregledne in dostopne sisteme obdavčitve in socialnega varstva z učinkovitimi politikami za ustvarjanje več in boljših delovnih mest;
24. poziva Komisijo, naj državam članicam predlaga okvirne predpise za ureditev statusa zakoncev ali družinskih članov, ki pomagajo v družinskih podjetjih, da bi bili obvezno socialno zavarovani, k čemur je Parlament že pozval v svoji resoluciji z dne 21. februarja 1997 o položaju zakoncev, ki pomagajo samozaposlenim ⁽¹⁾;
25. poudarja, da je delovanje družine že samo po sebi družinski posel in meni, da bi bilo treba pretehtati priznavanje neobičajnega družinskega dela in njegovo obvezno vključitev v sistem socialne varnosti;
26. meni, da bi morale biti reforme gospodarskih politik ter davčnih sistemov in sistemov socialnega varstva v državah članicah povezane in upoštevati bistvene vzroke za neprijavljeno delo;
27. poziva države članice, naj predvidijo močne spodbude za tiste, ki si prizadevajo spremeniti neprijavljeno delo v zakonito in meni, da lahko atipične pogodbe pripomorejo k temu, da se delavci rešijo nezakonitega dela in da se poveča stabilnost dela;
28. poziva države članice, naj uvedejo stroge kazni za delodajalce, ki se kljub vsem ponujenim spodbudam še vedno poslužujejo neprijavljenega dela;
29. spodbuja države članice, naj uporabljajo politične instrumente, ki so jim na voljo, ter pri tem izvajajo preventivne ukrepe in sankcije, da bi neprijavljeno delo preoblikovale v zakonito zaposlitev, in naj uporabo teh instrumentov, kjer je to mogoče, uskladijo, da bi dosegle večjo usklajenost na celotnem notranjem trgu;
30. priznava pomembno vlogo, ki jo v mnogih državah članicah imajo socialni partnerji v boju proti neprijavljenemu delu, ter poziva Komisijo in države članice, naj v tem boju bolj podprejo in spodbujajo organizacije delodajalcev in sindikate; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da delavci, ki opravljajo neprijavljeno delo, pogosto ugotovijo, da niso zaščiteni s temeljno zakonodajo o zdravju in varnosti ter zakonodajo o minimalni plači in nimajo možnosti, da bi se pridružili sindikatu; zlasti poziva k boljšemu izvajanju obstoječe zakonodaje o minimalni plači v vseh državah članicah ter poziva države članice, ki nimajo predvidene minimalne plače, naj razmislijo o tem, da bi jo sprejeli na podlagi pogajanja s socialnimi partnerji in v skladu z nacionalnimi praksami;

⁽¹⁾ UL C 85, 17.3.1997, str. 186.

Četrtek, 9. oktober 2008

31. glede na pridobljene izkušnje v več državah članicah poziva k oceni in spodbujanju novih ukrepov za zagotavljanje prijavljenega dela v soglasju s socialnimi partnerji na ustreznih ravneh, da se osebam, ki opravljajo neprijavljeno delo, omogoči, da svoje delovanje uskladijo z zakonom v skladu z najboljšimi razpoložljivimi regulativnimi praksami, ki so se izkazale za učinkovite;
32. opozarja na uporabo storitvenih bonov v Belgiji, Nemčiji in Franciji, ki gospodinjstvom omogočajo kupovanje storitev na domu po nižji ceni, pri čemer se vseeno zagotovi, da se prispevki za socialno varnost in davki plačujejo prek bona;
33. je trdno prepričan, da mora uskladitev neprijavljenega delovnega razmerja z zakonom vedno vsebovati obveznosti nakazovanja prispevkov pod pogojem, da države članice lahko sprejmejo ukrepe za olajšanje obveznih plačil delodajalcev;
34. vabi države članice, da pri izvajanju političnih ukrepov v zvezi z zakonsko ureditvijo neprijavljenega dela razmislijo o sektorskih pristopih;
35. pozdravlja pobudo Komisije, da na Sodišču Evropskih skupnosti vloži tožbo proti državam članicam, ki v svojo nacionalni zakonodaji še vedno niso uredile avtomatičnega priznavanja kvalifikacij, pridobljenih v novih državah članicah; poziva države članice, naj nemudoma izpolnijo svoje obveznosti;
36. poziva države članice, ki uporabljajo prehodne ureditve za prosto gibanje delavcev v Uniji, naj odprejo svoj trg dela za delavce iz vseh novih držav članic, saj omejitve (tudi delne) dostopa do trga dela niso le v nasprotju z ustanovnimi načeli Unije in evropskim duhom, temveč se zaradi prehodne ureditve tudi povečuje neprijavljeno delo in nastajajo ozemeljske neuravnoteženosti; pri tem meni, da je bistveno izvajati načelo enakega obravnavanja pravic delavcev ter preprečiti nelojalno konkurenco in socialni damping;
37. meni, da je vzrok za neprijavljeno delo pri delavcih, ki imajo pravico prostega gibanja, pomanjkljiva seznanjenost z ustreznimi določbami; zato poziva države članice, naj organizirajo kampanje obveščanja javnosti, da bi bili delavci in delodajalci o tem bolj seznanjeni;
38. meni, da bi s poenostavitvijo in zmanjšanjem upravnih bremen in postopkov, zlasti za mala in srednje velika podjetja, lahko zmanjšali uporabo neprijavljenega dela in spodbudili poslovno dejavnost v Uniji;
39. poziva zadevne nacionalne organe, naj spodbujajo uporabo e-uprave in spletne registracije ter izmenjavo dobre prakse s ciljem, da se za podjetja, zlasti mala in srednje velika, zmanjšajo stroški ter zapleteni registracijski in upravni postopki, na primer z zmanjšanjem števila davčnih obrazcev, enkratnim vnosom podatkov, enotnim obrazcem za plačilo in uvedbo načela „vse na enem mestu“;
40. meni, da je treba neposredno uvesti učinkovite inšpekcije in sankcije na kraju samem ter državam članicam dati potreben manevrski prostor za obvladovanje neprijavljenega dela;
41. se mu zdi potrebno, da morajo biti podjetja soodgovorna za morebitne nepravilnosti, ki so jih v zvezi s prispevki storili podizvajalci, s katerimi so ta podjetja povezana prek neposrednih podizvajalskih dogovorov;
42. poudarja, da bi lahko število teh primerov neprijavljenega dela v podizvajalskih verigah zmanjšali z uvedbo sistema nacionalnih določb, v skladu s katerimi bi morali naročniki in izvajalci del delovati odgovorno in pošteno;
43. poziva države članice, socialne partnerje in druge ključne akterje na trgu dela, naj spodbujajo družbeno odgovornost podjetij in drugi podobni pristopov za boj proti neprijavljenemu delu;

Četrtek, 9. oktober 2008

44. poziva države članice, naj za boj proti neprijavljenemu delu in davčni zlorabi uporabijo inovativne metode, ki temeljijo na kazalnikih in merilih, značilnih za različne poslovne sektorje; poziva Komisijo, naj podpre izmenjavo najboljših praks med državami članicami v boju proti neprijavljenemu delu;

45. opozarja, da bi se lahko zaradi izključno kaznovalne politike, ki ni podprta z boljšim usklajevanjem med državami članicami, neprijavljeno delo skoncentriralo v manj strukturiranih državah in manj urejenih gospodarstvih;

46. močno zagovarja sklenitev sporazumov na regionalni, nacionalni in lokalni ravni, ki zagotavljajo postopen in sektorski odziv na nezakonito delo ter spodbujevalne ukrepe, ki ponujajo učinkovite rešitve v korist celotne družbe;

47. v zvezi s tem poziva Komisijo, naj državam članicam ter družbenim in gospodarskim akterjem, ki se borijo proti neprijavljenemu delu, predlaga „pakt za prijavo neprijavljenega“, ki bi omogočil postopno prijavljanje neprijavljenih dejavnosti; meni, da bi moral takšen pakt predvideti časovno omejeno prehodno obdobje brez kazni, ob njegovem izteku pa bi morale začeti veljati strožji mehanizmi kaznovanja;

48. poziva k odločnejšemu ukrepanju proti vsem podjetjem, ki zaposlujejo na črno, ne glede na kraj opravljanja dejavnosti, ter ugotavlja, da bi lahko izvajanje Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni ⁽¹⁾ pomagalo izboljšati razmere;

49. poziva k večjemu in učinkovitejšemu upoštevanju delovnega prava in veljavnih predpisov na področju dela kot enega od sredstev za spodbujanje agende o dostojnem delu in zakonodaje Skupnosti, zlasti Direktive 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev ⁽²⁾ od prvega dneva napotitve dalje, z dosledno razlago direktive, ki spreminja sedanji trend razlaganja te direktive na način, ki razlike pri obravnavi delavcev izenačuje na najnižjih osnovnih standardih;

50. poziva Komisijo, naj pregleda Direktive 96/71/ES, predvsem zato, da bi okrepila upravno sodelovanje in izmenjave informacij med pristojnimi nacionalnimi organi (inšpektorati za delo, davčne službe, uradi za socialno varstvo) in s tem preprečila neprijavljeno delo in ga popravila razmere;

51. zagovarja tesnejše vezi med nacionalnimi inšpektorati za delo in ukrepi za spodbujanje izmenjave zgledov najboljše prakse na ravni Skupnosti pri odzivu na neprijavljeno delo;

52. poziva države članice, naj uvedejo strožje inšpekcijske postopke in preglede, saj so ti v številnih državah članicah postali površni;

53. upa, da bo imela Unija pomembnejšo vlogo pri spodbujanju boljšega in večjega sodelovanja in usklajevanja med inšpektorati za delo, prek okrepitev ekonomskih in tehnoloških virov inšpekcijskih služb, okrepitev ukrepov, ki bodo omogočali skupno delovanje inšpektoratov za delo, ter razvoja informacijskih in komunikacijskih sistemov za njihovo skupno uporabo v skladu z zakonodajo o varstvu podatkov; pri tem poziva Komisijo, naj izvede študijo izvedljivosti glede ustanovitve trajne strukture Skupnosti za čezmejno sodelovanje, ki bo združevala prizadevanja držav članic v boju proti neprijavljenemu delu;

54. poziva k večjemu sodelovanju in izmenjavi informacij med državami članicami pri preučevanju pojava neprijavljenega dela s prikazom doseženih, pa tudi nepričakovanih rezultatov;

⁽¹⁾ UL L 76, 22.3.2005, str. 16.

⁽²⁾ UL L 18, 21.1.1997, str. 1.

Četrtek, 9. oktober 2008

55. vabi Komisijo, naj preuči, kako bi lahko sistemi, vzpostavljeni z Direktivo 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu ⁽¹⁾, pa tudi kontaktne točke na enem mestu, prispevali k boju proti neprijavljenemu delu;

56. pozdravlja uvedbo odbora na visoki ravni za pomoč državam članicam pri opredeljevanju in izmenjavi dobre prakse v zvezi z nadzorom in izboljšanjem zakonodaje o napotitvi delavcev;

57. podpira močnejši odziv na nezavarovano delo in ukrepe za spodbujanje sodelovanja ter izmenjave mnenj in zgledov najboljše prakse med sindikati v EU;

58. meni, da je treba delodajalce, delavce in morebitne uporabnike neprijavljenega dela ter vse socialne organizacije bolje seznaniti s tveganji in stroški v zvezi z neprijavljenim delom ter koristmi od odpravljanja tovrstnega dela ali zagotavljanja zakonitosti le-tega;

59. poziva Komisijo in države članice, naj začnejo informacijsko kampanjo za delodajalce in delavce, katere namen bo opozoriti na minimalna pravila in predpise Skupnosti ter negativni vpliv neprijavljenega dela na javne finance, nacionalne sisteme socialne varnosti, lojalno konkurenco, gospodarsko uspešnost in delavce;

60. poziva k stalnim kampanjam proti neprijavljenemu delu in pobudam za obveščanje in osveščanje na ravni Skupnosti, nacionalni in lokalni ravni, pri katerih naj sodelujejo socialni partnerji, javni organi, trgovske zbornice in zavodi za zaposlovanje, šole, lokalni sveti in različni sistemi nadzora in represije;

61. meni, da bi morali biti različni ukrepi za ukoreninjenje kulture zakonitosti, spodbujanja kakovostnega dela in kulture zakonitega podjetništva podprti s stalnimi kampanjami in poziva države članice, zadevne nacionalne organe in strukture civilne družbe, naj združijo svoja prizadevanja in ustvarijo okolje, ki zavrača neprijavljeno delo, ter spremenijo javno stališče o njem;

62. poudarja, da bi morale države članice za osveščanje javnosti nameniti več javnih sredstev, med drugim tudi iz Evropskega socialnega sklada in programa Skupnosti za zaposlovanje in socialno solidarnost – Progress; predlaga, da bi bilo treba v dejavnostih za osveščanje javnosti poudariti sankcije, stroške, tveganja pri neprijavljenem delu in prednosti prijavljenega dela, saj je tako osveščanje v skladu s poglavitnimi cilji lizbonske strategije za rast in zaposlovanje; vabi socialne partnerje, da imajo v tem procesu dejavno vlogo;

63. poziva vse države članice, naj podpišejo Mednarodno konvencijo o zaščiti pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov;

64. meni, da so za preprečevanje pojava neprijavljenega dela potrebni programski instrumenti na lokalni ravni in ravni Skupnosti, ki bi omogočili hkratno izvajanje politik gospodarske ter družbene podpore in razvoja ter nadzornih in represivnih ukrepov;

65. poziva Komisijo, naj pretehta možnost, da bi se hkrati z bojem proti neprijavljenemu delu izvajala finančna politika, ki podpira regionalne in lokalne načrte;

⁽¹⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 36.

Četrtek, 9. oktober 2008

66. poziva Komisijo, naj za države članice pripravi poskusno orodje na podlagi obstoječih dobrih praks v nekaterih državah članicah in modelov, kot je model, razvit v okviru projekta 2 Plus v Luksemburgu (ki ga sofinancira Evropski socialni sklad v okviru programa Cilj 3) za zaježitev neprijavljenega dela s tem, da postane nezanimivo, in sicer prek:

- skrajne poenostavitve upravnih postopkov za delodajalce ob zagotovitvi socialne varnosti delavcev,
- davčnega sistema, ki je ugoden za delodajalce, zlasti z odbitkom stroškov, ki se med drugim nanašajo na lokalna dela,
- oprostitve davka za vsa dela, katerih plačilo je nižje od zneska, ki ga določi država članica;

67. meni, da bi bilo pri pojavu neprijavljenega dela zaželeno preučiti in oceniti možnost uporabe državne pomoči, oproščene obveznosti priglasitve, prek široke razlage izraza „ustvarjanje delovnih mest“ in pomena „ustvarjanja zakonitega delovnega mesta“; ugotavlja, da neprijavljeno delo ni enakovredno pravemu delovnemu mestu in bi zato spodbude, da se neprijavljeno delo uskladi z zakoni, lahko postale „pomoč pri ustvarjanju zaposlitve“;

68. opozarja na splošno slabše razmere za ženske na trgu dela, ki so pogosto posledica družinskih obveznosti, zaradi katerih jim je otežkočen dostop do uradnega trga dela iz zato prej sprejmejo slabo plačano in neprijavljeno delo, s čimer se omalovažuje pravica do dostojnega dela, ki jo odločno zagovarja ILO, zlasti za gospodinje, nezakonite priseljenke in ženske, ki opravljajo slabo plačano in neprijavljeno delo; poudarja negativne posledice za poklicni razvoj in pokojnino žensk, pa tudi za dobro delovanje trga dela in sposobnost financiranja sistemov socialnega varstva, ki izhajajo iz tega;

69. meni, da bo politika, ki porodniški in starševski dopust šteje v delovno dobo in ki omogoča prejemanje plačila, ublažila negativne posledice družinskih obveznosti in prispevala k poklicnemu razvoju žensk, pa tudi k dobremu delovanju trga dela;

70. poziva, naj se namenijo sredstva raziskovalnim projektom na področju zdravja in varnosti pri delu ter promocijskim dejavnostim za preprečevanje in širjenje kulture zdravja in varnosti na delovnem mestu, s posebno pozornostjo do tistih panog, v katerih je tveganje poškodb največje in v katerih se najpogosteje skriva neprijavljeno delo; meni, da je treba odnos med nesrečami pri delu in nezakonitim delom preučiti na podlagi podatkov o smrtnih primerih;

71. meni, da je prvi korak pri preprečevanju neprijavljenega dela ustrezna politika usposabljanja;

72. priporoča sklenitev sporazuma na nacionalni, regionalni in lokalni ravni med socialnimi institucijami in organizacijami delodajalcev, ki bi zavezoval k nadzoru in postopnemu odpravljanju neprijavljenega dela;

73. pozdravlja prizadevanja Komisije za uvedbo sankcij zoper delodajalce državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v Uniji, vendar obžaluje, da ni ukrepov za boj proti izkoriščanju slednjih;

74. poudarja, da predlog Komisije za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o kaznih zoper delodajalce državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v Evropski uniji, občutno vpliva na neprijavljeno delo in izraža zaskrbljenost zaradi uvedbe represivnih ukrepov pred določitvijo skupnega okvira pravil in politik za zakonit dostop na trg delovne sile;

75. je seznanjen z napredkom, ki je zajet v predlogu Direktive Sveta o enotnem postopku obravnavanja vlog za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav, da lahko prebivajo in delajo na ozemlju države članice, ter o skupnih pravicah za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (KOM(2007)0638), vendar obžaluje, da je treba storiti še veliko za zagotovitev pravic iz členov 27 do 34 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah;

Četrtek, 9. oktober 2008

76. poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe, s katerimi bodo zmanjšale posebno ranljivost priseljencev, kar zadeva neprijavljeno delo;
77. meni, da je problematika zaposlovanja nezakonitih priseljencev zapletena in je torej ni mogoče razrešiti samo s kaznovanjem delodajalcev, temveč so za njeno reševanje potrebni medsektorski, daljnosežni ukrepi; predvsem meni, da je treba zagotoviti skladnost s smernicami ILO pri podpori za delavce migrante, ki so namenjene zagotavljanju spoštovanja njihovih pravic;
78. meni, da boj proti neprijavljenemu delu zahteva celovit pristop, ki mora upoštevati potrebo po ohranitvi in spodbujanju pravic delavcev priseljencev, bodisi zakonitih ali nezakonitih, ki jih delodajalci izkoriščajo;
79. meni, da boj proti neprijavljenemu delu nezakonitih priseljencev ne more biti učinkovit, če se ne bodo odprle zakonite poti priseljevanja, s čimer bi imela Unija zagotovljeno potrebno delovno silo iz tretjih držav, tako visoko kvalificirano kot tudi manj kvalificirano;
80. meni, da se je mogoče proti rastoči sivi ekonomiji, zlasti pa proti izkoriščanju nezakonito priseljenih delavcev, ob kaznovalni politiki in izgonih boriti tudi z instrumenti in mehanizmi za preprečevanje in boj proti izkoriščanju priseljenih delavcev ter upoštevati, da je treba priznati in spoštovati temeljne človekove pravice;
81. poziva države članice, naj nemudoma podpišejo in ratificirajo Konvencijo Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi;
82. poziva države članice, naj opredelijo ali okrepijo ustrezne zakonodajne ukrepe za spodbujanje priseljencev, ki so žrtve izkoriščanja, naj se prijavijo, kar bo prispevalo zlasti k učinkovitejšemu boju proti neprijavljenemu delu;
83. zagovarja združene finančne, davčne in delovne inšpekcijske postopke za boj proti neprijavljenemu delu;
84. vabi Komisijo, da v boju proti sivi ekonomiji na ravni Skupnosti spodbuja upravno sodelovanje in izmenjavo dobrih praks;
85. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Spodbujanje socialne vključenosti in boja proti revščini

P6_TA(2008)0467

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o spodbujanju socialne vključenosti in boja proti revščini, vključno z revščino otrok, v EU (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Posodabljanje socialnega varstva za večjo socialno pravičnost in gospodarsko kohezijo: spodbujanje dejavne vključitve oseb, najbolj oddaljenih od trga dela“ (KOM(2007)0620),
- ob upoštevanju sporočila Komisije o posvetovanju v zvezi z ukrepanjem na ravni EU za spodbuditev dejavne vključitve ljudi, ki so najbolj oddaljeni od trga dela (KOM(2006)0044), in zbirnega poročila služb Komisije o rezultatih tega posvetovanja,

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju Priporočila Sveta 92/441/EGS z dne 24. junija 1992 o skupnih merilih v zvezi z zadostnimi sredstvi in socialno pomočjo v sistemih socialnega varstva ⁽¹⁾ in Priporočila Sveta 92/442/EGS z dne 27. julija 1992 o zbliževanju politik in ciljev socialne zaščite ⁽²⁾,
- ob upoštevanju mnenja Komisije o pravičnem plačilu (KOM(1993)0388),
- ob upoštevanju nacionalnih programov reform v okviru Lizbonske strategije, nacionalnih poročil o strategijah za socialno zaščito in socialno vključenost 2006–2008 in njihovih posodobitev iz leta 2007, ki so jih predstavile države članice,
- ob upoštevanju skupnega poročila o socialni zaščiti in socialni vključenosti za leto 2008 (KOM(2008)0042) ter skupnega poročila o zaposlovanju 2007/2008, ki ga je Svet sprejel dne 13. in 14. marca 2008,
- ob upoštevanju poročila delovne skupine Odbora za socialno zaščito o revščini in dobrem počutju otrok v EU iz januarja 2008,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, ki so ga sprejeli Združeni narodi leta 1966,
- ob upoštevanju členov 3, 16, 18, 23, 25, 26 in 29 Splošne deklaracije o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju resolucij generalne skupščine Združenih narodov A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179 in A/RES/50/107,
- ob upoštevanju dokumentov ekonomskega in socialnega sveta Združenih narodov E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 in E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25, E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, sprejete leta 1979,
- ob upoštevanju razvojnih ciljev tisočletja Združenih narodov za leto 2000, zlasti v zvezi z odpravo revščine in lakote (prvi cilj), pridobitvijo splošne osnovne izobrazbe (drugi cilj), enakimi možnostmi za moške in ženske (tretji cilj) ter varstvom okolja (sedmi cilj),
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah iz leta 1989 ter njenega izbirnega protokola glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije,
- ob upoštevanju Mednarodne konvencije Združenih narodov o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov iz leta 1990,
- ob upoštevanju Mednarodnega akcijskega načrta Združenih narodov o staranju iz leta 2002,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov iz leta 2006 in njenega izbirnega protokola,
- ob upoštevanju konvencij Mednarodne organizacije dela št. 26 in 131 o določanju minimalne plače,
- ob upoštevanju agende Združenih narodov in Mednarodne organizacije dela za dostojno delo,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o spodbujanju dostojnega dela za vse: Prispevek Unije k izvajanju agende za dostojno delo po svetu (KOM(2006)0249) in resolucije Parlamenta z dne 23. maja 2007 o spodbujanju dostojnega dela za vse ⁽³⁾,

⁽¹⁾ UL L 245, 26.8.1992, str. 46.

⁽²⁾ UL L 245, 26.8.1992, str. 49.

⁽³⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 321.

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju sklepov neformalnega srečanja ministrov za zaposlovanje in socialne zadeve na temo kakovostnega dela, v Berlinu od 18. do 20. januarja 2007,
- ob upoštevanju členov 34, 35 in 36 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki opredeljujejo zlasti pravico do socialne pomoči in pomoči pri pridobitvi stanovanj, visoko raven varovanja zdravja ljudi in dostop do gospodarskih storitev splošnega pomena,
- ob upoštevanju Listine Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev iz leta 1989 in revidirane Evropske socialne listine Sveta Evrope iz leta 1996,
- ob upoštevanju priporočil evropskih socialnih partnerjev iz poročila z naslovom „Ključni izzivi za evropski trg dela: skupna analiza evropskih socialnih partnerjev“ z dne 18. oktobra 2007,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost ⁽¹⁾ in resolucije Parlamenta z dne 28. aprila 2005 o položaju Romov v Evropski uniji ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. junija 2003 o uporabi odprte metode koordinacije ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Pregled stanja družbene realnosti – Vmesno poročilo spomladanskemu Evropskemu svetu 2007“ (KOM(2007)0063) in resolucije Parlamenta z dne 15. novembra 2007 o dejanskem socialnem stanju ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“ (KOM(2006)0367) in resolucije Parlamenta v zvezi s tem z dne 16. januarja 2008 ⁽⁶⁾, zlasti odstavkov 94 do 117,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Obnovljena zaveza za socialno Evropo: krepitev odprte metode koordinacije za socialno zaščito in socialno vključenost“ (KOM(2008)0418),
- ob upoštevanju predloga Komisije o Sklepu Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem letu boja proti revščini in socialni izključenosti (2010) (KOM(2007)0797), in stališča Parlamenta z dne 17. junija 2008 ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje izjave z dne 22. aprila 2008 o odpravi uličnega brezdomstva ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju ugotovitev in priporočil iz prelomne študije generalnega sekretarja Združenih narodov o nasilju nad otroki iz leta 2006, v skladu s katero spadajo gospodarske neenakosti in socialna izključenost med dejavnike tveganja za grdo ravnanje z otroki,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 9. julija 2008 z naslovom „Novi evropski program socialnih ukrepov“,
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 18. junija 2008 z naslovom „Dejavna vključitev“,

⁽¹⁾ UL L 180, 19.7.2000, str. 22.

⁽²⁾ UL C 45 E, 23.2.2006, str. 129.

⁽³⁾ UL L 303, 2.12.2000, str. 16.

⁽⁴⁾ UL C 68 E, 18.3.2004, str. 604.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0163.

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Evropski listini o pravicah odjemalcev energije naproti“ (KOM(2007)0386),
- ob upoštevanju členov 136 do 145 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0364/2008),
- A. ker je bil na zasedanju Evropskega sveta v Nici od 7. do 9. decembra 2000 določen cilj EU, da je treba do leta 2010 znatno in merljivo zmanjšati revščino in socialno izključenost; ker je treba napredek pri uresničevanju tega cilja izboljšati,
- B. ker je Evropski svet na zasedanju v Lizboni 23. in 24. marca 2000 sklenil, da bo do leta 2010 odpravil revščino otrok v Evropi,
- C. ker je Evropski svet na zasedanju v Nici od 7. do 9. decembra 2000 pozval države članice, naj zagotovijo nadaljnje spremljanje priporočila iz leta 1992 o najmanjših sredstvih, ki jih morajo zagotoviti sistemi socialne zaščite,
- D. ker je v Priporočilu Sveta 92/441/EGS priznana osnovna pravica osebe do zadostnih sredstev in socialne pomoči, da lahko živi dostojno življenje,
- E. ker je v Listini Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev iz leta 1989 priznana pravica delavcev do pravičnega plačila; ker sta Parlament in Komisija leta 1993 obravnavala potrebo po usklajenih politikah o minimalni plači, ki bi omogočila delavcem pravico do plače, ki zadostuje za dostojen življenjski standard,
- F. ker je, ko se je EU zavezala boju proti revščini in socialni izključenosti v letu 2001, 55 milijonov ljudi v EU živelo na robu revščine zaradi prenizkih dohodkov (15 % prebivalstva v EU-15); ker je leta 2005 ta številka narasla na 78 milijonov (16 % prebivalstva v EU-25),
- G. ker stalne razlike v plačah moških in žensk povzročajo šibkejši položaj žensk v boju proti revščini,
- H. ker bi se brez vseh socialnih transferjev tveganje revščine v EU zlasti za ženske povečalo s 16 % na 40 % ali na 25 % brez pokojninskih prispevkov,
- I. ker krajše, počasneje napredujoče in slabše plačane zaposlitve žensk vplivajo tudi na njihovo tveganje revščine, zlasti za starejše od 65 let (21 % ali pet odstotnih točk večje kot pri moških),
- J. ker je skoraj ena tretjina prebivalcev Unije otrok in mladih ter je 19 milijonov otrok na pragu tveganja revščine, mnogo od njih je ločenih od svojih družin zaradi revščine v družini; ker je razmerje med revščino, starševstvom in blaginjo otrok v različnih družbenih okoliščinah zapleteno, vključno z zaščito otrok pred vsemi vrstami zlorabe,
- K. ker predstavljata zlasti skrajna revščina in socialna izključenost kršenje vseh človekovih pravic,
- L. ker precejšen del prebivalstva Unije ostaja socialno izključen, saj ena oseba od petih živi v podstandardnem stanovanju in vsak dan približno 1,8 milijona ljudi poišče nastanitev v posebnih zatočiščih za brezdomce, 10 % jih živi v gospodinjstvih, kjer nihče ni zaposlen, dolgotrajna brezposelnost se približuje 4 %, 31 milijonov ali 15 % delavcev zasluži zelo nizko plačo, 8 % ali 17 milijonov delavcev živi v revščini zaradi prenizkih dohodkov kljub zaposlitvi, delež oseb, ki zgodaj opustijo šolanje, presega 15 % in še vedno obstaja „digitalna vrzel“ (44 % prebivalstva EU nima interneta ali ne zna uporabljati računalnika),

Četrtek, 9. oktober 2008

- M. ker revščina in neenakost nesorazmerno vplivata na ženske; ker povprečen dohodek žensk predstavlja le 55 % dohodka moških; ker revščina zelo in nesorazmerno vpliva na ženske v starosti; ker se zaradi nedostopnosti visokokakovostnih storitev nesprejemljivo poveča tveganje revščine za ženske,
- N. ker imajo regionalni in lokalni organi že pomembno odgovornost za zagotavljanje splošnih storitev javne uprave in pravic, hkrati pa so podrejeni omejevalnemu pritisku javnega proračuna,
- O. ker naložbe v otroke in mlade prispevajo k večji gospodarski blaginji za vse in rešitvi iz kroga pomanjkanja, in ker je bistveno preprečevati težave ali posredovati, takoj ko so ugotovljene, da se ohranijo življenjske priložnosti otrok,
- P. ker sta revščina in brezposelnost povezani s slabim zdravstvenim stanjem in slabim dostopom do zdravstvenega varstva zaradi dejavnikov, kot so slaba prehrana, slabši življenjski pogoji na območjih z neugodnim položajem, neustrezne bivalne razmere in stres,
- Q. ker so vplivi neenakosti, revščine, socialne izključenosti in pomanjkanja priložnosti medsebojno povezani ter zahtevajo usklajeno strategijo na ravni držav članic, ki ne bo osredotočena le na dohodek in bogastvo, ampak tudi v vprašanja, kot so dostop do zaposlitve, izobraževanja, zdravstvenih storitev, informacijske družbe, kulture, prevoza in priložnosti prihodnjih generacij,
- R. ker se je po statističnih podatkih Evropske unije o prihodkih in življenjskih razmerah (EU-SILC) dohodkovna neenakost v obdobju od leta 2000 do leta 2005 v Uniji (razmerje S20/S80) bistveno povečala s 4,5 na 4,9, tako da je leta 2005 dohodek najbogatejših 20 % prebivalcev Unije skoraj petkrat večji od dohodka ostalih 80 % prebivalcev,
- S. ker zaporna kazen brez ustrezne rehabilitacije in izobraževanja pogosto povzroči le dodatno socialno izključenost in brezposelnost,
- T. ker je 16 % celotnega aktivnega delovnega prebivalstva Unije invalidov (Eurostat 2002); ker so stopnje brezposelnosti med invalidi, kamor spadajo tudi osebe s težavami v duševnem zdravju, starejše osebe in pripadniki narodnostnih manjšin v vsej Evropski uniji, še vedno nesprejemljivo visoke; ker 500 000 invalidov še vedno živi v velikih zaprtih domovih,

Celovitejši pristop k dejavni socialni vključitvi

1. pozdravlja pristop Komisije k dejavni socialni vključitvi; meni, da mora skupni cilj politik dejavne socialne vključitve biti izvajanje temeljnih človekovih pravic, da bi ljudem omogočili dostojno življenje ter sodelovanje v družbi in na trgu dela;
2. meni, da morajo politike dejavne socialne vključitve odločilno vplivati na izkoreninjenje revščine in socialne izključenosti glede zaposlenih oseb („zaposleni, ki živijo na pragu revščine“) in oseb, ki niso zaposlene; se strinja s Komisijo, da bi moral celovitejši pristop k dejavni vključitvi temeljiti na naslednjih skupnih načelih:
 - a) dovolj visoka dohodkovna podpora, s katero bi preprečili socialno izključenost: države članice morajo v skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti opredeliti sheme minimalnega dohodka, s tem povežane ugodnosti in socialno pomoč, ki morajo biti lahko dostopne in zagotavljati zadostne vire ter strateški načrt za politike dejavne vključitve za rešitev ljudi iz revščine in preprečevanje socialne izključenosti, pri čemer je treba upoštevati, da politike dejavne vključitve vključujejo večjo enakost sistemov socialnega varstva in zagotavljajo ustrezne podporne ukrepe (npr. rehabilitacijo, usposabljanje, svetovanje, varstvo otrok, stanovanja, jezikovno usposabljanje za migrante, podporne storitve), da bi ljudem omogočili dostojno življenje;

Četrtek, 9. oktober 2008

- b) povezava z vključujočim trgom dela: politike dejavne vključitve morajo stremeti k oblikovanju stabilne in varne visokokakovostne zaposlitve, k izboljšanju privlačnosti delovnih mest, ustvarjanju kakovostnih delovnih mest in spodbujanju kakovosti pri zaposlovanju, zagotavljanju visoke ravni zdravja in varnosti pri delu, povečevanju produktivnosti in dejavne podpore za najbolj prikrajšanje, zagotavljanju posebnih podpornih ukrepov in storitev za spremljanje ljudi do zaposlitve in spodbujanje ohranjanja zaposlitve, razvijanju podjetniških dejavnosti in zagotavljanju pomoči pri iskanju zaposlitve, k zagotavljanju visokokakovostne izobrazbe, poklicnega usposabljanja, nadaljnega usposabljanja in vseživljenjskega učenja, osebnega svetovanja, posebne pomoči in subvencioniranega zaposlovanja za ranljive skupine, kot so delavci invalidi;
- c) povezava do boljšega dostopa do kakovostnih storitev: treba je okrepiti dostopnost, cenovno dostopnost, odprtost, preglednost, univerzalnost in kakovost temeljnih storitev (socialno varstvo, storitve splošnega (gospodarskega) interesa), da bi spodbudili socialno in ozemeljsko kohezijo, zagotavljali temeljne človekove pravice in dostojno življenje, predvsem za ranljive in prikrajšane družbene skupine, kot so invalidi, starejši, enostarševske družine in velike družine, ter storitve načrtovati na način, pri katerem so upoštevane potrebe različnih skupin; treba se je izogniti nadaljnji privatizaciji javnih služb in služb socialnega skrbstva, razen če so vsem državljanom zagotovljene cenovna dostopnost, kakovost in dostopnost;
- d) vključevanje načel enakosti med spoloma, nediskriminacije in dejavne udeležbe: politike dejavne vključitve morajo zagotavljati spodbujanje enakosti med moškimi in ženskami in prispevati k odpravljanju vseh oblik diskriminacije v vseh vidikih zgoraj omenjene dejavne socialne vključitve; aktivno sodelovanje: dobro upravljanje, udeležbo in vključevanje vseh ustreznih akterjev je treba spodbujati z neposrednim vključevanjem oseb, ki so jih prizadeli revščina in socialna izključenost ter neenakost tako na nacionalni kot na evropski ravni – ter zlasti ljudi, ki živijo v skrajni revščini – ter tudi socialnih partnerjev in nevladnih organizacij v razvoj, upravljanje, izvajanje in ocenjevanje strategij;

3. meni, da je treba Priporočilo Sveta 92/441/EGS razširiti in posodobiti glede na rezultate pregleda stanja družbene realnosti v Unije in predlagani celoviti pristop k dejavni vključitvi ter da je treba v tem priporočilu upoštevati tudi pojav novih socialnih tveganj, povezanih z demografskimi spremembami ter gospodarstvom, ki temelji na znanju in storitvah;

4. podpira stališče Komisije, da mora celovitejši pristop k dejavni vključitvi vključevati tudi poseben poudarek na izkoreninjenju revščine otrok, odpravi neenakosti glede dostopa do zdravstvenega varstva in zdravstvenih rezultatov, obvladovanju revščine in socialne izključenosti v zvezi z javnimi in zasebnimi pokojninami in upokojitvijo ter zagotavljanju dostojne in visokokakovostne dolgoročne oskrbe;

Zagotavljanje zadostnega dohodka za dostojno življenje za vse

5. poudarja, da večina držav članic v EU-27 ima nacionalne sheme minimalnega dohodka, vendar ne vse; spodbuja države članice, da zagotovijo sheme minimalnega dohodka za socialno vključenost, ter jih poziva k izmenjavi najboljših praks; priznava, da je dolžnost držav članic, v katerih je zagotovljena socialna pomoč, poskrbeti, da državljani razumejo svoje pravice in jih lahko uresničujejo;

6. močno obžaluje, da nekatere države članice ne upoštevajo Priporočila Sveta 92/441/EGS, ki priznava „temeljno pravico osebe do zadostnih sredstev in socialne pomoči za način življenja, ki je združljiv s človeškim dostojanstvom“;

7. se strinja s Komisijo, da je raven socialne pomoči v večini držav članic že pod mejo ogroženosti zaradi revščine; vztraja, naj bo osrednji cilj shem dohodkovne podpore reševanje ljudi iz revščine in zagotavljanje dostojnega življenja; poziva Komisijo, naj preveri, če bi bil brezpogojni osnovni dohodek za vse lahko učinkovito orodje v boju proti revščini;

8. poziva Komisijo, naj pripravi natančno poročilo o tem, ali države članice pri zagotavljanju socialne varnosti (med drugim shem minimalnega dohodka ter s tem povezanih prejemkov, prejemkov za brezposelnost, invalidnost in preživele družinske člane, obveznih in dopolnilnih pokojninskih shem, predčasnih pokojnin) zagotavljajo dohodke nad pragom tveganja revščine Unije, ki znaša 60 % nacionalnega povprečnega ekvivalentnega dohodka;

Četrtek, 9. oktober 2008

9. meni, da bi morala Komisija razmisliti o vzpostavitvi skupne metode izračuna najmanjšega zneska za preživetje in življenjskega stroška (košara blaga in storitev) za zagotovitev primerjalnih meritev praga revščine ter opredelitev merila o potrebnem socialnem ukrepanju;
10. poudarja, da je tveganje skrajne revščine večje za ženske kot moške; poudarja, da današnji stalni trend feminizacije revščine v evropskih družbah kaže, da sedanji okvir sistemov socialne zaščite ter velik obseg socialnih in ekonomskih politik ter politik zaposlovanja v Uniji nista namenjena izpolnjevanju potreb žensk in obravnavi razlik pri delu žensk; poudarja dejstvo, da revščina in socialna izključenost žensk v Evropi zahtevata posebne in raznolike odzive politike, povezane s spolom;
11. navaja, da so ustrezni sistemi minimalnega dohodka temeljni predpogoj Unijo, ki temelji na socialni pravičnosti in enakih možnostih za vse; poziva države članice, naj zagotovijo ustrezen dohodek za obdobja brez zaposlitve ali med zaposlitvami s posebnim poudarkom na skupinah žensk, ki imajo dodatne odgovornosti;
12. poziva Svet, naj sprejme cilj Unije glede shem minimalnega dohodka in shem dohodkov, ki so zagotovljeni s prispevki za socialno varnost, na vsaj 60 % nacionalnega povprečja ekvivalentnega dohodka in doseže dogovor glede časovnega razporeda za doseganje tega cilja v vseh državah članicah;
13. meni, da je tveganje revščine večje za ženske kot moške, zlasti v starosti, saj sistemi socialne zaščite pogosto temeljijo na načelu stalne plačane zaposlitve; poziva k pravici posameznika do ustreznega minimalnega dohodka, ki ne temelji na prispevkih iz zaposlitve;
14. meni, da revščina, ki vpliva na že zaposlene, ne odraža naravnih ali enakopravnih delovnih pogojev, ter zahteva, da se prizadevanje usmeri na ureditev tega stanja na tak način, da lahko plačilo na splošno, zlasti pa minimalne plače, ne glede na to, ali so predpisane z zakonom ali so kolektivno dogovorjene, prepreči revščino zaradi prenizkih dohodkov in zagotovi dostojen življenjski standard;
15. poziva Svet, naj sprejme cilj Unije, da morajo minimalne plače (zakonsko določene, kolektivno dogovorjene na nacionalni, regionalni ali sektorski ravni) znašati vsaj 60 % ustrezne povprečne plače (nacionalne, sektorske itd.), in doseže dogovor glede časovnega razporeda za doseganje cilja v vseh državah članicah;
16. poudarja, da je sheme za zagotavljanje minimalne plače treba dopolniti s svežnjem podpornih ukrepov za spodbujanje socialnega vključevanja, kot je sveženj s spodbudami za socialno vključevanje, na primer glede stanovanja, izobrazbe, usposabljanja, prekvalifikacije in vseživljenjskega učenja kot tudi trdnega gospodarskega upravljanja in shem dohodkovne podpore, da se prispeva h kritju stroškov posameznikov in gospodinjstev na tak način, da se zagotovi zadostitev življenjskih potreb in potreb po vseživljenjskem izobraževanju zlasti za samske osebe, enostarševske družine in velike družine;
17. poziva države članice, naj pregledajo svojo pogosto zapleteno in neurejeno mrežo shem dohodkovne podpore ne glede na njihovo posebno naravo (med drugim shem minimalnega dohodka ter s tem povezanih prejemkov, shem dohodkov, ki so zagotovljeni s prispevki za socialno varnost), da se izboljšajo njihova dostopnost, učinkovitost in uspešnost;
18. meni, da bi morale države članice zagotoviti ciljno usmerjene dodatne prejemke za prikrajšane skupine (na primer za invalide ali osebe s kroničnimi boleznimi, starše samohranilce ali gospodinjstva z veliko otroki), ki krijejo dodatne stroške med drugim za osebno podporo, uporabo posebnih zmogljivosti ter zdravstveno in socialno varstvo ter med drugim vzpostaviti raven dostopnih cen zdravil za prikrajšanje socialne skupine; poudarja potrebo po zagotovitvi dostojnih ravni invalidske in starostne pokojnine;
19. priznava, da je dohodek med samozaposlenimi osebami neenakomerno porazdeljen in da četrtna samozaposlenih oseb živi pod pragom revščine, zato je treba večjo institucionalno podporo nameniti podjetnikom, da se preprečijo pasti revščine;

Četrtek, 9. oktober 2008

Izkoreninjanje revščine otrok: od analize do ciljnih politik in izvajanja

20. poudarja pomen celovitega pristopa k materialni varnosti in dobremu počutju otrok na podlagi Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah, tako da lahko družine, zlasti velike družine, koristijo ravni zadostnih prihodkov, s čimer otrokom nudijo ustrezno stanovanje in hrano ter tudi kakovostne zdravstvene in socialne storitve ter storitve s področja izobraževanja z namenom skladnega razvoja otrok v fizičnem in osebnostnem smislu; vendar priznava, da morajo osnovne potrebe otrok imeti prednost pred finančnimi vprašanji držav članic;

21. poziva institucije EU, države članice in organizirana združenja civilne družbe, naj zagotovijo stalno organiziranost sodelovanja otrok v skladu s temeljnimi načeli varnega in pomembnega sodelovanja;

22. Opozarja na razsežnosti celovitega pristopa:

a) priznavanje otrok in mladih kot državljanov in neodvisnih imetnikov pravic ter tudi članov družine;

b) zagotavljanje, da otroci odraščajo ob podpori sredstev in vseh oblik pomoči, s katerimi se zadovoljujejo vsi vidiki njihovih čustvenih, socialnih, fizičnih, izobrazbenih in spoznavnih potreb, pri čemer se zagotavlja zlasti osnovna podpora za starše in družine, ki živijo v skrajni revščini, tako da lahko dobijo sredstva za izpolnjevanje svojih odgovornosti, s čimer se prepreči, da bi starši zapuščali otroke ali jih dajali v ustanove v težkih materialnih okoliščinah;

c) zagotavljanje dostopa do storitev in priložnosti, ki so otrokom potrebne za spodbujanje njihovega sedanjega in prihodnjega dobrega počutja; namenitev posebne pozornosti otrokom, ki potrebujejo posebno podporo (etničnim manjšinam, priseljencem, otrokom z ulice in invalidnim otrokom), da lahko izkoristijo ves svoj potencial in da se preprečijo ranljive situacije, zlasti večgeneracijska revščina, tudi prek zagotavljanja dostopa otrokom do izobraževanja in zdravstvenega varstva;

d) omogočanje otrokom, da so udeleženi v družbi tudi pri odločitvah, ki so primerne za njihovo starost in ki neposredno vplivajo na njihova življenja ter na njihovo socialno, rekreacijsko, športno in kulturno udejstvovanje;

e) dodelitev finančne pomoči velikim družinam z namenom zaustavitve upadanja števila prebivalstva kot tudi pomoči za starše samohranilce, ki vzgajajo enega ali več otrok, skupaj z ukrepi za lažjo vključitev ali vrnitev na trg dela, pri čemer se opozarja, da je ta položaj vse bolj razširjen in da so težave, s katerimi se srečuje enostarševska družina v takih okoliščinah, veliko večje kot v dvostarševskih družinah;

f) priznavanje vloge, ki jo imajo družine pri dobrem počutju in razvoju otrok;

g) poudarja pomembnost podpore ponovni združitvi otrok z ulice, otrok, žrtev trgovine, in mladoletnikov brez spremstva z njihovimi družinami, pri čemer se v vsakem primeru upošteva, kar je najboljše za otroka; poudarja, da morajo ponovno združitve spremljati posebni ukrepi ponovnega vključevanja v družbo otrok v socialno-ekonomskih razmerah, ki so jih prisilile v dejavnosti nezakonitega ustvarjanja dohodka, ki škodujejo njihovem telesnemu in moralnemu razvoju, npr. prostitucija in prekupčevanje z mamili; poziva k skupnemu usklajenemu ukrepu za obravnavanje ključnih vzrokov skrajne marginalizacije in revščine otrok z ulice in njihovih družin, kar izboljšuje njihov dostop do kakovostnih storitev in omogoča boj proti organiziranemu kriminalu; poziva Svet, naj sprejme vseevropsko zavezo na podlagi resolucije Parlamenta z dne 16. januarja 2008 z naslovom „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“, da se do leta 2015 zagotovi, da nobenemu otroku ni treba živeti na ulici;

h) spodbuja države članice, naj upoštevajo, da začaran krog skrajne revščine, ranljivosti, diskriminacije in socialne izključenosti ogroža otroke, zlasti otroke z ulice, ter da so za obravnavanje raznolikih pomanjkljivosti potrebni diferencirani in individualizirani ukrepi; poziva države članice, naj potrdijo skupno prizadevanje EU za odpravo trgovanja z otroki in prostitucije, zasvojenosti otrok od drog, nasilja proti otrokom in mladoletniškega prestopništva;

Četrtek, 9. oktober 2008

23. poziva Komisijo, naj revščino in socialno izključenost otrok obravnava v širšem kontekstu oblikovanja politik EU, vključno z vprašanji priseljavanja, invalidnosti, diskriminacije, zaščite otrok pred vsemi oblikami grdega ravnanja in zlorabe, oseb, ki skrbijo za otroke in odrasle, enakosti spolov, podpore družinam, dejavne socialne vključitve, oskrbe v mladih letih in izobrazbe, vseživljenjskega učenja ter usklajevanja delovnega, zasebnega in družinskega življenja;

24. poziva Komisijo in države članice, naj učinkovito izvajajo načelo enakega plačila za delo enake družbene vrednosti in izvedejo posebno analizo in reformo sistemov socialne zaščite ter razvijejo smernice EU za reformo sistemov socialne zaščite s stališča enakosti spolov, vključno z individualizacijo pravic do socialne varnosti, prilagoditvijo socialne zaščite in storitev spremenjenim družinskim strukturam ter zagotavljanjem, da se sistemi socialne zaščite bolje odzovejo na negotov položaj žensk in izpolnjujejo potrebe najbolj ranljivih skupin žensk;

25. poziva Komisijo, naj izboljša primerjalno analizo in spremljanje pri odprti metodi usklajevanja, oblikuje skupne kazalnike in zbere primerljive visokokakovostne podatke in dolgoročne statistike o razmerah otrok, ki zajemajo vse vidike celovitega pristopa k boju proti revščini otrok in socialni izključenosti, vključno z nastanitvijo otrok in družin, da se lahko spremlja dobro počutje otrok;

26. spodbuja Eurostat, naj vzpostavi povezavo z nizom kazalnikom, ki se razvija za spremljanje učinka dejavnosti EU na pravice in blaginjo otrok, ki jih je naročila Agencija Evropske unije za temeljne pravice; poudarja, da si morajo Komisija, Agencija za temeljne pravice in države članice v sodelovanju z ustreznimi agencijami Združenih narodov, mednarodnimi organizacijami in raziskovalnimi središči skupaj prizadevati za izboljšanje zbiranja primerljivih statističnih podatkov v zvezi s položajem otrok v EU, kar je navedel že v prej omenjeni resoluciji z dne 16. januarja 2008; poziva države članice, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se upoštevajo priporočila iz poročila odbora za socialno zaščito o revščini in blaginji otrok v Evropi, sprejetem 17. januarja 2008, ki poudarja, da morajo države članice preučiti različne vire podatkov o otrocih v ranljivem položaju, ki so na voljo na nacionalni in regionalni ravni;

27. poziva države članice, da vzpostavijo preventivne sisteme za ugotavljanje kritičnih položajev, kot so verjetna izguba doma staršev, nenadna odstranitev otrok iz šole ali primeri zlorabe, ki so jo utrpeli starši v času svojega otroštva; poziva države članice, da izvajajo aktivno politiko, katere cilj je preprečevanje, da bi otroci prežgodaj opustili šolanje, prek mehanizmov, ki zagotavljajo podporo ogroženim skupinam;

28. poziva države članice, ki tega še niso storile, da svojim lokalnim organom prenesejo pristojnost vzpostavitve in vodenja sistemov za pomoč otrokom v stiski za zagotovitev njihove čim večje učinkovitosti;

29. podpira stališče Komisije, da se najboljši rezultati boja proti revščini otrok dosežejo z ravnovesjem med obravnavanjem raznolikosti sodobnih družinskih struktur in obravnavanjem otrokovih pravic;

30. poziva Komisijo, naj spodbuja uravnotežen sklop politik, ki je podprt z ustreznimi sredstvi ter temelji na jasnih ciljih in namenih, ter pri tem upošteva posamezne nacionalne okoliščine in se usmeri zlasti v zgodnje ukrepanje;

31. poziva države članice, naj okrepijo proces medsebojnega učenja ter spremljanje uspešnih in neuspešnih politik boja proti revščini otrok in socialni izključenosti;

32. poudarja, kako pomembno je, da celostne in celovite družinske politike presegajo dejavno vključitev, da se obravnavajo vsi vidiki dobrega počutja otrok in družine ter odpravita revščina otrok in socialna izključenost v Uniji;

33. poziva države članice, naj si izmenjujejo najboljše prakse glede sodelovanja otrok in spodbujajo vključevanje otrok v odločanje v zvezi z njihovo prihodnostjo, ker je to najboljši način za uporabo otroškega vidika;

Četrtek, 9. oktober 2008

34. pozdravlja zavezanost Komisije in držav članic Konvenciji Združenih narodov o otrokovih pravicah; poziva Komisijo in države članice, naj jasno povežejo program otrokovih pravic in program boja proti revščini otrok in izključenosti, saj sta revščina otrok in pomanjkanje kršitev temeljnih človekovih pravic; spodbuja države članice, naj pri pripravi strategij socialnega vključevanja upoštevajo priporočila odbora iz konvencije, ki temeljijo na poročilih držav pogodbenic o izvajanju in alternativnih poročilih nevladnih organizacij;

35. poudarja, da starši samohranilci ne smejo biti v slabšem položaju, kot so pari z otroki, kar zadeva storitve in olajšave;

36. poziva države članice, da oblikujejo nacionalne strategije za zmanjšanje in odpravljanje revščine otrok na podlagi raznolikega pristopa, ki upošteva razlike na ravni revščine, odvisne od regije in starosti otrok;

37. poziva države članice, naj zagotovijo, da imajo vsi otroci in družine, vključno s tistimi, ki se srečujejo z revščino in socialno izključenostjo, dostop do visokokakovostnih storitev socialnega varstva, ki dobro razumejo vpliv revščine na družine, vključno z večjim tveganjem za zlorabo otrok in slabim ravnanjem ter njunim vplivom;

Politike zaposlovanja za socialno vključujoče trge dela

38. se strinja s Komisijo, da je imetje službe najboljši način za preprečitev revščine in socialne izključenosti, vendar to ni vedno zagotovilo, saj je po uradnih statističnih podatkih 8 % delavcev v Uniji na pragu revščine; zato poziva Komisijo in države članice, naj učinkovito izvajajo Direktivo 2000/78/ES;

39. poziva države članice, naj učinkoviteje izvajajo veljavno zakonodajo Skupnosti na področju zaposlovanja in socialnih zadev;

40. poudarja, da je 20 milijonov ljudi, večinoma žensk, v Uniji prizadela revščina zaposlenih, kar pomeni, da 6 % skupnega prebivalstva in 36 % delovnega prebivalstva ogroža revščina zaposlenih; poziva države članice, naj sprejmejo zakonodajo o minimalni plači kot sestavni del aktivnega vključevanja;

41. poudarja, da je delež zaposlitev s krajšim delovnim časom v Uniji 31 % pri ženskah in 7,4 % pri moških; poudarja, da je zaposlitev s krajšim delovnim časom za ženske pogosto le nepomembno ali postransko delo s krajšim delovnim časom z majhnim plačilom in nezadostno socialno zaščito; poudarja, da zato za ženske obstaja večje tveganje revščine, zlasti v starosti, ker pokojnine pri zaposlitvi s krajšim delovnim časom pogosto ne zadostujejo za samostojno življenje;

42. meni, da potrebujejo najbolj prikrašanje skupine posebne ukrepe za dejavno vključitev na trg dela:

- i) podporo pri osebnem razvoju prek izobraževanja, usposabljanja, vseživljenjskega učenja, pridobivanja znanja na področju IT in ocenjevanja ter tudi družinske stabilnosti, socialne integracije in vključenosti pred zaposlitvijo, priznavanje, da je lastna odgovornost posameznika do vključevanja v družbo zelo pomembna in jo je treba spodbujati;
- ii) zagotavljanje maksimalnega dostopa do informacij in osebno prilagojenih poti do varne in stabilne visokokvalificirane zaposlitve v skladu s potrebami in zmožnostmi ljudi; odpravo ovir za ljudi, ki vstopajo ali se vračajo na trg dela, s posebnim poudarkom na enostarševskih družinah, in spodbujanje postopne upokojitve za povišanje ravni prihodkov starejših ljudi in preprečitev osiromašenja;

Četrtek, 9. oktober 2008

iii) podporne ukrepe za pospeševanje zaposlitve in ohranjanje na trgu dela (priložnosti za usposabljanje na delovnem mestu in vseživljenjsko učenje); razvijanje podjetništva in organizacijo dela, ki osebam na robu družbe pomaga pri vključevanju na delovno mesto ali na trg dela ter usklajevanju zaposlitve z naporji pri soočanju s socialno prikrajšanostjo (na primer osebe, ki imajo težave s stanovanjem, skrbijo za vzdrževane člane družine ali imajo zdravstvene težave);

iv) spremljanje prenehanja dela oseb, ki so dosegle upokojitveno starost, zaradi sproščanja delovnih mest;

43. meni, da morajo politike, ki zagotavljajo, da se delo izplača, obravnavati težavo pasti nizkega osebnega dohodka in izmenjevanje nizkega dohodka in izostanka dohodka na nižjih ravneh trga dela, kjer se posamezniki soočajo z delovnimi mesti, ki so negotova, slabo plačana, neakovostna in nizko produktivna ter z brezposelnostjo in/ali nedejavnostjo; poudarja, da je treba kot prednostno obravnavati potrebo po prilagodljivosti v brezposelnosti ter socialne olajšave; meni, da morajo sistemi socialnega skrbstva spodbuditi ljudi k iskanju novih možnosti za delo, medtem ko se spodbuja odprtost do sprememb prek ublažitve izgube prihodka in zagotavljanja možnosti za izobrazbo; poziva oblikovalce politik, da uporabijo koncept prožne varnosti v svojih politikah, ki zagotavljajo, da se delo izplača;

44. poziva države članice, naj ponovno razmislijo o „aktivacijskih politikah“, ki temeljijo na preveč omejujočih pravilih o upravičenosti in pogojevanju za prejemke in ljudi silijo k sprejemanju nizkokakovostnih delovnih mest, ki ne nudijo zadostnega dohodka za dostojno življenje;

45. predlaga, da se poišče ravnovesje med osebno odgovornostjo posameznikov in zagotovitvijo socialne pomoči, da se vsakemu omogoči dostojno življenje in udeležnost v družbi;

46. poudarja stališče Sveta, da bi morale aktivne politike trga dela spodbujati „dobro delo“ in navzgor usmerjeno socialno mobilnost ter zagotavljati pot k redni, pridobitni zaposlitvi z ustrežno socialno zaščito, dostojnimi delovnimi pogoji in plačilom;

47. poudarja potencial socialnega gospodarstva, socialnih podjetij, neprofitnega sektorja in sektorja javnega zaposlovanja za zagotovitev podprtih zaposlitvenih možnosti in delovnega okolja ranljivim skupinam, ki ga morajo raziskati in popolnoma podpreti države članice ter politike Skupnosti (evropski socialni sklad, regionalni in kohezijski skladi itd.);

48. se strinja s Komisijo, da morajo za tiste, ki ne morejo delati iz različnih razlogov (kot so težka invalidnost, starost ali nezmožnost, vpliv trajne in generacijske revščine in/ali diskriminacije, obremenjenost z družinskimi ali varstvenimi obveznostmi ali lokalna prikrajšanost), politike dejavne vključitve zagotoviti varstveni dodatek in podporne ukrepe, da se preprečita revščina in socialna izključenost ter se jim omogočita dostojno življenje in sodelovanje v družbi;

49. poziva države članice, naj zmanjšajo davčni pritisk na ljudi z nižjimi prihodki in tudi na ljudi s povprečnimi prihodki, da se prepreči ujetost delavcev v zanko nizkih plač ter odvrne od opravljanja neprijavljene dela;

50. poudarja socialne spremembe v Evropi, ki spreminjajo socialno strukturo gospodinjstev; zahteva, da se te spremembe upoštevajo z namenom odprave ovir na trgu dela za zasebne partnerje, če neporočen par živi skupaj;

51. meni, da morajo socialno gospodarstvo in socialna podjetja zagotoviti dostojne delovne pogoje in plačilo ter tudi spodbujati enakost spolov in protidiskriminacijsko politiko (kot so zapolnitev razlik v plačah med spoloma, spoštovanje kolektivnih pogodb in minimalnih plačil ter zagotavljanje enakega obravnavanja);

52. ugotavlja, da je treba kljub dobrodošli večji udeležbi pri visokem izobraževanju države članice spodbujati k ohranjanju in uvajanju vajeništva; poziva države članice, da oblikujejo skladne politike o pripravnih, ki zagotavljajo minimalna jamstva in dostojno plačilo, ter se bojujejo proti sedanjim težnjam po spreminjanju zaposlitev v neplačana pripravnika;

Četrtek, 9. oktober 2008

53. poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo enoten pristop v izobraževalnih sistemih v Uniji do procesov poklicnega usmerjanja na podlagi podobnih izobraževalnih načinov, ki mladim ljudem omogočajo usposabljanje na delovno usmerjenem področju, ki ga sami izberejo kot del poklicne poti; poudarja, da morajo sistemi usposabljanja temeljiti na medsebojnem priznavanju diplom in poklicnih spričeval ter morajo vključevati poučevanje jezikov za odpravo komunikacijskih ovir v Skupnosti; meni, da morajo ukrepi preusposabljanja vzpostaviti ravnovesje med čustvenim in poklicnim dobrim počutjem, tako da se to poklicno preusposabljanje ne obravnava kot omejenost ali ovira za poklicni razvoj;

54. opozarja na potrebo po spodbujanju dejavne vključitve mladih, starejših in priseljencev v vsa prizadevanja za oblikovanje vključujočega trga dela; poziva Svet, Komisijo in države članice, naj pripravijo vrsto nujnih ukrepov za boj proti neprijavljenemu delu, prisilnemu delu otrok in zlorabljanju delavcev in razreši zavajajočo zamenjavo gospodarske migracije s prošnjami za azil in zamenjavo obojega z nezakonitim priseljevanjem; poziva države članice, naj pripravijo zakonodajo, ki bo preprečevala izkoriščanje ranljivih delavcev s strani posrednikov delovne sile (t. i. gangmasterjev), ter podpišejo in ratificirajo Konvencijo Združenih narodov o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov;

Zagotavljanje kakovostnih storitev in zagotavljanje dostopa ranljivim in prikrajšanim skupinam

55. pozdravlja stališče Komisije, da morajo zakonsko določene in dodatni sheme socialne varnosti ter zdravstvene in socialne storitve splošnega interesa imeti preventivno vlogo in vlogo socialne kohezije, olajševati vključevanje oseb v družbo in varovati njihove temeljne pravice; izpostavlja potrebo po zagotovitvi razvoja visokokakovostne, dostopne in cenovno dostopne oskrbe pomoči potrebnih ter podpore tistim, ki zagotavljajo oskrbo; poziva države članice, naj opredelijo in obravnavajo težave, s katerimi se srečujejo negovalci, ki so pogosto prisiljeni ostati zunaj trga dela;

56. se strinja s Komisijo, da morajo vse storitve splošnega interesa, vključno z omrežnimi panogami, kot so prevoz, telekomunikacije, energija in druge javne in finančne storitve, imeti pomembno vlogo pri zagotavljanju socialne in ozemeljske kohezije ter prispevati k dejavni vključitvi;

57. poudarja, da mora biti dostop do blaga in storitev pravica vsakega državljana EU, ter zato pozdravlja predlog Komisije za horizontalno direktivo, ki bi dopolnjevala Direktivo 2000/78/ES in obsegala vse oblike diskriminacije na podlagi člena 13 Pogodbe ES, kar bi moralo pomagati v boju proti diskriminaciji na drugih področjih življenja poleg zaposlitve, vključno z diskriminacijo na podlagi invalidnosti, starosti, vere ali prepričanja ali spolne usmeritve; hkrati meni, da je potreben nadaljnji napredek v zvezi z izvajanjem obstoječih direktiv Skupnosti glede nediskriminacije;

58. spodbuja države članice, naj preučijo socialne tarife za ranljive skupine, na primer na področju energije in javnega prevoza, ter načine za pridobitev mikrokreditov, da se spodbuja aktivno vključevanje, in tudi brezplačno zdravstveno varstvo in izobraževanje za ljudi v materialnih težavah;

59. spodbuja Komisijo in države članice, da izboljšajo izpolnjevanje obveznosti univerzalnih storitev (na primer sektor telekomunikacij in poštnih storitev) za okrepitev dostopnosti in cenovne dostopnosti osnovnih storitev ter tudi izboljšanje izpolnjevanja obveznosti ciljno usmerjenih javnih storitev, da se obravnavajo ranljive in prikrajšane skupine družbe;

60. poziva Svet, naj se dogovori o vseevropski zavezi za odpravo brezdomstva do leta 2015, in države članice, naj oblikujejo enotne politike za zagotovitev dostopa do kakovostnega in cenovno dostopnega stanovanja za vse; poziva države članice, naj kot del širše strategije za brezdomstvo pripravijo „načrte za ukrepanje v zimskih razmerah“ ter vzpostavijo agencije, namenjene omogočanju zagotavljanja stanovanj za skupine, ki se srečujejo z diskriminacijo, in dostopa do njih; predlaga zbiranje primerljivih podatkov o obsegu brezdomstva in slabih stanovanjskih razmerah; poziva Komisijo, da oblikuje okvirno opredelitev brezdomstva za EU in zagotovi letne posodobitve o sprejetih ukrepih in doseženem napredku v državah članicah za odpravo brezdomstva;

Četrtek, 9. oktober 2008

61. poziva države članice, naj revščino otrok zmanjšajo za 50 % do leta 2012 (to zmanjšanje se bo izmerilo z uporabo kazalnikov, ki niso zgolj gospodarski), kar bo prva obveza na poti k izkoreninjenju revščine v Uniji, in namenijo dovolj sredstev za izpolnitev tega cilja; meni, da morajo kazalniki za merjenje tega zmanjšanja upoštevati zlasti otroke iz družin, ki živijo v izjemni revščini;

62. poudarja pomen spodbujanja integriranih storitev, ki bodo odgovor na večrazsežnost revščine in socialne izključenosti, na primer v zvezi s povezavo med revščino in brezdomstvom, nasiljem, zdravjem in duševnim zdravjem, stopnjo izobrazbe, vključevanjem v družbo in skupnost, pomanjkanjem dostopa do informacijske tehnologije in infrastrukture ter povečevanjem digitalnega razkoraka;

63. poziva države članice, naj sprejmejo pristop, ki vključuje zdravje v vseh politikah, za boj proti neenakostim pri zagotavljanju zdravstvenega varstva, preprečevanju in zdravstvenih rezultatih, zlasti kar zadeva ranljive skupine in najtežje dostopne skupine;

64. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo prostovoljne dejavnosti in pomagajo pri socialni integraciji ljudi, ki so izgubili stik s trgom dela ali na njem ne sodelujejo več;

65. poudarja usmeritev Komisije na boljši dostop (razpoložljivost in cenovna dostopnost) in boljšo kakovost storitev (sodelovanje uporabnikov, spremljanje, vrednotenje delovanja, dobri delovni pogoji, enakopravnost v politiki zaposlovanja, usklajevanje in vključevanje storitev ter ustrezna fizična infrastruktura);

66. poziva države članice, da izboljšajo usklajevanje javnih storitev, zlasti povezav med storitvami za otroke in odrasle; poziva države članice, da uvedejo programe pomoči za starše na različnih področjih, na katerih revščina povzroča pomanjkanje znanja, kar zadeva vzgajanje otrok, in zagotovi, da imajo telefonske linije za pomoč otrokom dovolj sredstev; poudarja, da morajo javne službe za otroke in družine zagotoviti, da se vzpostavijo prave strukture, spodbude, sistemi upravljanja delovanja, viri financiranja in delovna sila, da ima pomembna delovna sila prave spretnosti, znanje in samozavest za doseganje boljšega preprečevanja in pravočasnega ukrepanja in da službe ustrezajo potrebam uporabnikov, zlasti tistim iz ranljivih družin;

67. poziva države članice, naj večjo pozornost namenijo dejstvu, da zmanjšanje pomoči za posebne storitve, kot so denar za obrok, brezplačno učno gradivo, šolski avtobusi, ter za bistvene možnosti v prostem času in izvenšolske izobraževalne možnosti, lahko povzroči neposredno socialno izključenost zlasti za otroke iz socialno ranljivih družin; poudarja, da morajo države članice zagotoviti enake možnosti za vključevanje vseh otrok na podlagi aktivne športne politike v šolah in dostopa do informacijskih tehnologij; poziva Komisijo, da na seznam socialnih storitev splošnega interesa vključi storitve za otroke, kot so varstvo otrok, šolski prevoz in šolski obroki;

68. pozdravlja deinstitutionalizacijo invalidov, vendar ugotavlja, da to zahteva spodbujanje celovitih visokokakovostnih podpornih in varstvenih storitev, ki temeljijo na skupnosti ter dajejo prednost samostojnemu življenju, pravici do osebne pomoči, pravici do nadzora nad lastnim proračunom in popolni udeležbi v družbi v državah članicah;

69. poudarja, da morajo države članice spodbujati razvoj ter izvajanje obsežnih lokalnih, regionalnih in nacionalnih strategij staranja;

70. verjame, da je treba sprejeti več ukrepov na ravni držav članic in EU za priznavanje, raziskovanje in preprečevanje nasilja v družini ter zlorabe otrok in starejših oseb;

71. poziva države članice, da razvijejo konstruktivnejši pristop k politiki na področju drog s poudarkom na izobraževanju in zdravljenju odvisnosti in ne na kazenskih sankcijah;

72. poziva države članice, da dajejo prednost ukrepom v zvezi z javnim zdravjem, ki si zlasti prizadevajo za odpravo neenakosti na področju ravni zdravja in dostopa do zdravstvenega varstva številnih skupnosti narodnostnih manjšin;

Četrtek, 9. oktober 2008

73. ugotavlja, naj lahko alkohol in zloraba drog v vseh državah članicah povzročata kriminal, brezposelnost in socialno izključenost; meni, da je torej nesprejemljivo, da ima veliko oseb edini dostop do takšnega zdravljenja in svetovanja le prek zaporniškega sistema;

74. poudarja, da obstaja veliko oblik invalidnosti, vključno s težavami z mobilnostjo, poškodbami vida, poškodbami sluha, težavami v duševnem zdravju, kroničnimi boleznimi in učnimi težavami; poudarja, da imajo večkratni invalidi in osebe, izpostavljene večplastni diskriminaciji, posebne težave;

75. poziva k destigmatizaciji oseb s težavami v duševnem zdravju in oseb z učnimi težavami, spodbujanju duševnega zdravja in dobrega počutja, preprečevanju motenj v duševnem zdravju ter povečanju sredstev za zdravljenje in nego;

76. poziva države članice, da izvršujejo zakonodajo, ki preprečuje trgovino z ljudmi in diskriminacijo, ter zlasti da podpišejo, ratificirajo in izvajajo Konvencijo Sveta Evrope o ukrepih za boj proti trgovini z ljudmi;

77. poziva vse države članice, da zagotovijo azilno politiko, ki temelji na človekovih pravicah, v skladu s Konvencijo Združenih narodov o statusu beguncev in drugo zadevno zakonodajo s področja človekovih pravic, pri čemer si morajo prizadevati za odpravo odvisnosti prosilcev za azil od podpore, tako da jim omogočijo delo, ter preučijo razvoj zakonitejših načinov priseljevanja;

Boljše usklajevanje politike in vključevanje vseh vpletenih strani

78. obžaluje, ker skupno poročilo Komisije o socialni zaščiti in socialni vključenosti za leto 2008 ne zagotavlja zadostne strateške osredotočenosti na izkoreninjenje revščine in odpravljanje socialne izključenosti;

79. se strinja s Komisijo, da mora pristop dejavne vključitve spodbujati postopek vključujočega izvajanja na ravni EU, nacionalni, regionalni in lokalni ravni, ki vključuje vse pomembne udeležence (socialne partnerje, nevladne organizacije, lokalne in regionalne organe itd.), ter tudi zagotoviti aktivno sodelovanje samih prikrajšanih oseb v razvoju, upravljanju, izvajanju in vrednotenju strategij;

80. poudarja potrebo po enotnem sklopu ukrepov na evropski ravni z namenom preprečitve in kaznovanja kakršnih koli zlorab manjšin, invalidnih oseb in starejših državljanov v okviru dejanskih ukrepov za splošno zmanjšanje ranljivosti teh socialnih skupin, vključno z materialnega vidika;

81. poziva Svet in Komisijo, da okrepi jasno strateško osredotočenost na izkoreninjenje revščine in spodbujanje socialne vključenosti v okviru Socialne agende za obdobje od leta 2008 do 2012; zahteva bolj jasno zavezo v okviru naslednjega kroga odprte metode koordinacije socialne zaščite in socialne vključenosti za dinamično in učinkovito strategijo Skupnosti, ki bi določila pomembne cilje in vodila k oblikovanju učinkovitih instrumentov in spremljanju, s poudarkom na boju proti revščini, socialni izključenosti in neenakosti; poziva Svet in Komisijo, da rešujeta težave v zvezi z različnimi procesi usklajevanja (Lizbonska strategija, strategija EU o trajnostnem razvoju, odprta metoda koordinacije na področju socialne vključenosti in socialne zaščite) tako, da zagotovita jasno zavezo za izkoreninjenje revščine in spodbujanje socialne vključenosti v vse te procese;

82. poziva Komisijo, Odbor za socialno zaščito in države članice, naj določijo posebne cilje v zvezi z enakostjo spolov in cilje ter za boj proti revščini in socialni izključenosti, vključno z nizom političnih ukrepov za podporo skupin žensk, ki se srečujejo z večjim tveganjem revščine in socialne izključenosti, kot so ženske v netradicionalnih in enostarševskih družinah, priseljenke in begunke ter ženske iz etničnih manjšin, starejše in invalidne ženske;

Četrtek, 9. oktober 2008

83. spodbuja socialne partnerje, da nadaljujejo s prizadevanji, s katerimi so že začeli v skupni analizi socialnih partnerjev in delovnem programu 2006–2008, v zvezi z vključevanjem prikrajšanih oseb na trg dela; meni, da je potrebno boljše upravljanje za usklajevanje dejavnosti socialnih partnerjev, povezanih s trgom dela, na eni strani in obsežnejšim civilnim dialogom (nevladne organizacije itd.) o socialni vključenosti zunaj zaposlitve na drugi strani;

84. podpira stališče Komisije, da morajo glede na Priporočilo 92/441/EGS in odprto metodo koordinacije na področju socialne zaščite in socialne vključenosti obstajati ustrezni kazalniki in celoviti nacionalni sistemi za zbiranje in analizo podatkov (npr. statistični podatki o povprečnem razpoložljivem prihodku, porabi gospodinjstva, stopnji cen, minimalnih plačah, shemah minimalnega dohodka ter s tem povezanih prejemkov); meni, da morajo spremljanje in ocenjevanje izvajanja strategij za socialno vključenost ter poročila držav članic o napredku pokazati, ali se v vsaki državi članici, tudi na regionalni ravni, spoštuje osnovna pravica do zadostnih sredstev in socialnega varstva za dostojno življenje;

85. pozdravlja sporočilo Komisije z naslovom „Obnovljena zaveza za socialno Evropo: krepitev odprte metode koordinacije za socialno zaščito in socialno vključenost“ (KOM(2008)0418), v katerem se predlaga krepitev socialne odprte metode koordinacije, tako da se izboljša njeno preglednost in delovne metode ter okrepi povezava z drugimi politikami; zlasti pozdravlja predlog Komisije za določitev ciljev glede zmanjšanja revščine (revščine na splošno, revščine otrok, revščine med zaposlenimi ter dolgotrajne revščine), glede minimalnega dohodka iz pokojnin in dostopnosti ter kakovosti zdravstvenega varstva (zmanjšanje umrljivosti otrok, izboljšanje zdravstvenega statusa in podaljšanje življenjske dobe itd.)

86. poziva države članice, naj sprejmejo učinkovite ukrepe za doseg barcelonskih ciljev za storitve otroškega varstva; poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo priporočila, kako zadovoljiti potrebo po storitvah oskrbe v Evropi (točneje glede organizacije in financiranja oskrbe otrok in drugih vzdrževanih oseb), vključno z določanjem natančnih ciljev in kazalnikov, da se do leta 2015 v EU zagotovita otroško varstvo za 90 % otrok od rojstva do šoloobvezne starosti in zadostna raven oskrbe za druge vzdrževane osebe do leta 2015; poudarja, da morajo vse storitve izpolnjevati merila cenovne dostopnosti, razpoložljivosti in dobre kakovosti, da vzgajanje otrok in skrb za vzdrževane osebe ne bosta več pomenila „tveganja revščine“, zlasti za ženske;

87. poudarja, da morajo tisti, ki so od trga dela najbolj oddaljeni, imeti večje koristi od programov Skupnosti, kot sta evropski socialni sklad in pobuda EQUAL; poziva Komisijo, naj oceni prispevek socialnega sklada k ciljem odprte metode sodelovanja na podlagi kazalnikov socialne vključenosti in spodbuja uporabo določb nove uredbe o evropskem socialnem skladu in uporabo sredstev programa Progress, da se podprejo ukrepi za dejavno vključitev ter raziščejo možnosti za namensko vezavo sredstev sklada ali opredelitev posebnega proračuna za pobudo Komisije v ta namen; meni, da bo to tudi okrepilo oblikovanje omrežij dobre prakse v boju proti revščini in spodbudilo izmenjavo izkušenj med državami članicami;

88. poziva Komisijo in države članice, naj si prizadevajo za sprejetje učinkovitih ukrepov v okviru evropskega leta boja proti revščini in socialni izključenosti, kar mora predstavljati pomemben korak proti dolgoročnemu prizadevanju za boj proti revščini;

89. poziva Komisijo, naj podpre pomembno in varno sodelovanje otrok v vseh zadevah, ki jih prizadejejo, pri čemer se zagotovi, da imajo za sodelovanje vsi otroci enake možnosti;

*

* *

90. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, Odboru regij in Odboru za socialno zaščito.

Četrtek, 9. oktober 2008

Pregled ustanovne listine Fundacije odbora za mednarodne računovodske standarde

P6_TA(2008)0469

Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o „IASCF: pregled ustanovne listine – javna odgovornost in vsebina predlogov za spremembo sestave IASB“

(2010/C 9 E/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 8. julija 2008, zlasti kar zadeva vodenje Uprave za mednarodne računovodske standarde (IASB),
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. aprila 2008 o mednarodnih standardih računovodskega poročanja (MSRP) in vodenju Uprave za mednarodne računovodske standarde (IASB) ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1358/2007 z dne 21. novembra 2007 o spremembi Uredbe (ES) št. 1725/2003 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede mednarodnega standarda računovodskega poročanja (MSRP) 8 ⁽³⁾ glede razkritja poslovnih odsekov ter resolucije Parlamenta z dne 14. novembra 2007 o osnutku uredbe Komisije ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. novembra 2007 o osnutku Uredbe Komisije o spremembi Uredbe (ES) št. 809/2004 o računovodskih standardih, v skladu s katerimi so prikazane pretekle informacije, vsebovane v prospektih, in osnutku Sklepa Komisije o uporabi informacij, pripravljenih v skladu z mednarodno sprejetimi računovodskimi standardi, s strani izdajateljev vrednostnih papirjev iz tretjih držav ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. oktobra 2006 o računovodskih standardih, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav, in njihovi skladnosti z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja, kot navedeno v osnutku izvedbenih ukrepov iz Direktive o prospektu in Direktive o preglednosti ⁽⁶⁾, kjer so opredeljeni pogoji, pod katerimi je Evropska Unija privolila v približevanje in usklajevanje mednarodnih računovodskih standardov, kot jih je sprejela Evropska Unija, in splošnih računovodskih načel ZDA,
 - ob upoštevanju poročila Fundacije odbora za mednarodne računovodske standarde (IASCF) z naslovom „Pregled ustanovne listine – javna odgovornost in vsebina predlogov za spremembo sestave IASB“ iz julija 2008,
 - ob upoštevanju Direktive Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽⁷⁾,
 - ob upoštevanju člena 108(5) svojega Poslovnika,
- A. ker se od izdajateljev v EU zahteva, da za svoje konsolidirane finančne izkaze uporabljajo mednarodne računovodske standarde,

⁽¹⁾ UL L 243, 11.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0183.

⁽³⁾ UL L 304, 22.11.2007, str. 9.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0526.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0527.

⁽⁶⁾ UL C 313 E, 20.12.2006, str. 116.

⁽⁷⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

Četrtek, 9. oktober 2008

1. ugotavlja, da je IASCF predlagala ustanovitev skupine za spremljanje; meni, da mora ta skupina imeti pravico predlagati kandidate kot skrbnike in biti odgovorna za odobritev izbora skrbnikov po dogovorjenem postopku imenovanja;
2. poziva skupino za spremljanje, naj bo vključena v pripravo agende za IASB, da se zagotovi preglednost in zanesljivost; priznava, da mora biti naslednji postopek določanja računovodskih standardov brez nepotrebnega vmešavanja in ga je treba opraviti ob popolnem posvetovanju z vsemi zainteresiranimi stranmi, vključno z vlagatelji;
3. izraža dvom glede zaželenosti ustanovitve skupine za spremljanje na tej stopnji pred začetkom druge faze postopka posvetovanja glede pregleda vodenja IASB in brez jasnega pregleda razmerja, ki ga je treba vzpostaviti med skupino za spremljanje in IASCF pri oblikovanju slednje;
4. ugotavlja, da mora skupina za spremljanje odražati ravnotežje najpomembnejših svetovnih valutnih območij, kulturno raznolikost, interes tako razvitih, kot tudi nastajajočih gospodarstev in mednarodnih institucij, ki od javnih organov zahtevajo zanesljivost in morajo imeti dejavno vlogo pri spodbujanju preglednosti računovodskega poročanja ter pri razvoju in učinkovitem delovanju kapitalskih trgov in tudi pri preprečevanju procikličnosti ter zagotavljanju stabilnosti finančnega trga in preprečevanju sistemskega tveganja; meni, da mora biti Baselski odbor vključen v skupino za spremljanje; odobrava predlog, naj skupino za spremljanje od samega začetka sestavljajo:
 - odgovorni član Komisije,
 - predsednik odbora za nastajajoče trge IOSCO (Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev),
 - predsednik strokovnega odbora IOSCO (ali podpredsednik ali imenovani predsednik komisije za vrednostne papirje v primerih, kadar je predsednik zakonodajalcev EU za vrednostne papirje, pooblaščenec japonske agencije za finančne storitve ali predsednik Komisije ZDA za trg vrednostnih papirjev in devizni trg tudi predsednik strokovnega odbora IOSCO),
 - pooblaščenec japonske agencije za finančne storitve,
 - predsednik Komisije ZDA za trg vrednostnih papirjev in devizni trg, ter
 - predsednik Baselskega odbora za bančni nadzor;
5. obžaluje, da se s Parlamentom ni posvetovalo o ustanovitvi mednarodne računovodske svetovalne skupine;
6. meni, da morajo biti v skupini za spremljanje zastopani tudi regulatorji finančnih trgov EU; poudarja, da lahko v skupini za spremljanje vsako organizacijo predstavlja največ en delegat;
7. poudarja zapleteno institucionalno vzpostavljanje skupine za spremljanje; poudarja, da mora vzpostaviti učinkovite mehanizme sodelovanja, da zagotovi svoje delovanje in izpolnjevanje svojih najpomembnejših obveznosti; s tem v zvezi vztraja, da morajo imeti člani skupine za spremljanje dovolj pristojnosti, ki bodo zagotavljale, da bodo lahko politično odgovorni;
8. je zaskrbljen, ker nekateri od predlaganih članov skupine za spremljanje od domačih izdajateljev ne zahtevajo, da uporabljajo MSRP; meni, da lahko postane članstvo v tej skupini učinkovito le po zavezanosti uvedbi MSRP kot domačega standarda; poudarja, da lahko v skupini za spremljanje vsako državo predstavlja največ en delegat;
9. ugotavlja, da predlog IASCF predvideva širitev IASB od 14 na 16 članov; meni, da je širitev na 16 sprejemljiva, saj lahko vodi do uravnoveženega IASB, zlasti, če se predlog IASCF spremeni, da bi se zagotovila vzporedna obravnava najpomembnejših svetovnih valutnih območij;

Četrtek, 9. oktober 2008

10. poziva k sklenitvi memorandum o soglasju med Parlamentom, Svetom in Komisijo, da se opredelijo pogoji združenja zakonodajalcev z delom skupine za spremljanje, če se bo ustanovila na tej stopnji;
11. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski centralni banki in Odboru evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje ter vladam in parlamentom držav članic.

Razmere v Belorusiji

P6_TA(2008)0470

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o razmerah v Belorusiji po parlamentarnih volitvah 28. septembra 2008

(2010/C 9 E/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o razmerah v Belorusiji, zlasti tiste z dne 22. maja 2008 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju izjave Komisije z dne 21. novembra 2006 o pripravljenosti Evropske unije za obnovo odnosov z Belorusijo in njenim ljudstvom v okviru evropske sosedске politike,
 - ob upoštevanju izjave predsedstva Sveta v imenu EU z dne 26. avgusta 2008 o izpustitvi Sergeja Parsjukeviča in Andreja Kima,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta o Belorusiji z dne 15. in 16. septembra 2008,
 - ob upoštevanju predhodnih ugotovitev misije OVSE za opazovanje volitev v Belorusiji z dne 29. septembra 2008,
 - ob upoštevanju izjave predsedstva Sveta Evropske unije z dne 30. septembra 2008 o parlamentarnih volitvah v Belorusiji,
 - ob upoštevanju člena 103(4) svojega Poslovnika,
- A. ker od tedaj, ko so beloruske oblasti 16. in 20. avgusta 2008 izpustile politične zapornike Aleksandra Kazulina, Sergeja Parsjukeviča in Andreja Kima, v Belorusiji ni več mednarodno priznanih političnih zapornikov,
 - B. ker EU šteje izpustitev političnih zapornikov za pomemben korak k temu, da bi Belorusija sprejela temeljne demokratične vrednote, začela spoštovati človekove pravice in pravno državo, kar je bil tudi eden glavnih pogojev za revizijo ostrih ukrepov, ki zaenkrat veljajo proti vodilnim beloruskim političnim osebnostim, in za postopno obnovo odnosov s to državo,
 - C. ker je predsednik Aleksander Lukašenko 10. julija 2008 javno pozval, naj volitve potekajo odprto in demokratično, ter to ponovil v svojem televizijskem nastopu 29. avgusta 2008, ko je obljubil, da bodo volitve bolj poštene kot kdajkoli prej,
 - D. ker je EU demokratično ravnanje in pluralistične vidike parlamentarnih volitev, predvidenih za 28. september 2008, jemala kot še eno priložnost, da Belorusija dokaže spoštovanje demokratičnih vrednot in evropskih standardov,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0239.

Četrtek, 9. oktober 2008

- E. ker je EU v zvezi s tem pozdravila napotitev opazovalcev urada OVSE za demokratične institucije in človekove pravice (ODIHR), poudarila, da jim je pomembno zagotoviti učinkovit dostop do vseh faz volilnega postopka, tudi štetja glasov, še zlasti pa, da je pomembno zagotoviti pravice tudi opoziciji, in sicer tako glede kandidiranja kot dostopa do nadzornih volilnih odborov in medijev,
- F. ker je bila EU v primeru gladko potekajočih volitev pripravljena začeti revizijo ostrih ukrepov proti beloruskim voditeljem in sprejeti pozitivne in oprijemljive ukrepe, ki bi privedli do postopne oživitve odnosov s to državo,
- G. ker ni bila upoštevana zahteva Združenih demokratičnih sil Belorusije, naj vlada sodeluje pri odprtem dialogu o volilnem postopku; ker so bili opozicijski kandidati zaskrbljeni glede poštenosti volilnega postopka, pri čemer so se nanašali na pomanjkanje zaupanja v postopek volitev in pričakovano izvedbo štetja glasov,
- H. ker je bilo v poročilu misije OVSE-ja za opazovanje volitev zapisano, da čeprav je bilo nekaj manjših izboljšav, volitve 28. septembra 2008, ki so se odvijale pod strogim nadzorom s komaj opazno volilno kampanjo in sta jih zaznamovala pomanjkanje preglednosti pri štetju glasov ter združevanje izidov z več volišč, niso izpolnile mednarodno priznanih demokratičnih standardov,
- I. ker je opozicija, ki ni dobila niti enega od 110 sedežev, volitve označila za farso in izrazila bojazen, da je spogledovanja predsednika Lukašenka z demokracijo konec, EU in ZDA pa poziva, naj izidov teh volitev ne priznajo,
- J. ker je Lidija Jarmošina, vodja beloruske državne volilne komisije, izjavila, da so bile volitve svobodne in poštene,
- K. ker je v Minsku na dan volitev protestiralo približno 800 podpornikov opozicije,
1. izraža zadovoljstvo, da so bili politični zaporniki Aleksander Kazulin, Sergej Parsjukevič in Andrej Kim spuščeni; še vedno pa pričakuje, da jim bodo omogočene vse državljanske pravice, ki jih vsem beloruskim državljanom zagotavlja ustava;
 2. obžaluje, da ni prišlo do pomembnega napredka pri demokratičnem razvoju Belorusije, na katerega je v interesu beloruskega ljudstva upala EU, in da parlamentarne volitve 28. septembra 2008 v Belorusiji kljub manjšim izboljšavam niso izpolnile mednarodnih standardov;
 3. meni, da ima parlament, ki je bil izvoljen v Belorusiji, vprašljivo demokratično legitimnost;
 4. je zaskrbljen, ker je notranje ministrstvo shod, ki ga je pripravila opozicija 28. septembra 2008 v Minsku, označilo kot grobo kršitev javnega reda, prav tako pa tudi zaradi poročil, da bodo informacije o shodu posredovane uradu državnega tožilca v pravno oceno; poziva beloruske oblasti, naj spoštujejo temeljni pravici svobode zbiranja in svobode izražanja, kot sta opredeljeni v beloruski ustavi;
 5. poudarja, da je bila EU seznanjena z nedavno izpustitvijo aktivistov demokratične opozicije in je upala na boljšo organizacijo volitev, vendar bo nenehen neuspeh pri organizaciji svobodnih in poštenih volitev dodatna ovira za Belorusijo, ki bo še naprej ogrožala njene odnose z Evropsko unijo;
 6. poziva belorusko vlado, naj potrdi svojo izjavo, da je pripravljena izboljšati sodelovanje z EU in ustvariti ugodnejše razmere za začetek razprav med EU in Belorusijo;

Četrtek, 9. oktober 2008

7. v zvezi s tem poziva belorusko vlado, naj se v prihodnje usmeri v resnično demokratične volitve, skladne z mednarodnimi demokratičnimi standardi, ter v volilno zakonodajo in prakso uvede nekatere spremembe, na primer:

- a) vzpostavi poštene razmere in omogoči priložnosti, da bi lahko vsi kandidati pripravili resnično volilno kampanjo,
- b) zagotovi, da bodo vse stranke, ki nastopajo na volitvah, zastopane na vseh ravneh volilnih komisij, zlasti v okrajnih volilnih komisij,
- c) zagotovi, da bo pri oddanih glasovih izključen vsak dvom o morebitni goljufiji pri postopkih,
- d) odpravi predčasni volilni postopek ali vsaj zagotovi, da bo za oddane predčasne volilne glasove veljal drug postopek kot za splošno glasovanje in da bodo tako pridobljeni izidi v volilnih protokolih zabeleženi v ločenem registru;

8. poziva beloruske oblasti, naj spoštujejo človekove pravice in:

- a) izvedejo potrebne spremembe beloruskega kazenskega zakonika ter črtajo člene 193, 367, 368, 369-1, kajti nekateri od njih, zlasti člen 193, se po navedbah organizacije Amnesty International pogosto zlorablajo kot sredstvo represije,
- b) se vzdržijo groženj s kazenskimi postopki, med drugim za izogibanje služenju vojaškega roka ali proti študentom, ki so bili izključeni z univerz zaradi svojega državlanskega nazora in so bili prisiljeni študij nadaljevati v tujini,
- c) odpravijo vse ovire, ki v Belorusiji onemogočajo dejansko registracijo nevladnih organizacij,
- d) izboljšajo obravnavanje in spoštovanje manjšin, vključno s priznanjem legitimno izvoljenega organa Unije Poljakov, ki ga vodi Angelika Boris, kulture, cerkva, vzgojno-izobraževalnega sistema ter zgodovinske in materialne dediščine;

da bi se končala samoizolacija države od ostale Evrope in da bi se znatno izboljšali odnosi med EU in Belorusijo;

9. opozarja, da je Evropska unija 21. novembra 2006 izjavila, da je pripravljena v okviru evropske sosedске politike obnoviti odnose z Belorusijo in njenim narodom takoj, ko bo beloruska vlada začela spoštovati demokratične vrednote in temeljne pravice beloruskega naroda;

10. poziva Svet in Komisijo, naj nadaljujejo dialog z Belorusijo ter naj oblikujejo politiko do te države, in sicer z vključitvijo strogega pozitivnega pogojevanja, ki bo temeljilo na postopnem pristopu, ki bo vseboval cilje, časovne načrte, klavzulo o reviziji ter ustrezne finančne vire;

11. poziva Svet in Komisijo, naj preučita možnost selektivne revizije in morebitne začasne odprave obstoječih omejevalnih ukrepov, z namenom, da imajo od tega koristi navadni državljani, ter da se spodbudi razvoj svobodne družbe;

12. poziva Svet in Komisijo, naj ne odpravita vizumske prepovedi za tiste, ki so neposredno vpleteni v nespoštovanje standardov demokratičnih volitev in kršitve človekovih pravic; poziva k preučitvi možnosti šestmesečne delne odprave te sankcije za druge uradnike pod pogojem, da bo v tem obdobju spremenjen restriktivni zakon o medijih, ki je bil sprejet konec junija 2008, še preden se bo začel v celoti izvajati;

13. poziva Svet in Komisijo, naj poskusita z dodatnimi ukrepi olajšati in liberalizirati vizumske postopke za beloruske državljane, saj lahko le tako pripomoreta k izpolnitvi glavnega cilja politike Evropske unije do Belorusije, tj. olajšanja in okrepitve stikov med ljudmi ter demokratizacije države; v zvezi s tem ju poziva, naj preučita možnost znižanja vizumskih stroškov ob vstopu v schengensko območje za državljane Belorusije, saj je to edini način, kako preprečiti čedalje večjo osamitev Belorusije in njenih državljanov; poziva beloruske oblasti, naj prenehajo prakso izdajanja izstopnih vizumov za svoje državljane, zlasti otroke in študente;

Četrtek, 9. oktober 2008

14. poziva Svet in Komisijo, naj razmisli o možnosti selektivne uporabe Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva ⁽¹⁾ ter Evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice ⁽²⁾ tako, da se ponudi več pomoči beloruski civilni družbi in se zlasti poveča finančna pomoč neodvisnim medijem, nevladnim organizacijam in beloruskim študentom, ki študirajo v tujini; pozdravlja finančno pomoč Komisije beloruski Evropski univerzi za humanistične vede v izgnanstvu v Vilni (Litva); poziva Svet in Komisijo, naj pozoveta belorusko vlado, naj v znak dobre volje in pozitivnih sprememb omogoči beloruski Evropski univerzi za humanistične vede v izgnanstvu v Vilni, da se zakonito vrne v Belorusijo in se ponovno ustanovi v Minsku v razmerah, ki so primerne za njen prihodnji razvoj; poziva Svet in Komisijo, naj dodelita finančno pomoč beloruski neodvisni televizijski postaji Belsat;

15. poziva Svet in Komisijo, naj razmisli o ukrepih za izboljšanje gospodarske klime, trgovine, vlaganj, energetske in prometne infrastrukture ter čezmejnega sodelovanja med EU in Belorusijo, da se tako prispeva k dobremu počutju in blaginji državljanov Belorusije, v zvezi s tem pa tudi k njihovi možnosti, da komunicirajo z EU in vanjo prosto potujejo;

16. obžaluje odločitev beloruskih oblasti, ki zadnjih nekaj let poslancem Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov vztrajno zavračajo vstopne vize; poziva beloruske oblasti, naj za delegacijo Evropskega parlamenta za odnose z Belorusijo ne ustvarjajo dodatnih ovir, ki bi ji preprečevale obisk države;

17. pozdravlja voljo beloruskega naroda, da zaščiti neodvisnost in ozemeljsko celovitost države;

18. pozdravlja dosedanje stališče beloruskih oblasti, da kljub ogromnemu pritisku ne priznajo enostransko izraženo neodvisnost Južne Osetije in Abhazije;

19. obsoja dejstvo, da je Belorusija edina država v Evropi, ki še vedno izvaja smrtno kazen, kar je v nasprotju z evropskimi vrednotami;

20. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, parlamentu in vladam držav članic, generalnemu sekretarju Združenih narodov, parlamentarnim skupščinam Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi in Sveta Evrope, sekretariatu Skupnosti neodvisnih držav ter parlamentu in vladi Belorusije.

⁽¹⁾ UL L 310, 9.11.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 386, 29.12.2006, str. 1.

Ustavitev kroga pogajanj STO v Dohi

P6_TA(2008)0471

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o ustavitvi kroga pogajanj v Dohi v okviru Svetovne trgovinske organizacije in o prihodnosti razvojne agende iz Dohe

(2010/C 9 E/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju ministrske deklaracije iz Dohe v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO) z dne 14. novembra 2001,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o razvojni agendi iz Dohe,
- ob upoštevanju končnega dokumenta letnega zasedanja parlamentarne konference leta 2008 o STO, ki je bila s soglasjem sprejeta 12. septembra 2008 v Ženevi,
- ob upoštevanju člena 103(4) svojega Poslovnika,

Četrtek, 9. oktober 2008

- A. ker je ministrsko srečanje v okviru STO, ki naj bi sklenilo krog razvojnih pogajanj v Dohi („krog pogajanja v Dohi“), konec julija 2008 zastalo;
 - B. ker so bila pogajanja julija 2008 v Ženevi ustavljena; ker je bil pri določenih vprašanjih dosežen napredek, medtem ko nekatera druga vprašanja, ki so pomembna za določitev vseh podrobnosti, v okvirnem sporazumu niso bila obravnavana,
 - C. ker morajo interesi držav v razvoju, zlasti najmanj razvitih držav, ter zavezanost vseh članic STO krogu pogajanj v Dohi ostati v središču pogajanj,
 - D. ker bi neuspeh sklenitve kroga pogajanj v Dohi poglobil trenutno svetovno gospodarsko negotovost in morda postavila pod vprašaj verodostojnost večstranskega trgovinskega sistema, kar bi povzročilo premik k dvostranskim in regionalnim trgovinskim sporazumom,
1. izraža veliko razočaranje nad tem, da se je ministrsko srečanje v okviru STO julija 2008 znašla na mrtvi točki;
 2. znova potrjuje odločno zavezanost večstranskemu pristopu k trgovinski politiki in k takšni STO, ki bo lahko zagotovila celovit, velikopotezen in uravnotežen izid za mednarodno trgovino na podlagi popolnega spoštovanja razvojnih ciljev tisočletja Združenih narodov;
 3. je prepričan, da bi bil uspešen zaključek kroga pogajanj iz Dohe dejavnik stabilnosti v trenutni gospodarski in finančni krizi;
 4. meni, da mora STO, ne glede na razplet razvojne agende iz Dohe, skupaj z drugimi mednarodnimi organizacijami celovito in nujno obravnavati nove svetovne izzive, s katerimi se sooča trgovina, na primer zanesljivost oskrbe s hrano in energijo, pomoč za trgovino in podnebne spremembe;
 5. se v celoti zaveda težav v zvezi z načelom enotne zaveze; je seznanjen z napredkom, doseženim na pogajanjih, ki bi moral biti pomembna in trdna osnova za to, da bo mogoče na prihodnjem srečanju nadaljevati krog pogajanj iz Dohe in si prizadevati za njegov uspešen zaključek;
 6. poziva EU, ZDA, kakor tudi skupino G20 kot pomembnega novega gospodarskega akterja, naj prevzamejo odgovornost na potekajočih pogajanjih, v celoti spoštujejo duh kroga pogajanj v Dohi in si v polni meri prizadevajo doseči čimprejšnji dogovor; ponovno poudarja, da je treba razlikovati med državami v razvoju in nastajajočimi gospodarskimi silami;
 7. poziva Indijo in ZDA, naj poiščejo politično rešitev v zvezi s pogoji za uporabo mehanizma posebnih zaščitnih ukrepov, s čimer bi se zagotovilo pravično ravnotežje med trgovinskimi vprašanji in vprašanji glede zanesljive preskrbe s hrano, da se v Ženevi v okviru razvojne agende iz Dohe omogoči nadaljevanje pogajanj o drugih spornih vprašanjih;
 8. poziva razvite države in naprednejše države v razvoju, naj upoštevajo pobudo EU „Vse razen orožja“ in najmanj razvitim državam omogočijo dostop na trg popolnoma brez carin in brez omejitev kvot; poudarja tudi pomembnost pomoči za trgovino;
 9. meni, da je pri pogajanjih o razvojni agendi iz Dohe treba dati prednost potrebam držav v razvoju, še posebej najmanj razvitih, na prvo mesto pa umestiti razvoj;
 10. meni, da so težave v zvezi z razvojno agendo iz Dohe znamenje, da je treba po zaključku teh pogajanj nujno obravnavati reformo STO, da se poveča njena učinkovitost, preglednost, demokratična legitimnost, odprtost in vključenost v širšo zasnovo upravljanja svetovnega reda; meni, da morajo poslanci na področju mednarodne trgovine izvajati še strožji in učinkovitejši nadzor;
 11. znova poudarja potrebo po usmerjeni tehnični pomoči in vzpostavljanju zmogljivosti za pomoč državam v razvoju, da bodo lahko učinkovito sodelovale pri razvojni agendi iz Dohe;

Četrtek, 9. oktober 2008

12. poziva Komisijo in Svet, naj v duhu Lizbonske pogodbe skleneta dogovor o polnem sodelovanju Parlamenta pri vseh mednarodnih trgovinskih pogajanjih EU;
13. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter generalnemu direktorju STO.

Obravnavanje izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji

P6_TA(2008)0473

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o obravnavanju izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji (2008/2074(INI))

(2010/C 9 E/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. julija 2007 z naslovom „Obravnavanje izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji“ (KOM(2007)0414), v nadaljevanju „Sporočilo“,
 - ob upoštevanju Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju poročila o presoji vpliva in študij, ki sta jih pripravila Inštitut za evropsko okoljsko politiko (IEEP) in Evropska agencija za okolje (EEA),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. septembra 2003 o sporočilu Komisije o gospodarjenju z vodami v državah v razvoju in prednostnih nalogah razvojnega sodelovanja EU ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. maja 2006 o naravnih nesrečah (gozdni požari, suše in poplave) – kmetijski vidiki ⁽³⁾;
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenj Odbora za regionalni razvoj in Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A6-0362/2008),
- A. ker problematika pomanjkanja vode in suše ni geografsko omejena na Evropsko unijo, ampak ima mednarodne posledice in je globalna težava; ker že prihaja do mednarodnih sporov zaradi vode in obstaja nevarnost, da bodo vedno pogostejši,
- B. ker je voda bistvena za življenje in je skupna dobrina, ki se je ne sme obravnavati le kot blago; ker mora biti zagotavljanje enakopravnega dostopa do vode za vse, vključno s prihodnjimi generacijami, vodilo vsake vodne politike,
- C. ker so pomanjkanje vode in suše velik izziv s pomembnimi družbenimi, gospodarskimi in okoljskimi posledicami v Evropski uniji ter je bila celotna gospodarska škoda zaradi suše v EU v zadnjih 30 letih ocenjena na 100 milijard EUR,
- D. ker pomanjkanje vode in suša že vplivata na različne predele Evropske unije, pri čemer približno petina prebivalstva EU živi v državah z omejenimi vodnimi viri,

⁽¹⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

⁽²⁾ UL C 76 E, 25.3.2004, str. 430.

⁽³⁾ UL C 297 E, 7.12.2006, str. 363.

Četrtek, 9. oktober 2008

- E. ker dezertifikacija, ki različno prizadene države Skupnosti, škodi naravnemu okolju ter povzroča degradacijo tal in s tem izgubo njihove kmetijske vrednosti,
- F. ker pomanjkanje vode in suša nista enako resni težavi v vseh regijah EU, sta pa najresnejši v južnejših državah članicah,
- G. ker se med regijami načini, kako se kažejo težave zaradi pomanjkanja vode in suše, znatno razlikujejo; ker bi bil regionalni pristop najboljša podlaga ukrepov za obvladovanje teh težav,
- H. ker sta bila pomanjkanje vode in suša v zadnjih 30 letih vedno pogostejša in resnejša ter se bodo zaradi podnebnih sprememb razmere še poslabšale, zaradi česar se bo povečalo število izrednih hidroloških dogodkov v Evropski uniji in zunaj nje, kar bo verjetno vplivalo na kakovost in količino vodnih virov,
- I. ker so vodni trendi netrajnostni in ker se 20 % vode Evropske unije še vedno zapravi zaradi neučinkovitosti,
- J. ker huda suša skupaj z nižjo količino padavin povečuje nevarnost gozdnih požarov, kar dokazujejo uničujoči požari, ki so pred kratkim pustošili po južni Evropi,
- K. ker ni celovite tehnično in znanstveno utemeljene ocene o količini vode v Evropski uniji; ker so razpoložljivi podatki na regionalni ravni in o sezonskih nihanjih zelo omejeni,
- L. ker lahko pomanjkanje vode povzročajo naravni vzroki, človeške dejavnosti ali kombinacija obojih zaradi pretiranega izkoriščanja naravnih zalog ali zmanjševanja kakovosti vode; ker je napačna uporaba vode eden od glavnih vzrokov za dezertifikacijo,
- M. ker se zaradi turizma dodatno povečuje povpraševanje po vodi, zlasti poleti in na obalnih območjih južne Evrope,
- N. ker je za spremembo ravnanja in prakse ter za nastanek kulture varčevanja z vodo in učinkovite rabe vode bistveno spodbujanje ozaveščenosti in dajanje točnih informacij državljanom na različne načine, na primer prek informativnih in izobraževalnih kampanj,
- O. ker je javna oskrba z vodo temeljna javna storitev, povezana z javnim zdravjem, ki se je ne sme prekinjati,
- P. ker sta pomanjkanje vode in suša zapleteno okoljsko vprašanje, ki ga je treba urejati v tesni povezavi z drugimi okoljskimi vprašanji in ob upoštevanju teh vprašanj,
- Q. ker kmetijstvo kot proizvodni sektor resno prizadevata pomanjkanje vode in suša, hkrati pa ima pomembno vlogo pri trajnostnem upravljanju razpoložljivih vodnih virov,
- R. ker ima večnamensko kmetijstvo v EU pomembno vlogo pri ohranjanju krajine, biotske raznovrstnosti in čiste vode, potrebuje finančno podporo za nekatere ukrepe ter znanstveno svetovanje o upravljanju vodnih virov,
- S. ker sta pomanjkanje vode in suša pomembna dejavnika, ki vplivata na višanje cen kmetijskih surovin, ter je treba zagotoviti stalno oskrbo prebivalstva z živili,

Četrtek, 9. oktober 2008

- T. ker se v kmetijstvu porabijo velike količine vode in je ta dejavnost odvisna od oskrbe z vodo, mora biti vključeno kot odgovoren dejavnik v celostne regionalne sisteme za upravljanje vodnih virov za uravnoteženo porabo vode, preprečevanje izgube, prilagoditev pokrajine vodnim razmeram, načrtovanje kultur ter zaščito pred onesnaženjem vode,
- U. ker prihaja zaradi suše tudi do širjenja nekaterih fitosanitarnih okužb, ki povzročajo močno zmanjšanje pridelkov,
- V. ker so v četrtem poročilu Komisije o gospodarski in socialni koheziji (KOM(2007)0273) podnebne spremembe, zlasti suša in pomanjkanje vode, opredeljene kakor novi izzivi z dolgoročnimi ozemeljskimi posledicami, ki jih mora obravnavati kohezijska politika, in so doslej prizadele 11 % prebivalcev in 17 % ozemlja Evropske unije,
1. pozdravlja Sporočilo in podpira predlagani prvi sklop možnosti za ukrepanje, vendar obžaluje, da je omejen zgolj na raven EU in držav članic; opozarja, da sta pomanjkanje vode in suša problem mednarodne razsežnosti ter da je treba ukrepati temu primerno;
 2. poudarja, da imata lahko čezregionalnost in čezmejnost porečij močan vpliv na višje in nižje ležeče regije ter je zato nujno, da države članice, pa tudi regionalni in lokalni organi, sodelujejo pri reševanju vprašanja pomanjkanja vode in suše ter zagotovijo stabilnost in pravično uporabo vodnih virov; meni, da so zaradi posebnosti vprašanja pomanjkanja vode in suše potrebni usklajeni ukrepi na ravni EU in držav članic ter na ravni regionalne in lokalne oblasti;
 3. obžaluje, da se je Sporočilo omejilo na spodbujanje splošnih ciljev in predlaga le omejeno število natančnih ukrepov brez konkretnega časovnega razporeda za njihovo izvajanje v regijah, ki jim grozita pomanjkanje vode in suša; obžaluje, da ni realističnih ciljev in časovnih omejitev za njihovo doseganje ter dovolj poudarka na potrebi po tesnem sodelovanju z nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi; poziva Komisijo, naj predstavi tekoči program, zlasti poročilo o napredku v letu 2009 ter pregled in razvoj strategije Evropske unije;
 4. poudarja, da so regije pomembno gonilo tehnološke inovacije na področju vode, ob upoštevanju, da bo učinkovitost rabe vode vse pomembnejši dejavnik za konkurenčnost; zato poziva regionalne organe, naj premislijo o narodnem in mednarodnem medregionalnem sodelovanju, izmenjavi informacij ter strateškemu partnerstvu za organizacijo učinkovitega regionalnega upravljanja voda;
 5. poziva regionalne in lokalne organe, naj izkoristijo velike priložnosti, ki jih omogočajo strukturni skladi, in vlagajo v izboljšanje sedanje infrastrukture in tehnologije (zlasti v regijah, kjer se vodni viri tratijo zaradi puščanja cevovodov), vključno zlasti s čistimi tehnologijami, zaradi katerih je učinkovita uporaba vode lažja in jih lahko povežemo s trajnostnim skupnim upravljanjem z vodnimi viri, zlasti za reševanje izziva učinkovite rabe vode (kar zadeva varčevanje in ponovno uporabo) v industrijskem in kmetijskem sektorju ter pri gospodinjstvih uporabnikih;
 6. v tem smislu vztraja, naj se sredstva, dodeljena za infrastrukturo, namenijo za izvajanje ukrepov za izboljšanje upravljanja voda in oskrbo s kakovostno vodo ob upoštevanju obstoječih potreb;
 7. opominja, da bi moral biti pri upravljanju vodnih virov bolj zaželen pristop, ki temelji na povpraševanju, vendar kljub temu meni, da mora EU za gospodarjenje z vodnimi viri sprejeti celostni pristop, ki združuje ukrepe za upravljanje povpraševanja, ukrepe za optimizacijo obstoječih virov v vodnem krogu in ukrepe za ustvarjanje novih virov, ter da mora pristop združiti okoljske, socialne in gospodarske vidike;

Četrtek, 9. oktober 2008

8. ugotavlja, da bi bilo treba v skladu z načelom trajnostnega razvoja razmisliti tudi o ukrepih na podlagi ponudbe za doseganje najbolj gospodarsko in okoljsko učinkovite rešitve, kar bi zagotovilo čim boljše ravnovesje med oskrbo in povpraševanjem, ter zagotavljanje neprekinjene javne oskrbe z vodo tudi v sušnih obdobjih; meni, da je treba spodbujati ukrepe za vzpostavitev učinkovite hierarhije na področju rabe vode, ter da preusmerjanje za prenos vode na velike razdalje ne more biti rešitev težave pomanjkanja vode; vseeno poudarja pomen ukrepov na podlagi ponudbe za regije, najbolj prizadete zaradi pomanjkanja vode in suše, ki se lahko izvajajo v obliki tradicionalnih možnosti, kot so izgradnja infrastrukture za regulacijo vodnih poti, ali alternativnih in inovativnih rešitev, kakršna je trajnostna ponovna raba odpadne vode ali razso-ljevanje;

9. poudarja vlogo, ki jo imajo evropski kmetje v boju proti eroziji tal in dezertifikaciji, ter zahteva, da se evropskim proizvajalcem prizna odločilna vloga pri ohranjanju poraščenosti v regijah, kjer se stalno pojavlja suša ali jih ogroža pesek, ki ga prinaša veter; poudarja pomen, ki ga imajo trajne kulture, sadovnjaki in vinogradi, pašniki, travniki ter gozdne kulture za zadrževanje vode;

10. poudarja pomembnost vprašanja upravljanja vodnih virov v gorskih območjih ter poziva Komisijo, naj lokalne in regionalne organe spodbuja h krepitvi solidarnosti med nižje in višje ležečimi uporabniki;

11. opozarja na povezavo med podnebnimi spremembami, pomanjkanjem vode in sušo ter celovito skrbjo za ozemlje, katere cilj sta ohranjanje in zaščita lokalnih vodnih virov, ter je zelo zaskrbljen zaradi možnega vpliva na javno zdravje; poziva, naj se med pripravo politike za boj proti podnebnim spremembam upošteva vpliv na vodne vire; poziva k pripravi poglobljene študije o medsebojnem odnosu med razvojem biogoriv in razpoložljivostjo vode; podobno poziva tudi k posebni oceni obratov z visoko porabo vodnih virov; poudarja, da je treba vprašanje vode vključiti v vsa področja politike ter uporabiti resnično celostni pristop pri njegovem obravnavanju, vključno z vsemi finančnimi in pravnimi instrumenti Evropske unije; poudarja, da bi bilo treba v ta proces vključiti vse politične ravni (nacionalno, regionalno in lokalno);

12. meni, da je treba vzpostaviti povezavo med pomanjkanjem vode in sušo ter podnebnimi spremembami in posebnimi strategijami proti njim ob upoštevanju, da je treba vprašanja v zvezi s prilagajanjem podnebnim spremembam prednostno vključiti v izvajanje okvirne direktive o vodah;

13. poziva Komisijo in države članice, naj priznajo, da krčenje gozdov in neomejen razvoj mest prispevata k vse večjemu pomanjkanju vode; poziva države članice in pristojne organe, da pri načrtovanju rabe zemljišč upoštevajo vprašanja, povezana z vodo, zlasti pri razvoju gospodarskih dejavnosti v občutljivih porečjih, vključno z otoki in najbolj oddaljenimi regijami; poudarja, da mora biti vsaka oskrba z vodo, ne glede na namen porabe, v skladu z načelom pravičnega določanja tarif za vodo, in tako spodbuja zlasti podjetja, da učinkoviteje uporabljajo vodo;

14. poudarja, da bi bilo treba s spremembo proračuna Skupnosti in zagotavljanjem dodatnih sredstev dati prednost okoljskim ukrepom ter zlasti politiki boja proti učinkom podnebnih sprememb, med katere spadata tudi suša in pomanjkanje vode;

15. poziva Komisijo, naj upošteva medsektorsko povezavo med družbenim in gospodarskim vplivom podnebnih sprememb na rabo tal ter stroški energije, povezanimi s temi spremembami; spodbuja EU, da za vse ocene učinkovitosti rabe vode uporabi objektivne in ekonomske kazalce;

16. priznava, da pomanjkanje vode in suša neposredno vplivata na gospodarsko, socialno in ozemeljsko kohezijo; vztraja, da je treba ta vidik ustrezno upoštevati pri razvoju prihodnje kohezijske politike, pri čemer je treba v ta namen dati na voljo vse potrebne proračunske in druge instrumente;

17. opozarja, da ta zapletena okoljska vprašanja, ki so omenjena v Sporočilu, vplivajo na gospodarske razmere, konkurenčnost in razvojne možnosti regije;

Četrtek, 9. oktober 2008

18. priznava, da je okvirna direktiva o vodah pomemben okvir za doseganje dobrega statusa vseh evropskih voda, spodbujanje medregionalnega sodelovanja, trajnostne rabe vode in varstvo razpoložljivih vodnih virov, pri čemer prispeva k blažitvi posledic poplav in suše, ter poziva Komisijo in vse države članice, naj v celoti izvajajo njene določbe ter zagotovijo, da ukrepi proti pomanjkanju vode in suši ne vplivajo negativno na cilje v zvezi s kakovostjo vode;

19. poudarja, da je treba v smislu okvirne direktive o vodah pojasniti opredelitev „dolgotrajne suše“ in njenega vpliva na doseganje okoljskih ciljev iz okvirne direktive o vodah med sušnimi obdobji in po njih; poudarja, da sta pomanjkanje vode in suša povezana, a različna pojava, zato je treba zanju sprejeti različne strategije;

20. poudarja tesno povezavo med sušo, erozijo tal, dezertifikacijo in gozdnimi požari;

21. meni, da bi morali načrti upravljanja povodij, ki se zahtevajo v skladu z okvirno direktivo o vodah, zajemati tudi upravljanje suše in drugih hidrometeoroloških nesreč ter vzpostaviti krizno upravljanje, prilagojeno dejanskim potrebam povodij, ki jim grozita pomanjkanje vode in suša, vključno s čezmejnimi usklajevanjem, sodelovanjem javnosti in sistemi zgodnjega opozarjanja na različnih ravneh, tj. evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni; poudarja, da je treba preprečevati nastajanje ovir za naravni tok rek, da se čim bolj omeji možnost poplav, in spodbuja k pripravi podrobnejše presoje vpliva v zvezi z oviranjem naravnih vodnih tokov;

22. poudarja vlogo gozdov za vodni krog ter pomen uravnotežene kombinacije gozdov, pašnikov in poljedelskih površin za trajnostno gospodarjenje z vodami; zlasti poudarja vlogo tal z visoko vsebnostjo organskih snovi in prilagojenim kolobarjenjem; opozarja, da vse večja raba tal ogroža kmetijstvo, varnost hrane in trajnostno gospodarjenje z vodami;

23. poudarja, da je dezertifikacija tesno povezana z gozdarstvom; odločno poziva k pogostejšemu pogozdovanju za zadrževanje in zmanjšanje pretiranega toka površinskih ali podzemnih voda ter boj proti degradaciji in eroziji tal;

24. priporoča, naj mehanizem Skupnosti za civilno zaščito zagotovi posredovanje v kriznih razmerah zaradi resne suše;

25. poudarja, da je treba ponovno oceniti razpoložljivo količino podtalnice v EU in pravila, ki urejajo njeno rabo, da se zagotovi zlasti racionalna raba virov podtalnice glede na potrebe posamezne države;

26. ugotavlja, da sporočilo ne obravnava težav, do katerih prihaja v številnih regijah zaradi neprečiščene odpadne vode;

27. poudarja, da se ne sme zanemariti potreba po zaščiti podtalnih vodnih virov, če naj bodo ti vključeni v celostno upravljanje vodnih virov;

28. poziva Svet, države članice ter regionalne in lokalne organe, da v drugih sektorskih politikah upoštevajo točke, izpostavljene v Sporočilu, da bi preprečili nasprotno učinke na varovanje vodnih virov;

29. poudarja, da so svetovne izkušnje pokazale, da preusmeritev rečnih tokov nepopravljivo slabša ekološke in hidromorfološke razmere ter lahko povzroči, da se morajo ljudje izseliti iz svojih domov, podjetja pa so prisiljena v premestitev in je tako motena socialna in gospodarska kohezija; poziva države članice, naj preprečijo vsakršno poslabšanje stanja svojih porečij in v celoti spoštujejo zahteve iz členov 1 in 4 okvirne direktive o vodah, Komisijo pa, naj podeljuje finančna sredstva EU samo projektom, ki so popolnoma v skladu s temi zahtevami;

Četrtek, 9. oktober 2008

30. poziva Svet, naj nemudoma sprejme sklep o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi solidarnostnega sklada EU (KOM(2005)0108), da bi zagotovil boljšo opredelitev meril in upravičenih dogodkov, vključno s sušo, in torej omogoči, da se škoda, ki so jo povzročile naravne nesreče, rešuje učinkoviteje, prožneje in hitreje, ter upošteva, da je Parlament svoje stališče sprejel že 18. maja 2006 ⁽¹⁾;

31. pozdravlja dejstvo, da je varčevanje z vodo prva prednostna naloga Komisije pri spoprijemu s pomanjkanjem vode in sušo; spodbuja Komisijo, naj v zvezi s tem zagotovi, da uporaba strukturnih skladov ne bo v nasprotju s to prednostno nalogo, naj vključi trajnostno upravljanje voda med merila, ki jih morajo izpolnjevati projekti, in naj pridobi dokaze o uporabi prihrankov vode s strani lokalnih in regionalnih organov ter o skladnosti projektov z okvirno direktivo o vodah, preden jim dodeli sredstva iz strukturnih skladov;

32. meni, da je treba tam, kjer vodotok prečka več držav članic, vzpostaviti medregionalno in nadnacionalno sodelovanje za celostno upravljanje vodotokov, zlasti v zvezi s kmetijstvom;

33. opozarja, da se v Evropski uniji zaradi neučinkovitosti pri porabi vode izgubi skoraj 20 % vode, ter poudarja potrebo po velikih naložbah, da bi izboljšali tehnični napredek v vseh gospodarskih sektorjih (s posebnim poudarkom na najintenzivnejših rabah vode in sektorjih, v katerih je možnost za varčevanje z vodo največja); ugotavlja, da je slabo upravljanje voda težava, ki vpliva na pomanjkanje vode in katere negativen vpliv je lahko med sušo večji, vendar je ne povzroča, ker je suša naravni pojav;

34. predlaga Komisiji, naj vključi merilo varčne rabe vode v sistem pogojev za dodelitev subvencij iz skladov EU, ob upoštevanju, da je težava pomanjkanja vode in suše tesno povezana z zapletenimi vprašanji v zvezi s potratno rabo vode;

35. spodbuja Evropsko unijo, naj podpre tehnologijo ter izmenjave dobrih praks in inovacij, ki so manj intenzivne glede rabe vode in energije ter so namenjene izboljšanju učinkovitosti pri uporabi vode;

36. poziva Komisijo, naj glede na to, da lahko izgube zaradi puščanja vode v omrežjih za javno oskrbo z vodo v mestnih središčih presegajo 50 %, preuči možnost za spodbujanje omrežja mest za pospeševanje trajnostne rabe vode, da se izmenjajo dobre prakse, kot so ponovna raba, varčevanje in učinkovitejša raba vode, in skupaj izvajajo pilotni predstavitveni projekti; poleg tega poziva lokalne organe, naj izboljšajo zastarela vodovodna omrežja za distribucijo vode;

37. poudarja, da bi bilo v Evropski uniji mogoče prihraniti 40 % porabljene vode; poziva h konkretnim ukrepom in finančnim spodbudam za spodbujanje učinkovitejše in bolj trajnostne rabe vode; poleg tega poziva k splošni namestitvi merilnih naprav za merjenje porabe vode, da se spodbudijo varčevanje z vodo, ponovna raba ter učinkovita in racionalna raba vode; spodbuja najbolj prizadete države članice, naj del svojih strukturnih sredstev uporabijo za projekte za izboljšanje rabe vode in varčevanja z vodo; spodbuja organe za povodja, naj izvedejo analizo stroškov in koristi za nadomestne ukrepe upravljanja voda v vseh sektorjih;

38. poudarja, da se je treba boriti proti odpadkom in uravnotežiti rabe vode, zlasti s ponovno rabo, pri čemer je treba upoštevati njene različne vrednosti: biološko, socialno, okoljsko, simbolno, kulturno, krajinsko in turistično;

39. opozarja, da člen 9(1) Okvirne direktive o vodah določa, da „države članice upoštevajo načelo povračila stroškov storitev za rabo vode (...) skladno z načelom ‚plača povzročitelj obremenitve‘ in do leta 2010 zagotovijo, da cenovna politika za vodo porabnike ustrezno vzpodbuja, da gospodarno uporabljajo vodne vire (...) [in] ustrezen prispevek različnih rab vode, (...) k povračilu stroškov storitev za rabo vode“;

⁽¹⁾ UL C 297 E, 7.12.2006, str. 331.

Četrtek, 9. oktober 2008

40. meni, da morajo politike upravljanja voda, čeprav morajo temeljiti na načelu „plača povzročitelj obremenitve“, spremljati tudi ukrepi za odpravo velikih izgub zaradi pokvarjene opreme ter neprimernih poljščin in kmetijskih sistemov;

41. poudarja, da je v kmetijskem sektorju v nekaterih državah mogoče doseči velik napredek glede učinkovitejše rabe vode; upa, da bo ta problem upoštevan pri sistematskem pregledu skupne kmetijske politike in da bodo prek spodbud za uporabo najboljših razpoložljivih praks in tehnologij, zlasti s podporo razvoju podeželja, prek navzkrižne skladnosti, uporabe načela „plača povzročitelj obremenitve“ in načela „plača uporabnik“ ter programov za razvoj podeželja predlagani konkretni ukrepi za spodbujanje bolj trajnostne rabe vode; meni, da mora Evropska unija podpirati ukrepe za boljše upravljanje voda v kmetijstvu, s katerimi spodbuja posodobitev namakalnih sistemov za zmanjšanje porabe vode ter okrepi raziskave na tem področju;

42. poudarja vlogo, ki jo imajo okoljski programi v okviru drugega stebra skupne kmetijske politike pri oblikovanju pobud za kmetijske prakse, ki ščitijo trajnost in neoporečnost vodnih virov;

43. poudarja, da se bo zaradi proizvodnje biogoriv povečalo povpraševanje po veliki količini vode, in poudarja, da je treba natančno spremljati vpliv uporabe biogoriv ter redno pregledovati politiko Evropske unije o biogorivih in nacionalne politike o biogorivih;

44. poudarja, da veliki uporabniki vode (na primer elektrarne) ne porabijo vode, ampak jo izpustijo v vodni krog, potem ko jo uporabijo v svojih procesih; poudarja, da zato znatno vplivajo na razpoložljivost površinske vode, ekološke sisteme in javno zdravje, ker se pri tem poveča temperatura vode; poudarja, da je treba ta vpliv upoštevati;

45. opozarja, da imajo potrošniki pomembno vlogo, če želimo trajnostno uporabljati vodne vire v Evropski uniji, zato poziva EU, naj sproži javno kampanjo obveščanja in izobraževanja, da bi ljudi osvestili o tem vprašanju ter jih spodbudili k sprejetju konkretnih ukrepov;

46. opozarja Komisijo, da lahko oblikovanje učinkovite politike določanja cen vode, ki izraža pravo vrednost vode, spodbudi potrošnike k varčnejši rabi vode;

47. poudarja zelo pomembno vlogo regionalnih in lokalnih organov ter organizacij civilne družbe pri kampanjah za ozaveščanje in organizaciji izobraževalnih dejavnosti;

48. poziva Komisijo, regije in mesta držav članic, naj spodbujajo razvijanje kulture varčevanja z vodo v EU, tako da spodbujajo zajetje deževnice in sprostajo kampanje za večjo ozaveščenost javnosti o varčevanju z vodo, na primer prek primernih izobraževalnih programov; poziva Komisijo, naj podpira izmenjavo dobre prakse med regijami, mesti in organizacijami civilne družbe, in se osredotoči na ukrepe varčevanja z vodo (vključno s prečiščevanjem deževnice in odpadne vode), učinkovitejše rabe vode in obvladovanje tveganja suše;

49. meni, da je treba seznanjati, ozaveščati in usposablјati proizvajalce, da bi se učinkovito prispevalo k trajnostnemu upravljanju vodnih virov;

50. meni, da bi bil sistem označevanja za porabo vode pri proizvodih, ki že obstaja za energetske učinkovitost, ustrezno orodje za trajnejšo porabo vode, vendar poudarja, da:

a) bi moral takšen sistem biti prostovoljen in

b) da bi bilo treba upoštevati sedanje oznake in sisteme za označevanje, da ne bi potrošnikov zmedli zaradi preveč informacij;

51. poziva k vključitvi meril o učinkoviti porabi vode v konstrukcijske standarde za zgradbe, kadar je to možno;

Četrtek, 9. oktober 2008

52. poziva vse zainteresirane strani, da razvijejo prostovoljni sistem za označevanje trajnostnega upravljanja voda in pripravijo prostovoljne programe za varčevanje z vodo v različnih gospodarskih sektorjih (na primer kmetijstvu, turizmu, proizvodnji);
53. meni, da mora voda ostati javna dobrina in temeljna sestavina suverenosti držav ter bi morala biti dosegljiva vsem po pravičnih „socialnih in okoljskih“ cenah ob upoštevanju zlasti posebnega stanja v vsaki državi in različnih kmetijskih sistemov ter družbene vloge, ki jo ima kmetijstvo;
54. poziva Komisijo, naj razmisli o financiranju pilotnega projekta v letu 2009, namenjenega raziskavam, spremljanju in nadzoru razvoja preventivnih dejavnosti za ustavitev dezertifikacije in nastajanja step v Evropi, s čimer bi preprečili erozijo, deflacijo, kmetijske izgube in izgubo biotske raznovrstnosti, povečali rodnost in zaščito tal in zmogljivost zemlje, da zadrži vodo, ter njene zmožnosti za sekvenciacijo premoga; ponovno poudarja, da je treba za dejansko učinkovitost politike zagotoviti zanesljive in pregledne podatke;
55. pozdravlja ustanovitev Evropskega observatorija za sušo in sistemov zgodnjega opozarjanja na sušo; poudarja, da je potrebna široka razprava o njegovih temeljnih ciljih, proračunu in organizaciji;
56. poziva Komisijo, naj spodbuja začetek delovanja Evropskega observatorija za sušo v okviru Evropske agencije za okolje in poudarja, da bi si moral ta prizadevati za dopolnjevanje nacionalnih podatkov standardnih regionalnih in lokalnih sezonskih informacij o padavinah in čezsektorski porabi, da bi okrepil premišljeno, strateško odločanje;
57. poudarja pomen zemlje, bogate s humusom, prilagojenega sistema kolobarjenja ter uravnoveženega deleža gozdnih, travnatih in pridelovalnih površin za trajnostno upravljanje vode; opozarja, da vse večja uporaba obdelovalnih površin ogroža kmetijstvo, zanesljivost oskrbe s hrano in trajnostno upravljanje vode;
58. poziva, naj Komisija podpre države članice pri ponovnem pogozdovanju območij, ki jih vedno znova prizadenejo suša in požari, ob upoštevanju njihovih bioklimatskih in okoljskih značilnosti, ter upa, da se bo posebna pozornost namenila obnovi podeželja in mest, pri čemer bi se upoštevale lokalne posebnosti;
59. meni, da sta pomanjkanje vode ter ponavljajoča se suša pospešila nastanek požarov, jih naredila še bolj ogrožajoče ter povečala ranljivost številnih značilnih vrst v gozdovih držav južne Evrope, za katere je gozd večinoma glavni naravni vir, in tveganje njihovega uničenja;
60. poudarja, da bi bilo treba pri načrtovanju evropskega kmetijskega modela treba upoštevati najbolj pogosta in resna tveganja pa tudi pomanjkanje vode in sušo, ter da bi moral biti učinkovit mehanizem kriznega upravljanja temeljni element skupne kmetijske politike;
61. meni, da je treba ponovno oceniti okoljsko vrednost gozdov in kmetijske proizvodnje z vidika podnebnih sprememb, pri čemer je treba povečanje emisij toplogrednih plinov nujno uravnovežiti s povečanjem gozdnih površin in upoštevati njihovo funkcijo ponora ogljika v vseh politikah za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov;
62. podpira zavezo Komisije, da bo še naprej opozarjala na izziv pomanjkanja vode in suše na mednarodni ravni, zlasti prek konvencije Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji in okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja;
63. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.
-

Četrtek, 9. oktober 2008

Upravljanje arktičnega območja

P6_TA(2008)0474

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o upravljanju arktičnega območja (2010/C 9 E/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Mednarodnega polarnega leta (od marca 2007 do marca 2009),
- ob upoštevanju osme parlamentarne konference o Arktiki v Fairbanksu na Aljaski od 12. do 14. avgusta 2008,
- ob upoštevanju Sporočila Komisije o politiki za Arktiko, ki se pričakuje letošnje jesen,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o severni dimenziji z dne 16. januarja 2003 ⁽¹⁾, 17. novembra 2003 ⁽²⁾, 16. novembra 2005 ⁽³⁾ in 16. novembra 2006 ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sklepov poročila o oceni podnebnega vpliva na Arktiko iz leta 2005,
- ob upoštevanju člena 108(5) svojega Poslovnika,
- A. ker je Komisija dne 10. oktobra 2007 objavila Sporočilo z naslovom „Celostna pomorska politika za Evropsko unijo“ (KOM(2007)0575) (modra knjiga)
- B. ker sta Visoki predstavnik in Komisija za Evropski Svet dne 14. marca 2008 objavila dokument z naslovom „Spremembe podnebja in mednarodna varnost“,
- C. ker ima arktična regija vedno večji geopolitični in strateški pomen, ki ga simbolizira postavitve ruske zastave na morskem dnu pod severnim tečajem avgusta 2007,
- D. ker Konvencija Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (Unclos), ki je senat Združenih držav še ni ratificiral, ni bila posebej formulirana glede na trenutne razmere podnebnih sprememb in posebnih posledic topljenja ledu v arktičnih morjih,
- E. ker so se na nedavni parlamentarni konferenci za Arktiko zbrali izvoljeni predstavniki Evropskega parlamenta, Kanade, Danske, Grenlandije, Islandije, Finske, Norveške, Švedske, Rusije in Združenih držav, da bi razpravljali o vprašanjih varnosti v pomorskem prometu, zdravstvenem varstvu, varstvu okolja in trajnostnem razvoju,
- F. ker arktične regije zaenkrat ne urejajo posebej formulirani večstranski standardi in predpisi, saj se ni nikoli predvidelo, da bo ta regija nekoč plovna vodna pot ali območje trgovinskega izkoriščanja,
- G. ker se je v zadnjih letih pomorski promet v arktičnih vodah eksponentno povečal zaradi večjega interesa za vrtnanje v morju in vedno pogostejšega prehoda potniških ladij ter možnosti, ki jih daje Severozahodni prehod,

⁽¹⁾ UL C 38 E, 12.2.2004, str. 283.

⁽²⁾ UL C 87 E, 7.4.2004, str. 411.

⁽³⁾ UL C 280 E, 18.11.2006, str. 73.

⁽⁴⁾ UL C 314 E, 21.12.2006, str. 258.

Četrtek, 9. oktober 2008

- H. ker bi arktična regija lahko vsebovala približno 22 % še neodkrite svetovne rezerve nafte in plina,
- I. ker so države A5 (Danska, Kanada, Norveška, Ruska federacija in ZDA) maja 2008 sprejele Ilulissatsko izjavo,
- J. ker je Komisija polnopravno sodelovala na konferenci „Arktika: naša skupna skrb“, ki jo je Nordijski ministrski svet organiziral v Ilulissatu (Grenlandija) dne 9. in 10. septembra 2008, in ker Parlament upošteva sklepe predsedujočega te konference,
- K. ker se je konferenca osredotočila tudi na podnebne spremembe v tej regiji, njihovi vplivi na domorodna ljudstva ter na možno prilagajanje nanje,
- L. ker je stopnja globalnega segrevanja v arktični regiji znatno višja kot drugje, saj se je v zadnjih sto letih povečala za 2°C v primerjavi z 0,6°C drugod,
- M. ker so se podnebne razmere na Arktiki že tako spremenile, da na primer Inuiti ne morejo več loviti na tradicionalen način, saj je led pretanek, da bi lahko zdržal težo njihovih sani, medtem ko so divje živali, kot so severni medvedi, mroži in lisice, ogroženi, saj izginja večina njihovega naravnega življenjskega prostora,
- N. ker so med državami članicami EU tri arktične države, med njenimi tesno povezanimi sosedi, ki sodelujejo na notranjem trgu prek sporazuma o EGP, pa sta še dve arktični državi, kar pomeni, da so EU in pridružene države obsegajo po številu več kot polovico članstva v Arktičnem svetu,
1. je zelo zaskrbljen zaradi učinkov podnebnih sprememb na možnosti za preživetje domorodnih ljudstev v tej regiji, tako glede splošnega okolja (taljenje ledenikov in permafrosta, naraščanje morske gladine in poplave) kot glede naravnega življenjskega okolja (izginjanje ledenikov povzroča severnim medvedom težave pri prehranjevanju), in poudarja, da morajo vse mednarodne odločitve v zvezi s temi vprašanji v celoti vključiti in upoštevati ljudstva in narode Arktike;
 2. opozarja, da se je temperatura na Arktiki v 20. stoletju povečala za približno 5°C ter da je to povečanje desetkrat hitreje od izmerjenega za povprečne globalne temperature na površini; poudarja, da je na Arktiki v naslednjih 100 letih predvideno dodatno segrevanje za okoli 4 do 7°C; meni, da je čas za postavljanje diagnoze mimo in je sedaj čas za ukrepanje;
 3. poudarja, da so arktične vrste in družbe razvile visoko specializirane prilagoditvene metode težkim polarnim razmeram, zato so zelo občutljive na dramatične spremembe teh razmer; je zelo zaskrbljen zaradi mrožev, severnih medvedov, tulnjev in drugih morskih sesalcev, ki so odvisni od morskega ledu med počivanjem, prehranjevanjem, lovom in razmnoževanjem ter so zaradi podnebnih sprememb še posebej ogroženi;
 4. pozdravlja sklepno izjavo konference, sprejeto na Osmi parlamentarni konferenci o Arktiki v Fairbanksu dne 14. avgusta 2008;
 5. pozdravlja dejstvo, da daljni sever predstavlja del politike severne dimenzije EU, vendar je prepričan, da je treba svetovno gledano še naprej dvigovati ozaveščenost o pomenu Arktike z zagotavljanjem samostojne politike EU za Arktiko;
 6. v tem oziru poudarja pomen Arktike za svetovno podnebje in upa, da se bo sedanja podpora raziskovalnim dejavnostim v tej regiji nadaljevala tudi po mednarodnem polarnem letu;

Četrtek, 9. oktober 2008

7. z velikim zanimanjem pričakuje prihodnje Sporočilo Komisije o politiki za Arktiko in upa, da bo položilo temeljni kamen pomembne politike EU za Arktiko; poziva Komisijo, naj v svojem sporočilu obravnava vsaj naslednja vprašanja:

- a) sedanje stanje glede na podnebne spremembe v regiji ter prilagajanje nanje;
- b) politične možnosti, ki upoštevajo domorodna ljudstva in njihovo preživljanje;
- c) potreba po sodelovanju z arktičnimi sosedi pri čezmejnih vprašanjih, zlasti pomorski varnosti;
- d) možnosti za prihodnjo čezmejno politično in pravno strukturo, ki bi zagotavljala varstvo okolja in urejen trajnostni razvoj te regije ter posredovala pri političnem nesoglasju glede virov in plovnih vodnih poti na daljnem severu; in

8. poziva Komisijo, naj energetska in varnostna politika v arktični regiji uvrsti na dnevni red ter v svojem predvidenem sporočilu o tej regiji predlaga primerne teme in skupne delovne postopke za države EU in arktične države, zlasti na področju podnebnih sprememb, trajnostnega razvoja, varnosti oskrbe z energijo in pomorske varnosti;

9. opozarja, da si arktična regija s svojim vplivom na svetovno podnebje in svojim edinstvenim naravnim okoljem zasluži posebno pozornost, saj EU pripravlja stališče za okvirno konvencijo COP15 Združenih narodov o spremembi podnebja v Københavnu leta 2009;

10. meni, da za pomorski promet v tej regiji (povezan s turizmom in vrtanjem na morju) ne obstajajo osnovna mednarodna varnostna pravila, ki veljajo v drugih mednarodnih vodah in ki varujejo človeško življenje ali okolje, ter poziva Komisijo, naj takoj, ko bo to mogoče, zagotovi, da se pripravijo ustrezni predlogi sprememb k predpisom Mednarodne pomorske organizacije (IMO);

11. poudarja zunanje vidike energetske politike in vlogo Arktike pri oblikovanju energetske politike za Evropo, kakor je predlagal Evropski svet marca 2007;

12. podpira Arktični svet pri ohranjanju arktične regije kot regije brez napetosti, odprte mednarodnemu sodelovanju na področju raziskav, tako da ji bo kot bodoči regiji dobavitelji energije omogočen poln razvoj njenega potenciala v okviru trajnostnega okoljskega okvira;

13. je še posebej zaskrbljen zaradi sedanje tekme za naravne vire na Arktiki, ki bi lahko ogrozila varnost EU in povzročila splošno mednarodno nestabilnost;

14. poziva Komisijo, naj glede Arktike prevzame dejavno vlogo, in sicer najprej vsaj s statusom opazovalke v Arktičnem svetu, ter meni, da mora Evropska komisija ustanoviti posebno službo za Arktiko;

15. predlaga, da si bo Komisija pripravljena prizadevati si za začetek mednarodnih pogajanj, ki bi privedla do sprejetja mednarodne pogodbe za zaščito Arktike, pri tem pa naj se zgleduje po Pogodbi o Antarktiki, kakor je bila dopolnjena z Madridskim protokolom, podpisanim leta 1991, hkrati pa upošteva temeljno razliko, to je poseljenost Arktike ter pravice in potrebe ljudstev in narodov arktične regije; poleg tega meni, da bi morala taka pogodba kot najmanjši začetni korak zajeti neposeljeno in neterjano območje sredi Arktičnega oceana;

16. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam držav članic, Norveške, Islandije, Rusije, Kanade in Združenih držav ter akterjem regionalnega sodelovanja.

Četrtek, 9. oktober 2008

Izvajanje socialne zakonodaje v cestnem prometu

P6_TA(2008)0475

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o izvajanju socialne zakonodaje v cestnem prometu (2008/2062(INI))

(2010/C 9 E/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju poročila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 23. maja 2007 o posledicah izvzetja samozaposlenih voznikov s področja uporabe Direktive 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu (KOM(2007)0266),
- ob upoštevanju 23. poročila Komisije z dne 12. oktobra 2007 o izvajanju Uredbe (EGS) št. 3820/85 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom v obdobju 2003–2004 (KOM(2007)0622),
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o minimalnih pogojih za izvajanje uredb Sveta (EGS) št. 3820/85 in (EGS) št. 3821/85 o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu in razveljavitvi Direktive Sveta 88/599/EGS ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropskih Skupnosti z dne 24. septembra 2004 v združenih zadevah C-184/02 in C-223/02: *Kraljevina Španija in Republika Finska proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije* ⁽⁵⁾, v katerih je Sodišče Evropskih skupnosti odločilo, da samozaposlenih voznikov ni mogoče za stalno izključiti iz področja delovanja Direktive 2002/15/ES,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom „Naj Evropa ostane v gibanju – Trajnostna mobilnost za našo celino – Vmesni pregled Bele knjige Evropske komisije o prometu iz leta 2001“ ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju pism z dne 21. junija 2007 in 29. junija 2007 predsednika Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve komisarju Vladimirju Špidli in podpredsedniku Komisije Jacquesu Barrotu ter odgovora podpredsednika Barrota z dne 3. oktobra 2007,

⁽¹⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 1.

⁽²⁾ UL L 80, 23.3.2002, str. 35.

⁽³⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 35.

⁽⁵⁾ ECR [2004] I-7789.

⁽⁶⁾ UL C 161, 13.7.2007, str. 89.

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju poročila Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer z naslovom „Vpliv direktive o delovnem času na pogajanja o kolektivnih pogodbah oseb v cestnoprometnem sektorju“ ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter mnenja Odbora za promet in turizem (A6-0357/2008),
- A. ker nekatere države članice niso pravočasno posredovale informacij o nadzorni in izvajalski dejavnosti v obdobju 2003–2004, zahtevanih v skladu z Uredbo (EGS) št. 3820/85, zaradi česar je bilo poročilo Komisije o izvajanju te uredbe v zadevnem obdobju (KOM(2007)0622) predstavljeno z enoinpol letno zamudo,
- B. ker je povprečno število ugotovljenih kršitev ostalo stabilno, deloma je naraslo le skupno število evidentiranih kršitev v nekaterih državah članicah, pri čemer se je povečalo število kršitev proti odmoru in času počitka na splošno, število kršitev predpisov glede časa vožnje pa so se zmanjšale;
- C. ker bo naslednje dvoletno poročilo moralo prvič vsebovati informacije o izvajanju Direktive 2002/15/ES,
- D. ker je v splošnem interesu, da se pravila o delovnem času ter trajanju voženj in počitka za mobilne delavce, pa tudi za samozaposlene voznike, uporabljajo pravilno,
- E. ker je namen Direktive 2002/15/ES vzpostaviti minimalne zahteve glede ureditve delovnega časa za izboljšanje varstva zdravja in varnosti oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu, povečati varnost v cestnem prometu in uskladiti konkurenčne pogoje,
- F. ker je Direktiva 2002/15/ES začela veljati dne 23. marca 2002, države članice pa so imele za izvedbo njenih določb na voljo tri leta, to je do 23. marca 2005, kljub temu pa jih večina ni prenesla v svojo zakonodajo v predvidenem prehodnem obdobju treh let,
- G. ker nekatere države članice dve leti po izteku prehodnega obdobja za prenos Direktive 2002/15/ES še vedno niso prenesle vseh njenih določb;
- H. ker so samozaposleni vozniki vsaj do 23. marca 2009 izvzeti s področja uporabe Direktive 2002/15/ES,
- I. ker je Komisija v svojem Poročilu o posledicah izvzetja samozaposlenih voznikov s področja uporabe Direktive 2002/15/ES navedla prednosti, pa tudi slabosti vključitve ali izvzetja teh voznikov, vendar ni podala dokončnih sklepov,
- J. ker je Parlament večkrat poudaril, da je treba obravnavati zlorabe v panogi, saj je veliko delavcev lažno uvrščenih v kategorijo samozaposlenih voznikov,
- K. ker je treba v sektorju cestnega prometa odpraviti neenakosti med državami članicami in prispevati k zagotavljanju lojalne konkurence z vključitvijo samozaposlenih voznikov,
- L. ker je treba ohraniti usklajenost s področjem uporabe Uredbe (EGS) št. 3820/85 glede trajanja vožnje in časa počitka, ki ne dela razlik med vozniki,
- M. ker bo omejitev delovnega časa v sektorju cestnega prometa precej bolj pozitivno vplivala na varnost v cestnem prometu, če bo veljala tudi za samozaposlene voznike,

⁽¹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/docs/eiro/tn0704039s/tn0704039s.pdf>.

Četrtek, 9. oktober 2008

- N. ker vključitev samozaposlenih delavcev nikakor ne zmanjša njihovih zmogljivosti, niti potrebe po opravljanju upravnih nalog ali poslovnem upravljanju, saj je delovni čas v Direktivi 2002/15/ES omejen na dejavnosti, ki so neposredno povezane s cestnim prometom,
- O. ker se velika večina socialnih dejavnikov, zastopanih v Evropskem ekonomsko-socialnem odboru, strinja z vključitvijo samozaposlenih voznikov, da bi s tem zagotovili enako obravnavanje vseh delavcev v tem sektorju, preprečili izkrivljanje konkurence in spodbujali boljše delovne razmere,
- P. ker je Sodišče Evropskih skupnosti zelo jasno potrdilo, da je člen 71 pogodbe ES ustrezna in zadostna pravna podlaga, na osnovi katere se lahko Direktiva 2002/15/ES uporablja za samozaposlene voznike, in sicer zato, ker prispeva k ciljem varnosti v cestnem prometu in približevanja konkurenčnih pogojev,
- Q. ker Komisija v navedenem sporočilu in Poročilu o posledicah izvzetja samozaposlenih voznikov s področja uporabe Direktive 2002/15/ES opozarja, da nekatere države članice še vedno niso prenesle in ne izvajajo Direktive 2002/15/ES, kakor tudi ne socialne zakonodaje v sektorju cestnega prometa.
- R. ker je treba v skladu s časovnim okvirom, določenim v Direktivi 2002/15/ES, vsako drugo leto predložiti poročilo o izvajanju njenih določb, čeprav je nekatere države članice še vedno niso prenesle v svojo zakonodajo,
1. obžaluje, da so pri uporabi in izvajanju Uredbe (EGS) št. 3820/85 še vedno zelo velike razlike; ugotavlja, da si morajo države članice bolj prizadevati za zagotovitev učinkovitega in enotnega izvajanja izboljšanih socialnih določb;
 2. je zaskrbljen zaradi pomanjkljivosti in zamud pri prenosu ter izvajanju Direktive 2002/15/ES v nekaterih državah članicah; od njih želi takojšnje pojasnilo in obrazložitev razlogov za neizvajanje ter navedbo morebitnih preostalih ovir;
 3. poudarja, da Direktiva 2002/15/ES določa minimalne zahteve in njen prenos ne sme povzročiti nižje ravni varstva delavcev ali manjše skladnosti z ugodnejšimi pogoji v nekaterih državah članicah, ki izhajajo iz splošne zakonodaje o zaposlovanju ali kolektivnih pogodb;
 4. poziva države članice, naj pohitijo s postopkom prenosa in kar najboljše poskrbijo za izvajanje socialne zakonodaje, ki zadeva sektor cestnega prometa in je v javnem interesu, da bi zagotovile cestnoprometno varnost državljanov ter zdravje in varnost voznikov, pa tudi zato, da bi vzpostavile jasne predpise lojalne konkurence;
 5. poziva Komisijo, naj v skladu z načrti vsako drugo leto pripravi poročilo o izvajanju Direktive 2002/15/ES, čeprav je nekatere države članice še niso prenesle v svojo nacionalno zakonodajo;
 6. je zaskrbljen nad stalno visokim povprečnim številom kršitev, zlasti pri prevozu oseb, in pričakuje, da bodo države članice bolje izvajale zakonodajo; poziva države članice, naj okrepijo skupne pobude za spodbujanje izmenjave podatkov in osebja ter pri tem izvajajo usklajen nadzor;
 7. poziva Komisijo, naj nastopi čim bolj odločno proti državam članicam, ki kršijo zakonodajo Skupnosti, kar zadeva socialni vidik cestnega prometa, zagotovi prisilne ukrepe v primeru neizpolnjevanja določb in ukrepa preventivno, tudi po pravni poti, če je to potrebno, da bi zagotovila dosledno spoštovanje določb prava Skupnosti;
 8. v okviru postopka komitologije iz Uredbe (ES) št. 561/2006 poziva Komisijo, naj do oktobra 2008 predlaga smernice za enotno opredelitev in razvrstitev kršitev;

Četrtek, 9. oktober 2008

9. poziva Komisijo, naj daje pri pripravi uradne ocene učinka v prvi vrsti dolžno prednost socialni razsežnosti varnosti v cestnem prometu, pa tudi varnosti in zdravju voznikov in drugih uporabnikov cest v zvezi z vsemi drugimi preudarki, glede na zakonodajni predlog o spremembi Direktive 2002/15/ES, kot zahteva njen člen 2(1).
10. poziva Komisijo, naj pri sestavljanju navedene uradne ocene učinka upošteva težke delovne razmere voznikov tovornjakov, ki potujejo po Evropi, ki izhajajo iz neustreznega dostopa do primernih počivališč, čeprav člen 12 Uredbe (ES) št. 561/2006 izrecno priznava pomembnost zadostnega števila varnih in varovanih počivališč za poklicne voznike vzdolž avtocestnega omrežja Unije; zato poziva Komisijo, naj spremlja pilotski projekt za varna in varovana parkirišča, ki ga je začel Evropski parlament, pri tem pa upošteva ukrepe, predlagane v mnenju Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o evropski politiki varnosti v cestnem prometu in poklicnih voznikih – gradnja varnih in varovanih parkirišč ⁽¹⁾;
11. poziva Komisijo, naj v navedeni uradni oceni v celoti upošteva stališče in argumente Parlamenta za popolno vključitev samozaposlenih delavcev v področje uporabe Direktive 2002/15/ES;
12. poziva Komisijo, naj v svoji oceni upošteva splošno mnenje prometnega sektorja o možnosti vključitve samozaposlenih voznikov, ter meni, da bi bilo izredno težavno pravno opredeliti in preganjati „lažne“ samozaposlene osebe, poleg praktičnih in birokratskih ovir, ki jih treba premostiti, da se ta koncept ne bi uporabljal kot sredstvo za izognitev omejitev glede delovnih dni;
13. poziva Komisijo, naj dovolj zgodaj predstavi potrebne pobude, da bo lahko začela Direktiva 2002/15/ES dne 23. marca 2009 v vseh delih v celoti veljati in da bi veljala tudi za samozaposlene delavce;
14. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo ocene učinka nujno hitro dokončane, da bo mogoče brez odlašanja izvesti objektivno analizo o morebitnih spremembah;
15. poziva Komisijo, naj preuči postopke za inšpekcijski nadzor prometa v vseh državah članicah in Parlamentu o tem pošlje poročilo; poziva Komisijo, naj, če se ugotovi, da inšpekcijski postopki ovirajo prost pretok blaga in ljudi, pregleda obstoječo zakonodajo in predlaga spremembe za zagotovitev enotnih postopkov za inšpekcijski nadzor prometa;
16. poziva države članice in Komisijo, naj informacije in poročila o izvajanju, izdelana na podlagi teh informacij, predložijo veliko hitreje, tako da bodo po analizi izvajanja lahko čim prej opravljeni morebitni pravni popravki;
17. meni, da obseg kršitev znova potrjuje njegovo stališče, da so pravne prilagoditve nujno potrebne; zaradi Direktive 2006/22/ES, ki je začela veljati maja 2006, in Uredbe (ES) št. 561/2006, ki je začela veljati aprila 2007, pa pričakuje, da bo prišlo do doslednejšega in bolj poenotenega izvajanja zakonodaje;
18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

⁽¹⁾ UL C 175, 27.7.2007, str. 88.

Četrtek, 9. oktober 2008

Dopolnitev postopka Lamfalussy: prihodnja struktura nadzora

P6_TA(2008)0476

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 s priporočili Komisiji o nadaljevanju Lamfalussyjevega procesa: prihodnja struktura nadzora (2008/2148(INI))

(2010/C 9 E/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Sedme direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Direktive 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemu zjamčenih vlog ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (prenovitev) ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (prenovitev) ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

⁽²⁾ UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

⁽³⁾ UL L 372, 31.12.1986, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 374, 31.12.1991, str. 7.

⁽⁵⁾ UL L 135, 31.5.1994, str. 5.

⁽⁶⁾ UL L 125, 5.5.2001, str. 15.

⁽⁷⁾ UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁹⁾ UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

⁽¹⁰⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽¹¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju spremenjenega predloga Komisije za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (prenovitev) (KOM(2008)0119),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. septembra 2004 o preprečevanju in boju proti korporacijski in finančni zlorabi (KOM(2004)0611),
 - ob upoštevanju Priporočila Komisije 2004/913/ES z dne 14. decembra 2004 o spodbujanju ustreznega sistema prejemkov direktorjev javnih družb ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 11. julija 2007 o politiki finančnih storitev (2005–2010) – Bela knjiga ⁽²⁾, 4. julija 2006 o nadaljnji konsolidaciji na področju evropske industrije finančnih storitev ⁽³⁾, 28. aprila 2005 o trenutnem stanju povezovanja finančnih trgov EU ⁽⁴⁾ in 21. novembra 2002 o pravilih bonitetnega nadzora v Evropski uniji ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju poročila foruma za finančno stabilnost o povečanju prožnosti trga in finančnih institucij z dne 7. aprila 2008,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta o nadzornem okviru EU in ureditvi za finančno stabilnost, sprejetih 14. maja 2008, in sklepov Sveta o tozadevnih vprašanjih v okviru svojih sej 3. junija 2008, 4. decembra 2007 in 9. oktobra 2007,
 - ob upoštevanju drugega odstavka člena 192 Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju členov 39 in 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A6-0359/2008),
- A. ker je v teku pregled direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ter pričakovani predlog o bonitetnih agencijah,
- B. ker Komisija ni obravnavala vrste zahtev Parlamenta, vključno s tistimi, ki so vključene v omenjene resolucije, in ker je v prilogi določen seznam priporočil za izboljšanje učinkovitosti nadzora finančnih trgov,
- C. ker finančni nadzor ni v koraku s procesom povezovanja trgov in svetovni razvoj finančnih trgov zahteva posodobitev obstoječih regulativnih in nadzornih sistemov za boljše reševanje sistemskih tveganj, zagotavljanje finančne stabilnosti, izpolnjevanje ciljev Evropske unije in prispevanje k boljšemu svetovnemu finančnemu upravljanju,
- D. ker naj bi zakonodajni predlogi Parlamenta temeljili na načelih, priporočila, določena v prilogi pa je treba pripraviti v posvetovanju z nadzornimi organi, udeleženci na finančnih trgih in drugimi ustreznimi organi,
- E. ker se povečuje število vseevropskih subjektov, katerih dejavnost zajema več držav članic; ker je povezovanje številnih nacionalnih organov povečalo kompleksnost in je zabrisalo meje odgovornosti, zlasti za makrobonitetni nadzor in obvladovanje kriznih razmer,
- F. ker se je sedanja finančna kriza, ki so jo sprožila drugorazredna hipotekarna posojila v Združenih državah in iz njih izvedeni instrumenti, razširila po celem svetu zaradi zelo integrirane in nalezljive narave trgov, kar utrjuje domneve, da obstoječa ureditev in nadzor finančnega trga nista dovolj usklajena niti na ravni EU niti na mednarodni ravni; ker je zato dobrodošla reforma ureditve in nadzora finančnega trga,

⁽¹⁾ UL L 385, 29.12.2004, str. 55.

⁽²⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 392.

⁽³⁾ UL C 303 E, 13.12.2006, str. 110.

⁽⁴⁾ UL C 45 E, 23.2.2006, str. 140.

⁽⁵⁾ UL C 25 E, 29.1.2004, str. 394.

Četrtek, 9. oktober 2008

- G. ker je kriza povzročila zaostritev kreditnih pogojev, kar zahteva višjo ceno kredita za številne udeležence na trgu; ker sta zaradi sedanjih pretresov na finančnih trgih oslabljena dolgoročna gospodarska rast in zaposlovanje,
- H. ker so posredništvo na kapitalskih trgih in nove vrste finančnih nosilcev prinesli koristi, vendar so tudi privedli do novih virov sistemskega tveganja na svetovni ravni,
- I. ker je model izdajanja in distribucije okrepil konkurenco in razširil tveganje; ker je ta model tudi oslabil spodbude za vrednotenje in spremljanje tveganja in v nekaterih primerih privedel do oslabitve skrbnosti pri poslovanju,
- J. ker so neustrezne prakse, kot je neustrezno obvladovanje tveganja, neodgovorno posojanje, prevelika zadolženost (finančni vzvod), nezadostna skrbnost ter nenaden pojav nelikvidnosti, veliko tveganje za finančne institucije in lahko ogrozijo finančno stabilnost,
- K. ker inovativne tehnike, namenjene zmanjševanju tveganja na mikro ravni in same po sebi v skladu s sedanjo uredbo, lahko povzročijo koncentracijo tveganja in sistemsko tveganje,
- L. ker je treba preprečiti škodljivo regulativno arbitražo,
- M. ker povečano čezmejno bančništvo v Evropi in potreba po organiziranemu odgovoru glede negativnih pretresov, kakor tudi potreba po ravnanju s sistemskimi navarnostmi na učinkovit način zahtevajo, da se razlike med nacionalnimi ureditvami držav članic kar najbolj zmanjšajo; ker je treba, da se onstran študij, ki jih je Komisija že izvedla v zvezi s tem, spremeni Direktiva 94/19/ES čim prej, da se zagotovi enaka raven zaščite bančnih vlog po vsej EU, da bi se ohranila finančna stabilnost in zaupanje vlagateljev ter preprečilo popačenje konkurence,
- N. ker je treba zagotoviti ustrezno raven preglednosti za javnost, vlagatelje in nadzorne organe,
- O. ker naj odškodninske sheme, ki odražajo uspešnost posameznikov in družb, ne bi nagrajevale pretiranega kratkoročnega tveganja na račun potrebne dolgoročne uspešnosti in varnega poslovanja,
- P. ker je treba navzkrižja interesov, ki lahko nastanejo zaradi poslovnega modela finančnih institucij, bonitetnih agencij ter revizijskih podjetij in odvetniških pisarn, reševati in spremljati,
- Q. ker so neuspehi bonitetnih agencij pri kompleksno strukturiranih produktih ter napačno razumevanje bonitetnih ocen s strani udeležencev na trgu ustvarili veliko negativnih zunanjih dejavnikov in tržnih negotovosti; ker je treba proučiti postopke bonitetnih agencij,
- R. ker samoregulativne rešitve, ki so jih predlagale bonitetne agencije, še niso preizkušene in so verjetno nezadostne, da bi izpolnile ključno vlogo, ki jo imajo v finančnih sistemih,
- S. ker mora povezovanje trgov, ki je na splošno koristno, spremljati ustrezno vključen pristop k nadzoru, ki tudi preprečuje nepotrebne birokratske postopke in je skladen s politikami boljše pravne ureditve,
- T. ker mora Komisija opraviti celovito oceno vpliva zakonodajnega predloga,
- U. ker Evropska unija potrebuje doslednejšo, učinkovitejšo ter ustrezno izvajano, vendar ne preveč obremenjujočo ureditev in nadzor, da se zmanjša tveganje za prihodnje finančne krize ter da se zagotovi enake čezmejne konkurenčne pogoje in konkurenčne pogoje med vsemi udeleženci na trgu; ker bi morala Evropska unija imeti vodilno vlogo na mednarodnem prizorišču, pa tudi okrepiti dosledno izvajanje in konvergenco svojih lastnih predpisov in nadzora,

Četrtek, 9. oktober 2008

- V. ker je potrebna obsežna proučitev sedanje regulativne in nadzorne ureditve EU, skupaj z ukrepi za izboljšanje svetovnega nadzornega sodelovanja, ki zajema okvir kapitalske ustreznosti, preglednost in upravljanje kot bistvene pogoje za izboljšano in učinkovito regulativno in nadzorno ureditev na usklajen način,
- W. ker bi moral biti nadzorni pristop prilagojen posebnostim dejavnosti in tistim njenim vidikom, ki so že regulirani; ker so cilji nadzora finančnih trgov in bonitetnega nadzora posameznih institucij različni,
- X. ker morajo prihodnji predlogi upoštevati pogajanja o predlogu za Solventnost II ter pregled direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES,
- Y. ker mora sodelovanje pri nadzoru upoštevati tudi dimenzijo tretjih držav v nadzoru mednarodnih skupin, saj ima večina, če že ne vse večje finančne skupine v Evropski uniji, interese v tretjih državah,
- Z. ker se na podlagi sklepov Sveta z dne 3. junija 2008, 4. decembra 2007 in 9. oktobra 2007 že izvaja obsežen delovni program za usmerjene izboljšave mehanizma sodelovanja pri nadzoru v EU; ker so v Evropski uniji in drugod po svetu v teku obsežni delovni programi, katerih namen je spoznati vzroke pretresov na trgih in se nanje ustrezno odzvati,
- AA. ker je treba do jeseni 2008 sestaviti skupino modrecev, v kateri bodo zbrane posamezne zainteresirane strani, kot so predstavniki nadzornih in regulativnih organov ter industrije, in ki bo izdelala bolj dolgoročno vizijo nadzora; ker naj bi bila njena naloga izdelati načrt in časovni načrt za radikalnejšo dolgoročno reformo v smeri popolne integracije institucij; ker skupina lahko segajoč preko arhitekture finančnega nadzora obravnava tudi vprašanja, kot so enotni predpisi za finančni nadzor, sistem zajamčenih vlog in enotna ureditev plačilne nesposobnosti, ki so povezana z integriranim finančnim in nadzornim sistemom,
1. zahteva, naj Komisija Parlamentu do 31. decembra 2008 na podlagi členov 44, 47(2), 55, 95, 105(6), 202, 211 ali 308 Pogodbe ES predloži zakonodajni predlog ali več predlogov o zadevah, ki so obravnavane v podrobnih priporočilih v nadaljevanju;
 2. potrjuje, da ta priporočila spoštujejo načelo subsidiarnosti in temeljne pravice državljanov;
 3. meni, da morajo, kjer je to primerno, finančne posledice zahtevanega predloga ali zahtevanih predlogov kriti dodeljena proračunska sredstva EU;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo in priložena podrobna priporočila posreduje Komisiji, Svetu ter vladam in parlamentom držav članic.
-

Četrtek, 9. oktober 2008

PRILOGA K RESOLUCIJI:

PODROBNA PRIPOROČILA O VSEBINI ZAHTEVANEGA(ih) PREDLOGA(ov)

1. Priporočilo 1 – Osnovni pogoji za učinkovito regulativno in nadzorno ureditev

Evropski parlament meni, da se mora(-jo) zakonodajni akt(-i), ki se bo(-do) sprejel(-i), osredotočiti na ureditev:

1.1. Ukrepi za izboljšanje regulativnega okvira EU za finančne storitve

Okvir kapitalske ustreznosti, zlasti:

- a) revizija pravil o kapitalskih zahtevah z okrepitevijo določb o obvladovanju tveganja, likvidnosti, skladno in po potrebi proticiklično za vse subjekte, ki delujejo na finančnih trgih ter ob upoštevanju sistemskega tveganja;
- b) povečanje prilagodljivosti okvira kapitalske ustreznosti, da bo lahko reševal motnje na finančnem trgu ter hkrati upošteval pristojnost nacionalnih organov;
- c) zagotovitev, kolikor je to mogoče, proticikličnost pravil;
- d) reforma okvira za boljše obvladovanje tveganja ter zagotovitev ustreznosti matematičnih modelov in po potrebi razširitev vrste scenarijev in pogostosti testiranja izjemnih situacij;
- e) zagotovitev ustreznih kapitalskih zahtev za kompleksne finančne produkte in izvedene finančne instrumente;
- f) zagotovitev razkritja zunajbilančnih postavk, nosilcev strukturiranih naložb in katerega koli sistema likvidnostne pomoči ter zahtevanje ustrezne ocene tveganj, ki jih povzročajo, tako da se udeleženci na trgu zavedajo njihovega obstoja in načina delovanja.

1.2. Ukrepi za boljšo preglednost

- (a) Listinjenje: spodbujanje preglednosti in jasnosti ter zagotavljanje podatkov o kompleksnih finančnih produktih in postopku listinjenja, upoštevajoč pobude, ki jih vodi industrija na tem področju; zagotavljanje, da postopki listinjenja in ocenjevanja bonitete ne privedejo do neupravičenega porasta skupne vrednosti listinjenega produkta nad vrednost osnovnih sredstev;
- (b) Kompleksni finančni produkti: zagotavljanje, da agencije za ocenjevanje bonitete uporabljajo skladno in ustrezno terminologijo v zvezi z ocenjevanjem bonitete, ki pojasnjuje, kako se ti produkti med seboj razlikujejo, predvsem glede volatilnosti ali kompleksnosti, upoštevajoč potrebo vlagateljev, da razvijejo postopke za ocenjevanje bonitete strukturiranih produktov, ne da bi se pri tem zanašali zgolj na bonitetne ocene;
- (c) Računovodska pravila, vrednotenje in oblikovanje cen:
 - i) zagotovitev ustrezne računovodske obravnave materialnih nosilcev listinjenja, tako da podjetja in finančne institucije ne morejo umetno izključevati materialnih družb s posebnim namenom ali nosilcev strukturiranih naložb itd. iz svoje bilance stanja;
 - ii) zagotovitev pravil v zvezi s standardi vrednotenja in oblikovanja cen kompleksnih finančnih proizvodov, predvsem v okviru MRS 39, ki naj se oblikujejo v sodelovanju z odborom za mednarodne računovodske standarde in drugimi pristojnimi mednarodnimi organi;
- (d) Neurejeni trgi: povečanje preglednosti prostih trgov z ozirom na njihovo likvidnost in obravnavanje glavnih virov sistemskega tveganja (tj. koncentracija tveganja nasprotne stranke), in kjer je to primerno, spodbujanje udeležencev na trgu, da kliring trgovine na prostem trgu izvajajo klirinške hiše.

Četrtek, 9. oktober 2008

1.3. Ukrepi glede upravljanja

- (a) Listinjenje: zahteva, naj izvirne osebe ocenijo in spremljajo tveganje ter zagotovijo preglednost svojega dolga ali hipotekarno zavarovanih vrednostnih papirjev ter tako omogočijo vlagateljem potrebno skrbnost poslovanja;
- (b) Sheme prejemkov: zagotavljanje, da finančne institucije razkrijejo politiko prejemkov, vključno z opcijami na delnice, zlasti osebne prejemke in pakete kompenzacije posameznih direktorjev; zagotavljanje, da so vsi posli glede upravljanja jasno razvidni iz računovodskih izkazov; zahteva, da organi bonitetnega nadzora v oceno upravljanja tveganja vključijo vpliv sistemov prejemkov, dodatkov in obdavčevanja, da se zagotovi, da vključujejo uravnotežene spodbude in ne spodbujajo prevzemanja prevelikega tveganja;
- (c) Ureditev odgovornosti pravnih oseb: zagotavljanje ureditve odgovornosti z določitvijo primernih denarnih kazni in drugih kazni za neupoštevane zakonodaje o finančnih storitvah, kar bo omogočalo, da se vodstvenim delavcem v finančnih institucijah v primeru opustitve dolžnosti ali nepravilnega trgovanja izreče suspenz ali prepove opravljanje dela v vseh ali v ustreznih segmentih finančnega sektorja;
- (d) Agencije za ocenjevanje bonitete: ukrepi, ki npr. navzkrižje interesov, sisteme za zagotavljanje kakovosti in pregled obravnavajo na način, skladen z obravnavanimi priporočili foruma za finančno stabilnost, mednarodne organizacije nadzornikov trga za vrednostne papirje, odbora evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje in strokovne skupine za evropske trge vrednostnih papirjev glede možnosti za krepitev postopkov ocenjevanja bonitete, tako da tam, kjer je to primerno, posnemajo nadzor nad revizorji; posebno pozornost naj se nameni preglednosti metodologij za določanje bonitete, predpostavk in preskusov glede na merilo izrednih razmer; da bodo nadzorniki lahko zahtevali „revizijsko sled“ korespondence izvirne osebe/bonitetne agencije in da bodo obveščeni v primeru občutne zaskrbljenosti nad modeli; zagotavljanje, da agencije za ocenjevanje bonitete dajejo na voljo podrobne informacije o posebnostih zapletenih dolžniških proizvodov, hipotekarnih proizvodov in običajnega dolga ter da agencije za ocenjevanje bonitete uporabljajo različne simbole za bonitetno oceno zapletenih dolžniških proizvodov, hipotekarnih proizvodov in običajnega dolga; spodbujanje preglednosti agencij za ocenjevanje bonitete, skrb za večjo preglednost metodologij in meril, ki so pomembne za posamezne bonitetne ocene zapletenih dolžniških produktov, hipotekarnih produktov in običajnega dolga.

2. Priporočilo 2 – Finančna stabilnost in ukrepi glede sistemskega tveganja

Evropski parlament meni, da se mora(-jo) zakonodajni akt(-i), ki se bo(-do) sprejel(-i), osredotočiti na ureditev:

- (a) Finančna stabilnost in sistemska tveganja: priprava zbirke podatkov ter v prihodnost usmerjene scenarije in politike o makrobonitetnem nadzoru in finančni stabilnosti, in tudi sistema zgodnjega opozarjanja ter zagotovitev, da bodo Evropska centralna banka (ECB), Evropski sistem centralnih bank (ESCB) ter odbor za bančni nadzor ESCB (BSC) dejavno sodelovali pri njihovem začetku, pripravi in izvajanju; zagotavljanje, da nadzorni organi EU in centralne banke preko odbora za bančni nadzor ustrezne nejavne in zaupne najnovejše skupne mikrobonitetne informacije/podatke predložijo Evropski centralni banki, da lahko opravi svojo nalogo in prepreči sistemsko tveganje;
- (b) Ureditev EU za preprečevanje, upravljanje in odpravljanje kriz, še zlasti:
 - i) izboljšanje ureditve za preprečevanje in upravljanje kriz na ravni EU, kjer je to potrebno, ki vključuje:
 - spremljanje in ocenjevanje sistemskih finančnih tveganj na ravni EU;
 - vzpostavitev mehanizma EU za zgodnje opozarjanje in zgodnje posredovanje za obravnavo šibkih in neuspešnih subjektov, če je ogrožena stabilnost čezmejne finančne skupine ali finančna stabilnost EU; takšen mehanizem mora biti natančno opredeljen, jase, omogočati mora hitro ukrepanje in biti v skladu s pravili državnih pomoči EU;

Četrtek, 9. oktober 2008

- omogočanje lažjega čezmejnega prenosa sredstev znotraj skupine v izrednih okoliščinah ob upoštevanju interesov upnikov posameznih subjektov v skupini in ob upoštevanju Direktive 2001/24/ES;
 - pravila o upravljanju čezmejnih kriz in pojasnitev pravil o državni pomoči v primeru čezmejne krize;
- ii) izboljšanje ureditve za odpravljanje kriz z boljšimi pravili EU o stečaju in določitev ureditve za porazdelitev bremena med zadevnimi državami članicami ob plačilni nesposobnosti znotraj čezmejne finančne skupine;
- c) zagotovitev, da bodo pravila EU o jamstvih za vlogo nujno spremenjena, da bi se preprečila arbitrarnost med jamstvenimi ravni v državah članicah, ki bi lahko nadalje povečala ranljivost in spodkopala finančno stabilnost, namesto da bi povečala varnost in zaupanje vlagateljev; prav tako pa morajo omogočati enake konkurenčne pogoje za vse finančne institucije;
- d) uveljavljanje podobnih pravil za jamstva za zavarovanje, pri čemer je treba upoštevati različno naravo zavarovalništva in bančništva;
- e) zagotavljanje raznovrstnosti trga ter spodbujanje institucij, da bodo imele dolgoročno financiranje ali odgovornost za raznovrstnost trga in likvidnostna tveganja.

3. Priporočilo 3 – Nadzorni okvir

Evropski parlament meni, da se mora(-jo) zakonodajni akt(-i), ki se bo(-do) sprejel(-i), osredotočiti na urejanje, racionalizacijo, vključevanje in dopolnitev sedanjega nadzornega sistema na podlagi naslednjega:

3.1. Nadzor velikih čezmejnih finančnih skupin

- a) do 31. decembra 2008 bodo v skladu z uredbo potrebni kolegiji nadzornih organov za največje čezmejne finančne skupine ali holdinge, ki poslujejo v EU. Uredba mora vključevati jasna merila za opredelitev čezmejnih finančnih skupin ali holdingov, za katere bodo takšni kolegiji obvezni. Kadar so v znatni meri vključene tretje države, je treba preprečiti ločene vzporedne strukture in nadzorni organi tretjih držav so lahko povabljeni k sodelovanju, če je to primerno in izvedljivo;
- b) v kolegiju bodo sodelovali predstavniki nacionalnih nadzornih organov, ki se ukvarjajo z bonitetnim nadzorom. Uredba mora vključevati jasna načela določanja, kateri nacionalni nadzorni organi imajo pravico biti zastopani v obveznih kolegijih, pri čemer je treba upoštevati velikost trga skupine v državi članici, obseg njenih čezmejnih dejavnosti, obseg in vrednost sredstev, da se pokaže, kako pomembne so dejavnosti skupine, upoštevati pa je treba tudi potrebo po vključevanju nadzornih organov tretjih držav, ob zagotavljanju, da bodo zastopane vse države članice, v katerih poslujejo matično podjetje, hčerinske družbe in pomembne podružnice, upoštevati pa je treba tudi potrebo po vključevanju nadzornih organov tretjih držav, če je to primerno in izvedljivo. Posebno pozornost je treba posvetiti izzivom, s katerimi se soočajo nadzorni organi v gospodarstvih s hitrim dohitevanjem. Da bi dosegli usklajeno delovanje, mora konsolidacijski nadzorni organ imeti v celoti v rokah vodstvo kolegija, t.j. biti mora glavna kontaktna točka finančne skupine ter skrbeti za ustrezno delitev nalog in odgovornosti v kolegiju;
- c) kolegiju običajno predseduje konsolidacijski nadzorni organ iz države članice, v kateri je glavna uprava ali glavna pisarna čezmejnih finančnih skupin ali holdingov v EU. Konsolidacijski nadzorni organ gosti sekretariat in najprej določi njegove člane;
- d) zagotavljanje zbiranja, izmenjave ustreznih informacij in dostopa do njih s strani članov kolegija in vseh zadevnih nadzornih organov znotraj EU ter spodbujanje ureditve vsega potrebnega za čim večjo izmenjavo informacij z nadzornimi organi tretjih držav;
- e) kolegiji odločajo, kjer je to ustrezno, na podlagi sistema glasovanja s kvalificirano večino o načelih in ciljih, ki zagotavljajo skladnost, pravično in primerno obravnavo ter enake konkurenčne pogoje.

Četrtek, 9. oktober 2008

3.2. Struktura nadzora EU: odbori na tretji ravni Lamfalussyjevega procesa

- a) do 31. decembra 2008 mora ureditev okrepiti status in odgovornost odborov na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa, da pridobijo pravni status, sorazmeren njihovim dolžnostim, ter uskladiti in racionalizirati delovanje posameznih sektorskih nadzornih organov, uveljaviti njihove naloge ter jim zagotoviti ustrezno osebje in sredstva;
- b) poleg svetovanja bodo morali sedanji odbori na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa zagotavljati in aktivno spodbujati konvergenco nadzora ter enake konkurenčne pogoje pri izvajanju in uveljavljanju zakonodaje EU (pri čemer bodo zagotovljena orodja in sredstva). Nacionalni nadzorni organi morajo biti zavezani izvajanju nalog in sklepov odborov na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa. To mora biti vključeno v pooblastila nacionalnih nadzornih organov, njihova pooblastila pa je treba bolje medsebojno uskladiti;
- c) odbori na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa morajo predložiti letni načrt dela. Letne načrte dela in poročila odborov morajo odobriti Parlament, Svet in Komisija;
- d) odbori na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa lahko sprejemajo sklepe na podlagi poštenega in ustreznega sistema glasovanja s kvalificirano večino, ki upošteva sorazmerno velikost finančnega sektorja, BDP vsake države članice kakor tudi sistemski pomen finančnega sektorja v posamezni državi članici; ta proces je treba pripraviti za odločanje o vprašanih konvergenca nadzora ter za svetovanje Komisiji o zakonodajnih in regulativnih vprašanjih;
- e) odbori na tretji ravni Lamfalussyjevega procesa morajo:
 - i) pripraviti postopke za zagotavljanje podatkov v čezmejnih razmerah;
 - ii) izdajati priporočila o posameznih vprašanjih glede (makro) nadzornih praks;
 - iii) izdajati smernice za zagotavljanje skladnosti in poenostavitev nadzornih praks kolegijev;
 - iv) pripraviti postopke za posredovanje v morebitnih konfliktih med člani kolegija;
 - v) pripraviti skupne standarde poročanja in zahteve glede zagotavljanja podatkov za skupine, po možnosti v večnamenski obliki, kot je XBRL (Extensible Business Reporting Language);
 - vi) predstavljati EU v mednarodnih sektorskih organih nadzornikov, kot je Mednarodna organizacija komisij za vrednostne papirje;
 - vii) določiti postopek rednega pregleda odbora v vsakem kolegiju, da bi zagotovili usklajenost med postopki kolegijev. Odbor za pregled bi naj sestavljali odbori na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa in BSC (odbor za bančni nadzor evropskega sistema centralnih bank), pri čemer bi slednji zagotavljal makrobonitetni vidik, ki je bistven za zagotavljanje tesnega sodelovanja med nadzornimi organi in centralno banko ter za varno obvladovanje kriznih razmer;
- f) predsedniki odborov na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa se morajo redno sestajati, da okrepijo medsektorsko sodelovanje in skladnost med tremi odbori na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa in kadar je mogoče, se za reševanje sporov na prvi stopnji uporabi mediacija z mediatorjem(i), o katerem(ih) se dogovorijo udeleženci v sporu. Če to ni mogoče, je treba skupini, ki jo sestavljajo predsedniki odborov na tretji ravni Lamfalussyjevega procesa, skupaj z neodvisnim predsednikom in podpredsednikom, dati pravna pooblastila za mediacijo ter, kadar je to ustrezno, za posredovanje pri reševanju sporov med nadzorniki v strukturi kolegijev in sektorskimi odbori na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa. Predsednika in podpredsednika usklajevalne skupine odbora na tretji ravni Lamfalussyjevega procesa za obdobje petih let imenuje Komisija, odobri pa Parlament.
- g) skupaj morajo:
 - i) usklajevati med odbori na tretji ravni Lamfalussyjevega procesa;
 - ii) zagotavljati skupne podatke in statistike;

Četrtek, 9. oktober 2008

- iii) sodelovati z Evropskim sistemom centralnih bank in Evropsko centralno banko, katerega namen je usklajevanje vprašanj o finančni stabilnosti;
- iv) po potrebi uvesti ustrezne ureditve za reševanje konfliktov, ki jih lahko povzročijo nacionalni in/ali sektorski nadzorni organi, ki sodelujejo na kolegijih, ali reševanje konfliktov med odbori na tretji ravni Lamfalussyjevega procesa;
- v) spodbujati evropsko nadzorno kulturo za prihodnost, ki bo trdna in vzdržna in bo zagotavljala boljše medsektorsko in čezmejno povezovanje in usklajevanje;
- h) pripraviti nadzorno strukturo, ki bo trdna in vzdržna in bo zagotavljala boljše medsektorsko in čezmejno povezovanje in usklajevanje.

3.3 Ureditev za finančno stabilnost v EU

- a) do 31. decembra 2008 bo predlog zahteval ureditev pregleda nad finančno stabilnostjo na ravni EU. Ta ureditev mora zagotavljati učinkovito zbiranje in analizo mikro- in makrobonitetnih informacij za zgodnje odkrivanje možnih tveganj za finančno stabilnost in biti vključena v globalna prizadevanja za finančno stabilnost. Ta ureditev mora nadzornim organom EU in centralnim bankam omogočati takojšen odziv in hitro ukrepanje v kriznih razmerah, kar mora sistemsko vplivati na Evropsko unijo;
- b) cilj ureditve pregleda mora biti predvsem krepitev horizontalnih povezav med makroekonomsko politiko in nadzorom finančnega trga. V zvezi s tem je treba okrepiti vlogo Evropske centralne banke. Treba je razviti postopke za sodelovanje in izmenjavo informacij med odbori na tretji ravni Lamfalussyjevega procesa in ESCB/BSC;
- c) specifična vprašanja, ki jih je treba obravnavati, vključujejo:
 - i) vzpostavitev ustreznega sistema za zbiranje in izmenjavo nadzornih podatkov;
 - ii) analizo in natančno razčlenitev teh podatkov;
 - iii) pripravo postopkov za zagotavljanje in zbiranje zaupnih podatkov;
 - iv) zagotavljanje sporočil v okviru zgodnjega opozarjanja o dinamiki, ki lahko ogrozi stabilnost finančnega sistema;
 - v) mehanizme za hitro odzivanje v primeru nevarnosti za finančno stabilnost;
 - vi) predstavljanje Evropske unije v mednarodnih organih nadzornikov, kot je forum za finančno stabilnost, in sodelovanje v imenu EU z nadzornimi organi v drugih delih sveta.

Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008–2013

P6_TA(2008)0477

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o beli knjigi z naslovom „Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008–2013“ (2008/2115(INI))

(2010/C 9 E/10)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju člena 152 ter členov 163 do 173 Pogodbe ES,

— ob upoštevanju bele knjige Komisije z dne 23. oktobra 2007 z naslovom „Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008–2013“ (KOM(2007)0630),

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 5. in 6. decembra 2007 o beli knjigi z naslovom „Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008–2013“,
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 9. aprila 2008 o beli knjigi z naslovom „Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008–2013“ ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Sklepa št. 1350/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o uvedbi drugega programa ukrepov Skupnosti na področju zdravja (2008–2013) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 1. in 2. junija 2006 o skupnih vrednotah in načelih zdravstvenih sistemov Evropske unije ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2004/513/ES z dne 2. junija 2004 o sklenitvi Okvirne konvencije SZO o nadzoru tobaka ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 1. in 2. junija 2006 o zdravju žensk ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Sedmega okvirnega programa Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju bele knjige Komisije z dne 30. maja 2007 o strategiji za Evropo glede vprašanj v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo (KOM(2007)0279),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2006 s priporočili Komisiji o zaščiti evropskih zdravstvenih delavcev pred krvno prenosljivimi infekcijami, ki jih povzročajo injekcijske igle ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju smernic Svetovne zdravstvene organizacije v okvirni Strategiji „Zdravje za vse v 21. stoletju“,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. aprila 2008 o darovanju in presajanju organov: politični ukrepi na ravni EU ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. aprila 2008 o boju proti raku v razširjeni Evropski uniji ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2008 o strategiji Skupnosti 2007–2012 o zdravju in varnosti pri delu ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. julija 2007 o ukrepih za obravnavo bolezni srca in ožilja ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. septembra 2006 o izboljšanju duševnega zdravja prebivalstva – Pot k strategiji na področju duševnega zdravja za Evropsko unijo ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ UL C 172, 5.7.2008, str. 41.

⁽²⁾ UL L 301, 20.11.2007, str. 3.

⁽³⁾ UL C 146, 22.6.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 213, 15.6.2004, str. 8.

⁽⁵⁾ UL C 146, 22.6.2006, str. 4.

⁽⁶⁾ Sklep št. 1982/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 (UL L 412, 30.12.2006, str. 1).

⁽⁷⁾ UL C 303 E, 13.12.2006, str. 754.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0130.

⁽⁹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0121.

⁽¹⁰⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0009.

⁽¹¹⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 561.

⁽¹²⁾ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 148.

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. februarja 2005 o evropskem akcijskem načrtu za okolje in zdravje za obdobje 2004–2010 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje izjave z dne 27. aprila 2006 o sladkorni bolezni ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0350/2008),
- A. ker je zdravje ena najdragocenejših vrednot in je naš cilj zdravje za vse ter ker moramo zagotoviti visoko raven zdravja,
- B. ker je v členu 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah določeno, da je prepovedana vsakršna diskriminacija na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, in ker člen 35 določa, da ima vsakdo pravico do preventivnega zdravstvenega varstva in do zdravniške oskrbe ter da se zagotavlja visoka raven varovanja zdravja ljudi,
- C. ker je pozitiven učinek razvoja v zdravstvu ta, da vedno več ljudi živi vedno dlje,
- D. ker je zdravje zaradi naraščajočih trendov (rak, diabetes, kardiovaskularne bolezni, revmatična obolenja, duševne bolezni, prekomerna telesna teža in debelost ter podhranjenost in neustrezna prehrana, HIV/AIDS), slabe kakovosti okolja ter ponovnih izbruhov nekaterih bolezni, povezanih z naraščajočimi socialnimi razlikami, in novih izzivov v Evropski uniji in svetu čedalje bolj ogroženo, pri čemer se povečuje potreba po preventivi ter poklicnih in nepoklicnih zdravstvenih storitvah ter zagotavljanju oskrbe kakor tudi po rehabilitaciji po bolezni,
- E. ker je treba upoštevati možnost novih zdravstvenih groženj s čezmejnimi razsežnostmi, kot so pandemije, novi vzorci prenosljivih bolezni, tropske bolezni in biološki terorizem, pa tudi posledice podnebnih sprememb in globalizacije, zlasti v zvezi z vodo, pomanjkanjem hrane, povečanjem revščine in migracijami, ter tudi obstoječe grožnje, kot je onesnaževanje okolja, ki postajajo vedno bolj nevarne,
- F. ker so vzajemni sistemi zdravstvenega varstva ključna sestavina evropskega socialnega modela in ker splošne socialne in zdravstvene službe opravljajo naloge v splošnem interesu, s čimer bistveno prispevajo k socialni pravičnosti in socialni koheziji,
- G. ker se zaradi staranja prebivalstva spreminjajo bolezenski vzorci, pri čemer se povečuje potreba po poklicnih in nepoklicnih zdravstvenih storitvah, in je vzdržnost zdravstvenih sistemov pod pritiskom, ker je treba temu nameniti posebno pozornost za podporo raziskavam in inovacijam javnih in zasebnih akterjev ter ker se poziva k močni politiki glede podpore prvih življenjskih obdobj, zlasti v nekaterih državah članicah,
- H. ker obstajajo velike razlike v zdravstveni oskrbi med državami članicami in znotraj njih,
- I. ker državljani pričakujejo vse več skupne in učinkovite politike na področju zdravja,
- J. ker je treba hkrati spoštovati pristojnosti držav članic na področju zdravja in njihovo pravico do odločanja o zagotavljanju ustreznih zdravstvenih storitev, ob doslednem upoštevanju načela subsidiarnosti, vključno s spoštovanjem različnih sistemov upravljanja in posebnih pristopov, ki so jih izbrale države članice pri vključevanju javnega in zasebnega zagotavljanja zdravstvenih storitev,
- K. ker se zaradi zaskrbljenosti na podlagi etničnih razlogov odločitev, ali je določena storitev zdravstvena storitev ali ne, ohrani v pristojnosti držav članic,

⁽¹⁾ UL C 304 E, 1.12.2005, str. 264.

⁽²⁾ UL C 296 E, 6.12.2006, str. 273.

Četrtek, 9. oktober 2008

- L. ker je zdravje in varnost pri delu eno od področij zdravstva, na katerem ima EU jasne pristojnosti za ukrepanje,
- M. ker obstajajo področja, na katerih države članice same ne morejo ukrepati učinkovito in je Evropska unija zavezana k skupni zdravstveni politiki, s katero lahko zagotavlja dodano vrednost (npr. izmenjava informacij ter dobrih praks),
- N. ker je investiranje v zdravje bistveno za razvoj ljudi s posrednim učinkom tudi na različne sektorje gospodarstva,
- O. ker na področju zdravja ni dovolj jasnosti glede števila različnih tokov dela in delovnih programov,
- P. ker so možnosti za preprečevanje bolezni neizkoriščene,
- Q. ker se s povečanjem odpornosti na antibiotike njihova učinkovitost vedno bolj zmanjšuje; ker se v EU ravni odpornosti razlikujejo zaradi različnih načinov uporabe ter nadzora antibiotikov (v nekaterih državah članicah je uživanje antibiotikov tri- do štirikrat večje kot v drugih); ker je zaradi pogostega gibanja, vključno s turizmom, ki povečuje tveganje za širjenje odpornih bakterij, odpornost na antibiotike evropska težava, je treba nadzirati neustrezno uporabo in spodbujati preudarno uporabo antibiotikov; ker je Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni ustrezna agencija za usklajevanje teh dejavnosti,
- R. ker je 40 % stroškov zdravstvenih blagajn povezanih z napačnim življenjskim stilom (npr. uživanje alkohola, tobaka, pomanjkanje gibanja in slaba prehrana),
- S. ker lahko učinkovito varovanje zdravja in učinkovita varnost pri delu preprečita nesreče pri delu, upočasnita nastajanje poklicnih bolezni in zmanjšata število trajno invalidnih oseb zaradi dejavnikov, povezanih z njihovim delom,
- T. ker Direktiva 2004/37/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varovanju delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti rakotvornim ali mutagenim snovem pri delu ⁽¹⁾ ne varuje dovolj državljanov EU pri delu pred izpostavljenostjo snovem, ki so strupene za razmnoževanje,
- U. ker podhranjenost, ki prizadene veliko državljanov EU, vključno s približno 40 % bolnikov v bolnišnicah ter med 40 % in 80 % starejših oseb v oskrbnih domovih, za evropske sisteme zdravstvene oskrbe pomeni približno enake stroške, kot debelost in prekomerna telesna teža,
- V. ker na zdravje ne vplivajo le alkohol, tobak, pomanjkanje gibanja, prehrana in podobni zunanji dejavniki ter je treba zato pri veliko boleznih več pozornosti nameniti psihosomatski razsežnosti in globalnim vzrokom za povečanje števila ljudi, ki trpijo za depresijo in drugimi duševnimi motnjami,
- W. ker morajo države članice še naprej spodbujati pomoč ljudem, ki trpijo zaradi kroničnih bolezni in/ali invalidnosti, da se jim v čim večji meri omogoči vključitev v družbo,
- X. ker vedno večje povpraševanje po zdravstveni oskrbi v mnogih državah članicah ustvarja nujno potrebo po novačenju zdravstvenih delavcev in njihovem zadržanju na delovnem mestu ter po zagotavljanju storitev za sorodnike in prijatelje, ki zagotavljajo brezplačno nego vzdrževanih oseb,
- Y. ker je treba v zdravstveni strategiji EU več pozornosti nameniti dolgoročni zdravstveni negi z novimi tehnologijami, negi oseb s kroničnimi obolenji in zagotavljanju zdravstvene oskrbe na domu starejšim osebam in telesno ali duševno prizadetim osebam ter storitev za njihove negovalce; ker si je v zvezi s tem treba prizadevati za sinergijo zdravstvenih in socialnih služb,

⁽¹⁾ UL L 158, 30.4.2004, str. 50. Popravljen različica v UL L 229, 29.6.2004, str. 23.

Četrtek, 9. oktober 2008

1. pozdravlja zgoraj navedeno belo knjigo Komisije o zdravstveni strategiji EU za obdobje 2008–2013 ter podpira predstavljene vrednote, principe, strateške cilje in specifične ukrepe;
2. poziva Komisijo, naj s pregledom sedanjega dela na področju zdravja določi, kateri tokovi dela zagotavljajo vrednost za Skupnost in države članice; poziva Komisijo, naj kot del tega tudi določi, katere delovne metode in prakse dodajajo vrednost delovanju držav članic na področju zdravja in katere bi bilo treba bolj uskladiti;
3. meni, priznavajoč obstoj novih zdravstvenih groženj, da je treba v lizbonski strategiji zdravje obravnavati kot ključno politično temo, kar vključuje potrebo po omogočanju dostopa do primerne zdravstvene oskrbe najvišje možne kakovosti za državljane, da se zagotovi zdrava in konkurenčna delovna sila;
4. obžaluje dejstvo, da bela knjiga ne določa posebnih ciljev, ki jih je mogoče količinsko določiti in izmeriti ter s katerimi bi lahko pridobili oprijemljive rezultate, in priporoča sprejetje takšnih ciljev;
5. poudarja, da skrb za zdravje potrebuje podporo učinkovitih politik na vseh področjih in ravneh v državah članicah in Evropski uniji („Health in All Policies“) ter na svetovni ravni;
6. poudarja, da je pomembno priznati pravico moških in žensk do večjega vpliva v zadevah v zvezi z njihovim zdravjem in nego ter pravico otrok do brezpogojnega varovanja njihovega zdravja na podlagi splošnih načel univerzalnosti, enakosti in solidarnosti;
7. poudarja, da po mnenju Svetovne zdravstvene organizacije kronične bolezni, zlasti možganska kap in bolezni srca, postopno postajajo pogostejše od nalezljivih bolezni;
8. priporoča, kot del prizadevanj za preprečevanje bolezni, splošno sprejetje prakse izvajanja ocene učinka na zdravje, saj je vpliv odločitev organov odločanja na različnih ravneh, med drugim lokalnih in regionalnih organov ter nacionalnih parlamentov, na zdravje ljudi izmerljiv;
9. poudarja, da se je treba v akcijskih načrtih zlasti lotiti vzrokov nekaterih bolezni ter zmanjševanja in preprečevanja epidemij in pandemij; poudarja, da prav tako obstaja problematika povezana s spolom, kot je rak prostate pri moških in rak na materničnem vratu pri ženskah, pri čemer bi bilo treba razviti posebno politiko za te primere;
10. svetuje, da se mandat Evropskega centra za prenosljive bolezni razširi tudi na neprenosljive bolezni;
11. predlaga Komisiji, naj za prednostni cilj postavi zmanjšanje nepotrebne neenakosti in nepravilnosti v zdravju med državami članicami in znotraj njih, pa tudi med različnimi socialnimi skupinami in deli prebivalstva, vključno z moškimi in tistimi s težavami v duševnem zdravju; poleg tega države članice poziva, naj predpise Skupnosti, kot je Direktiva o preglednosti⁽¹⁾, v celoti izvajajo;
12. poudarja, da bi morali ukrepi za zmanjšanje nepravilnosti v zdravju obsegati tudi ciljno spodbujanje, vzgojo prebivalstva in programe preprečevanja;
13. meni, da je treba bistveno bolj okrepiti prizadevanja za preprečevanje bolezni in za cepljenje, če obstajajo učinkoviti proizvodi; zato odločno poziva Komisijo, naj sestavi ambiciozen načrt preventivnih ukrepov za celotno petletno obdobje; soglaša, da poraba za zdravje, zlasti za preprečevanje in zgodnje odkrivanje bolezni, ni samo strošek, ampak tudi naložba, ki se lahko vrednoti z leti zdravega življenja kot lizbonskim strukturnim kazalcem;
14. poudarja, da je zdravje stanje popolnega telesnega, duševnega in socialnega blagostanja in ne le odsotnost bolezni ali invalidnosti;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (UL L 40, 11.2.1989, str. 8).

Četrtek, 9. oktober 2008

15. poudarja, da je dostop do zanesljivih, neodvisnih in primerljivih informacij o zdravem vedenju, boleznih in možnosti zdravljenja pogoj za učinkovito strategijo preprečevanja bolezni;
16. poudarja, da želja po preprečevanju bolezni v družbi ne sme povzročiti trenda preprečevanja rojstva otrok s kroničnimi boleznimi ali invalidnostjo; poziva Komisijo, naj spodbuja neposredno pomoč za starše otrok s kroničnimi boleznimi in/ali invalidnostjo;
17. poleg tega poudarja, da je za spodbujanje naložbe v zdravje bistveno izmeriti učinkovitost dosedanjih naložb in objaviti ugotovitve;
18. poudarja pomen izvajanja dobro organiziranih, obsežnih in učinkovitih programov preventivnih pregledov za lažje zgodnje odkrivanje in takojšnje zdravljenje bolezni, pri čemer se zmanjšujeta s tem povezana umrljivost in obolevnost;
19. meni, da je treba izhajati iz pravic državljanov do dostopa do zdravstvene oskrbe in hkrati iz njihove odgovornosti do lastnega zdravja, saj EU uveljavlja visoke zdravstvene standarde in standarde varnosti hrane skozi vse življenje, in poziva k dodatnim naložbam v raziskave o zdravstvenem opismenjevanju, da se opredelijo najprimernejše strategije za reševanje tega vprašanja v različnih skupinah prebivalstva; spodbuja vse skupine prebivalstva k zdravemu načinu življenja;
20. poudarja, da mora pojem zdravega načina življenja (tj. zdrava prehrana, življenje brez zlorabe drog in zadostna telesna dejavnost) dopoljevati psihosocialna razsežnost (tj. uravnotežen pristop do dela in družinskega življenja); poudarja, da zdrav življenjski slog vključuje dobro duševno in telesno zdravje, pri čemer so to pomembni dejavniki tudi za ohranjanje konkurenčnega gospodarstva;
21. pričakuje, da bo Komisija posebno pozornost posvetila vprašanju vzdržnosti zdravstvenih sistemov in v tem okviru tudi vlogi in odgovornosti farmacevtske industrije;
22. pozdravlja namero Komisije o določitvi temeljnih zdravstvenih vrednot sistema zdravstvenih kazalnikov (na nacionalni in podnacionalni ravni) in spodbujanju programov za zdravstveno pismenost in preventivo;
23. poudarja, da mora biti prepoved uporabe človeškega telesa in njegovih delov za pridobivanje premoženjske koristi, kot navaja člen 3 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, vodilno načelo na področju zdravja, zlasti na področju darovanja in presaditve celic, tkiva ter organov;
24. v duhu „zdravje za vse“ pozdravlja namero Komisije po spodbujanju zdravja in preprečevanja bolezni v vseh starostnih skupinah; poudarja, da je treba izpostaviti ključna zdravstvena vprašanja, kot so prehrana, debelost, podhranjenost, fizična dejavnost, uživanje alkohola, drog in tobaka ter okoljska tveganja, tudi onesnaževanje zraka tako na delovnem mestu kot doma, v skladu z načelom enakosti med moškimi in ženskami, pri tem pa upoštevati vlogo spola, pomagati ljudem pri zdravem staranju in zmanjšati breme kroničnih bolezni;
25. poziva Komisijo, naj bolj celostno obravnava prehrano in skupaj z debelostjo tudi podhranjenost obravnava kot ključno prednostno nalogo na področju zdravja, pri čemer jo čim bolj vključi v raziskave, izobraževanje in pobude za krepitev zdravja, ki jih financira Skupnost, ter v partnerstvo na ravni EU;
26. poziva Komisijo in države članice, naj si v okviru strategije zdravstvenega varstva EU prizadevajo za razvoj smernic za enotno opredelitev invalidnosti, ki bi lahko vključevala ljudi s kroničnimi boleznimi ali rakom, ter hkrati poziva države članice, ki teh ljudi še niso vključile v nacionalno opredelitev invalidnosti, naj to storijo čim prej;
27. poleg tega poziva, naj bo zagotavljanje enakega dostopa do zdravstvene oskrbe za invalide prednostna naloga in naj se za to dodelijo finančna sredstva;

Četrtek, 9. oktober 2008

28. zahteva učinkovite ukrepe za boj proti odpornosti na antibiotike, vključno z ukrepi za antibiotike le z zdravniškim receptom, smernice za zmanjšanje izdaje zdravniških receptov za antibiotike, za omejitve le na nujne primere, prizadevanja za izboljšanje preskusov z označevalcem za pospeševanje previdnejše uporabe antibiotikov in, po potrebi, higienskih kodeksov; poziva, naj se posebna pozornost nameni meticilinu odpornim bakterijam *Staphylococcus aureus* (MRSA); poudarja, da mora Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni nadzorovati in ocenjevati izvajanje smernic in kodeksov;

29. opozarja Komisijo in države članice na potrebo po podpori raziskav in spodbujanju preprečevanja, zgodnjega odkrivanja in ustreznega zdravljenja kroničnih bolezni za zagotovitev socialnega varstva in kakovosti življenja bolnikov;

30. priznava bistveno vlogo negovalcev pri zagotavljanju zdravja in zdravstvene oskrbe ter zato poziva, da se pozornost nameni politiki, ki podpira negovalce in poleg zdravja bolnikov štiti tudi zdravje negovalcev;

31. ugotavlja, da je za omogočanje mobilnosti zdravstvenih delavcev in zagotavljanje varnosti bolnikov po vsej Evropski uniji potrebna izmenjava informacij med državami članicami in med njihovimi posameznimi regulativnimi organi za zdravstvene delavce;

32. v okviru zdravstvene strategije Evropske unije poziva k učinkovitejši izmenjavi najboljših praks v Evropski uniji na vseh področjih zagotavljanja zdravstvenega varstva, zlasti glede programov preventivnih pregledov ter diagnosticiranja in zdravljenja težkih bolezni, kot je rak;

33. meni, da mora Evropska unija sprejeti nadaljnje ukrepe za zaščito zdravstvenih delavcev pred nesrečami in poškodbami na delovnem mestu, kjer obstajajo znanstveni ali medicinski dokazi za potrebo po takšnih ukrepih;

34. poziva Komisijo, naj snovi, ki so strupene za razmnoževanje, vključi v svoj prihajajoči predlog spremembe Direktive 2004/37/ES;

35. odobrava ukrepe, h katerim Parlament poziva v zgoraj navedeni resoluciji z dne 15. januarja 2008, ter poziva Komisijo, naj spoštuje mnenje Parlamenta in sprejme ukrepe, h katerim je ta pozval, ter predloži potrebne pobude, ki naj vključujejo:

— določanje ciljev za zmanjšanje poklicnih bolezni;

— predlog direktive o kostno-mišičnih boleznih;

— predlog za revizijo Direktive 2004/37/ES;

— ukrepe za odpravljanje rastočih težav zaradi nasilja tretje strani;

36. obžaluje, da Komisija, kljub večkratnim in podrobnim pozivom Parlamenta, še ni predlagala spremembe Direktive 2000/54/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o varovanju delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti biološkim dejavnikom pri delu ⁽¹⁾, s čimer bi se odzvala na resna tveganja za zdravstvene delavce zaradi dela z iglami in drugimi ostrimi medicinskimi pripomočki; poziva Komisijo, naj pospeši dokončanje ocene učinka na podlagi razpisa 2007/S 139-171103, in poziva, naj precej pred iztekom sedanjega parlamentarnega mandata sprejme ustrezeni predlog spremembe v skladu z njegovo zgoraj navedeno resolucijo z dne 6. julija 2006;

37. meni, da slabo izvajanje okoljske zakonodaje Skupnosti prav tako škodljivo vpliva na zdravstveno stanje državljanov EU;

38. poudarja, da se v nekaterih razmerah državljani EU srečujejo z zdravstvenimi težavami, kot je onesnaženost zraka, kar pomeni veliko nevarnost za zdravje in vpliva na razvoj otrok ter povzroča krajšo pričakovano življenjsko dobo v EU ⁽²⁾;

⁽¹⁾ UL L 262, 17.10.2000, str. 21.

⁽²⁾ „Evropsko okolje: Četrta ocena“ – Evropska agencija za okolje (10. oktober 2007).

Četrtek, 9. oktober 2008

39. meni, da so za uspešnost preprečevanja bolezni in dobro duševno zdravje ključni ukrepi za spodbujanje zdravega življenjskega sloga v vsakdanjem življenju, in sicer v družini, šolah, bolnišnicah, oskrbnih domovih, na delovnem mestu in mestih za preživljanje prostega časa; priznava bistven pomen družine pri oblikovanju modela zdravega življenjskega sloga, ki se potem pogosto ponovi v poznejšem življenju;
40. opozarja Komisijo in države članice na člen 3 Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah, ki poziva zakonodajne organe, naj najprej zaščitijo interese otrok, ena od možnosti za to pa je, da zagotovijo porodniški in starševski dopust, varovanje zdravja in dostop do zdravstvenih storitev v času porodniškega dopusta, pri čemer naj zlasti upoštevajo učinek materine prisotnosti in ljubezni ter dojenja na duševni in telesni razvoj dojenčka;
41. poudarja, da je treba izboljšati varovanje zdravja in obveščenost nosečih in doječih žensk v zvezi s tveganjem, povezanim z uživanjem alkohola, drog in tobaka med nosečnostjo in dojenjem;
42. poudarja, da je treba izboljšati javno osveščenost o spolnem in reproduktivnem zdravju, da bi se preprečevale nezaželene nosečnosti in širjenje spolno prenosljivih bolezni ter zmanjšale socialne in zdravstvene težave, ki jih povzroča neplodnost;
43. podpira ukrepe za posamezne vrste bolezni in meni, da bi bilo treba zaradi večje učinkovitosti dela poiskati primerne delovne metode in organizacijo za bolj učinkovito medinstitucionalno sodelovanje;
44. poziva Komisijo in države članice, naj upoštevajo prispevek, ki bi ga lahko imela socialna in zdravstvena politika (socialno pomembno zagotavljanje zdravstvenega varstva) pri sodobnem pristopu k spodbujanju in varovanju zdravja, zlasti za najbolj ranljive skupine prebivalstva, kot so majhni otroci in tisti, ki niso samozadostni;
45. meni, da mora Evropska unija prizadevanja v raziskovalnih programih vedno bolj usmerjati na pomembne, vendar pogosto spregledane skupine bolnikov, kot so osebe s težavami v duševnem zdravju in moški;
46. poziva Komisijo in države članice, naj v okviru zdravstvene strategije EU nadalje preučijo sinergije med znanstvenimi in tehnološkimi raziskavami, zlasti glede novih vrst raziskovanja na medicinskem področju, ki jim zaenkrat primanjkuje sredstev, na eni strani, in razvojem novih sektorjev in zdravljenj v medicini na drugi strani, da bi vsem omogočili dostop do teh zdravljenj, saj imajo lahko zelo pozitiven učinek na zdravstveno stanje državljanov EU in na povečanje učinkovitosti sistema;
47. pozdravlja pristop Komisije k učinkovitemu boju proti ponarejanju zdravil in jo poziva, naj spodbuja oblikovanje mednarodne konvencije v zvezi s tem ali doda protokol Konvenciji Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (konvenciji iz Palerma);
48. poziva Komisijo in države članice, naj vzpostavijo centre odličnosti za vsako pomembno skupino bolezni, ki mora biti referenčna točka, vir informacij in napotkov za bolnike ter njihove družine, zdravnike, zdravstvene delavce, industrijo in druge;
49. opozarja, da so regionalne in lokalne zdravstvene oblasti v številnih državah članicah pogosto odgovorne za načrtovanje, vodenje, delovanje in razvijanje zdravstvenega sektorja ter prav tako pogosto nosijo finančno odgovornost za omenjeni sektor, imajo temeljito znanje in razumevanje zdravstvenega področja ter so nepogrešljivi partner pri oblikovanju in izvajanju zdravstvene politike;
50. poziva Komisijo in države članice k obravnavi priznanega pozitivnega vpliva zdraviliškega zdravljenja na okrevanje in ohranjanje zdravja ljudi;
51. poziva Komisijo, naj podpre razvoj e-zdravja, novih tehnologij zdravstvenega varstva in inovacij medicinskih pripomočkov po meri uporabnika;

Četrtek, 9. oktober 2008

52. pozdravlja predlog Komisije o vzpostavitvi mehanizma za strukturirano sodelovanje na ravni EU in tesnejše sodelovanje z zainteresiranimi stranmi skupaj s civilno družbo; poudarja, da je treba v partnersko sodelovanje vključiti tudi organizacije delodajalcev in delojemalcev;

53. poziva države članice ter regionalne in lokalne organe, naj za izboljšanje izmenjave najboljših praks uporabljajo mehanizme sodelovanja; poziva Komisijo, naj na podlagi takšnih dobrih praks dejavno oblikuje smernice in priporočila;

54. se strinja, da morajo biti ukrepi zdravstvene strategije EU do konca sedanjega finančnega okvira (2007–2013) podprti z obstoječimi finančnimi instrumenti brez dodatnih finančnih posledic;

55. poziva Komisijo, naj državam članicam svetuje, da v oblikovanje nacionalnih zdravstvenih strategij vključijo prednostne naloge, za katere si je treba prizadevati v drugih projektih, ki niso omejeni na področje javnega zdravja;

56. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Četrtek, 9. oktober 2008

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV IN TELES EVROPSKE UNIJE

EVROPSKI PARLAMENT

Partnerstvo za komuniciranje o Evropi

P6_TA(2008)0463

Sklep Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o odobritvi skupne izjave o partnerstvu za komuniciranje o Evropi (2007/2222(ACI))

(2010/C 9 E/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 255 Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 2002 o Sporočilu Komisije o novem okviru za sodelovanje pri dejavnostih politike informiranja in komuniciranja Evropske unije ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. aprila 2003 o informacijski in komunikacijski strategiji za Evropsko unijo ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. maja 2005 o izvajanju informacijske in komunikacijske strategije Evropske unije ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. novembra 2006 o Beli knjigi o evropski komunikacijski politiki ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju sklepa, ki ga je 25. septembra 2008 sprejela konferenca predsednikov,
 - ob upoštevanju predlagane skupne izjave o partnerstvu za komuniciranje o Evropi,
 - ob upoštevanju členov 120(1) in 43(1) svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ustavne zadeve (A6-0372/2008),
- A. ker je komuniciranje pomemben sestavni del tako predstavniške in kot participativne demokracije,
- B. ker je zato trdnost demokratičnih elementov EU povezana s komunikacijskimi strukturami na evropski ravni, prek katerih so institucije povezane z državljani,

⁽¹⁾ UL C 47 E, 27.2.2003, str. 400.⁽²⁾ UL C 64 E, 12.3.2004, str. 591.⁽³⁾ UL C 92 E, 20.4.2006, str. 403.⁽⁴⁾ UL C 314 E, 21.12.2006, str. 369.

Četrtek, 9. oktober 2008

- C. ker izkušnje iz preteklih evropskih volitev in referendumov kažejo, da bodo na njih verjetneje sodelovali tisti, ki poznajo in jih zanimajo vprašanja, povezana z EU, medtem ko je manj verjetno, da se jih bodo udeležili tisti, ki v zvezi s tem niso tako dobro obveščeni; ker se je to ponovno potrdilo z raziskavami po referendumu na Irskem,
- D. ker komuniciranje o Evropski uniji zahteva politično zavezo institucij EU in držav članic na vseh ravneh,
1. odobri skupno izjavo o partnerstvu za komuniciranje o Evropi, ki je priložena temu sklepu, in sklene, da se izjava priloži k Poslovniku; poziva, naj se izjava objavi v Uradnem listu Evropske unije;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep in njegovo prilogo posreduje Svetu in Komisiji.

PRILOGA

PARTNERSTVO ZA KOMUNICIRANJE O EVROPI

Cilji in načela

1. Evropski parlament, Svet in Evropska komisija pripisujejo izreden pomen izboljšanju komuniciranja o zadevah EU ob upoštevanju načel pluralizma, sodelovanja, odprtosti in preglednosti, da bi evropskim državljanom pomagale uresničevati njihovo pravico do sodelovanja v demokratičnem življenju Unije, v kateri se odločitve sprejemajo kar najbolj pregledno in demokratično.
2. Vse tri institucije se želijo zavzemati za približevanje stališč o prednostnih nalogah Evropske unije kot celote na področju komuniciranja, spodbujati dodano vrednost pristopa EU h komuniciranju o evropskih zadevah, olajšati izmenjavo informacij in najboljših praks ter razvijati sinergije med institucijami pri izvajanju dejavnosti komuniciranja v zvezi s temi prednostnimi nalogami ter po potrebi olajšati sodelovanje med institucijami in državami članicami.
3. Vse tri institucije priznavajo, da je za komuniciranje o Evropski uniji potrebna politična zavzetost institucij EU in držav članic ter da so države članice tudi same odgovorne za komuniciranje o zadevah EU s svojimi državljani.
4. Vse tri institucije menijo, da bi morale biti dejavnosti informiranja in komuniciranja o evropskih zadevah oblikovane tako, da bi vsakomur omogočile dostop do pravih in raznovrstnih informacij o Evropski uniji ter državljanom zagotoviti uveljavljanje pravice do izražanja svojih stališč in aktivnega sodelovanja v javni razpravi o evropskih zadevah.
5. Vse tri institucije pri izvajanju ukrepov informiranja in komuniciranja prispevajo k ohranjanju večjezičnosti in kulturne raznolikosti.
6. Vse tri institucije so politično odločene uresničiti navedene cilje. Druge institucije in organe EU spodbujajo, da podprejo njihova prizadevanja in, če želijo, sodelujejo v temu pristopu.

Partnerski pristop

7. Vse tri institucije priznavajo, da se je treba na izzive komuniciranja o zadevah EU odzvati v okviru partnerstva med državami članicami in institucijami EU ter tako zagotoviti učinkovito komuniciranje s čim širšo javnostjo in ji na ustrezni ravni omogočiti objektivne informacije.

Sinergije želijo razvijati z državnimi, regionalnimi in lokalnimi oblastmi ter s predstavniki civilne družbe.

Zato se želijo zavzemati za pragmatičen partnerski pristop.

Četrtek, 9. oktober 2008

8. V zvezi s tem poudarjajo, da je ključnega pomena medinstitucionalna skupina za informiranje (IGI), ki institucijam zagotavlja okvir na visoki ravni pri spodbujanju politične razprave o dejavnostih informiranja in komuniciranja, povezanih z EU, ter tako razvija sinergijo in spodbuja dopolnjevanje. V ta namen se IGI, ki ji soprodsedujejo predstavniki Evropskega parlamenta, Sveta in Evropske komisije, praviloma sestane dvakrat na leto, na njenih zasedanjih pa kot opazovalca sodelujeta Odbor regij in Evropski ekonomsko-socialni odbor.

Okvir za skupno delo

Vse tri institucije nameravajo sodelovati na naslednji način:

9. Vse tri institucije bodo ob upoštevanju pristojnosti posameznih institucij EU in držav članic za njihovo lastno strategijo in prednostne naloge na področju komuniciranja v IGI vsako leto določile omejeno število skupnih prednostnih nalog komuniciranja.

10. Skupne prednostne naloge bodo temeljile na prednostnih nalogah komuniciranja, ki jih v skladu s svojimi notranjimi postopki določijo institucije in organi EU ter po potrebi dopolnjujejo strateška stališča in prizadevanja držav članic na tem področju, pri čemer bodo upoštevana tudi pričakovanja državljanov.

11. Vse tri institucije in države članice si bodo prizadevale za ustrezno podporo pri komuniciranju o določenih prednostnih nalogah

12. Službe, ki so v državah članicah in institucijah EU pristojne za komuniciranje, bi se morale povezati in tako zagotoviti uspešno izvajanje skupnih prednostnih nalog komuniciranja in drugih dejavnosti, povezanih s komuniciranjem o EU, po potrebi na podlagi ustreznih upravnih dogovorov.

13. Institucije in države članice naj izmenjajo informacije o drugih dejavnostih komuniciranja, povezanih z EU, zlasti o sektorskih dejavnostih komuniciranja, ki jih načrtujejo institucije in organi EU, če bodo te povod za informativne kampanje v državah članicah.

14. Komisija naj na začetku vsakega leta drugim institucijam EU predloži poročilo o najpomembnejših rezultatih izvajanja skupnih prednostnih nalog komuniciranja v preteklem letu.

15. Ta politična izjava je bila podpisana dne dvaindvajsetega oktobra leta dva tisoč osem.

Kako Parlament uporablja simbole Unije (novi člen 202a)

P6_TA(2008)0472

Sklep Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o vključitvi novega člena 202a o tem, kako Parlament uporablja simbole Unije, v Poslovnik Parlamenta (2007/2240(REG))

(2010/C 9 E/12)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. julija 2007 o sklicu medvladne konference ⁽¹⁾, zlasti odstavka 23 resolucije,

— ob upoštevanju pisma svojega predsednika z dne 12. septembra 2007,

⁽¹⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 347.

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju pomena simbolov za ponovno povezovanje državljanov z Evropsko unijo in za oblikovanje evropske identitete, ki dopolnjuje nacionalne identitete držav članic,
 - ob upoštevanju dejstva, da simbole že več kot 30 let uporabljajo vse evropske institucije, uradno pa jih je sprejel Evropski svet leta 1985 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju členov 201 in 202 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ustavne zadeve (A6-0347/2008),
1. sprejema sklep o spremembi svojega poslovnika, kot je navedeno v nadaljevanju;
 2. sprejema sklep, da bo sprememba začela veljati prvi dan po njenem sprejetju;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in Komisiji v vednost.

OBSTOJEČE BESEDILO

SPREMEMBA

Sprememba 1

Poslovník Evropskega parlamenta Naslov XIII - Druge določbe - člen 202 (a) (novo)

Člen 202a

Simboli Unije

1. *Parlament prizna in prevzame naslednje simbole Unije:*
 - *zastavo, na kateri je upodobljen krog z dvanajstimi zlatimi zvezdami na modri podlagi;*
 - *himno, ki izvira iz Ode radosti iz Devete simfonije Ludwiga van Beethovna;*
 - *geslo „Združena v raznolikosti“.*
2. *Parlament praznuje dan Evrope 9. maja.*
3. *Zastava je razobešena v vseh stavbah Parlamenta in ob uradnih dogodkih. Zastava se uporablja v vseh sejnih sobah Parlamenta.*
4. *Himno se predvaja ob začetku vsake ustanovne seje in ob drugih slovesnih sejah, zlasti v dobrodošlico voditeljem držav in vlad ali v pozdrav novim poslancem po širitvah.*
5. *Geslo se natisne na uradne dokumente Parlamenta.*
6. *Predsedstvo preuči nadaljnjo uporabo simbolov v Parlamentu. Predsedstvo sprejme podrobne določbe o izvajanju tega člena.*

⁽¹⁾ Evropski svet v Milanu z dne 28. in 29. junija leta 1985.

Četrtek, 9. oktober 2008

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI PARLAMENT

Protokol k Sporazumu ES/Švica o prostem pretoku oseb (sodelovanje Bolgarije in Romunije) ***

P6_TA(2008)0464

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o predlogu Sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske skupnosti in njenih držav članic, Protokola k Sporazumu o prostem pretoku oseb med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani, o sodelovanju Republike Bolgarije in Romunije kot pogodbenic Sporazuma glede na njun pristop k Evropski uniji (9116/2008 — C6-0209/2008 — 2008/0080(AVC))

(2010/C 9 E/13)

(Postopek privolitve)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (9116/2008),
- ob upoštevanju Protokola k Sporazumu o prostem pretoku oseb med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani, o sodelovanju Republike Bolgarije in Romunije kot pogodbenic Sporazuma glede na njun pristop k Evropski uniji (8689/2008),
- ob upoštevanju Protokola k Sporazumu o prostem pretoku oseb med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o sodelovanju Češke republike, Republike Estonije, Republike Ciper, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike kot pogodbenic Sporazuma glede na njihov pristop k Evropski uniji ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb ⁽²⁾,
- ob upoštevanju zahteve Sveta za privolitev v skladu z drugim pododstavkom člena 300(3), v povezavi z drugim stavkom prvega pododstavka člena 300(2) in členom 310 Pogodbe ES (C6-0209/2008),
- ob upoštevanju člena 6(2) Pogodbe o pristopu iz leta 2005,

⁽¹⁾ UL L 89, 28.3.2006, str. 30.

⁽²⁾ UL L 114, 30.4.2002, str. 6.

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju členov 75 in 83(7) svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A6-0343/2008),
1. daje svojo privolitev k sklenitvi Protokola;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Švicarske konfederacije.

Vzpostavitev Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) *

P6_TA(2008)0465

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o predlogu Sklepa Sveta o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2008/XX/PNZ (KOM(2008)0332 — C6-0216/2008 — 2008/0101(CNS))

(2010/C 9 E/14)

(Postopek posvetovanja)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije (KOM(2008)0332),
 - ob upoštevanju člena 31 in člena 34(2)(c) Pogodbe EU,
 - ob upoštevanju člena 39(1) Pogodbe EU, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C6-0216/2008),
 - ob upoštevanju členov 93 in 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A6-0360/2008),
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
 2. poziva Komisijo, naj ustrezno spremeni svoj predlog na podlagi člena 250(2) Pogodbe ES;
 3. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopati od besedila, ki ga je Parlament odobril;
 4. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti predlog Komisije;
 5. je odločen, da bo v primeru, če predlog ne bo sprejet pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, vse tovrstne prihodnje predloge obravnaval po nujnem postopku v tesnem sodelovanju z nacionalnimi parlamenti;
 6. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

Četrtek, 9. oktober 2008

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBE

Sprememba 1

Predlog sklepa
Uvodna izjava 6 a (novo)

(6a) Ta sklep temelji na načelih, ki so že sprejeta z Okvirnim sklepom Sveta 2008/XX/PNZ o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenskih evidenc med državami članicami, ter jih dopolnjuje in uporablja s tehničnega stališča.

Sprememba 2

Predlog sklepa
Uvodna izjava 9

(9) Za zagotovitev enotne razlage in preglednosti skupne kategorizacije bi morala vsaka država članica predložiti seznam nacionalnih kaznivih dejanj in kazni, ki spadajo v posamezne kategorije, navedene v zadevnih razpredelnicah, pa tudi seznam nacionalnih kazenskih sodišč. Te informacije bi morale biti dostopne nacionalnim pravosodnim organom zlasti prek katere koli elektronske poti, ki je na voljo.

(9) Za zagotovitev enotne razlage in preglednosti skupne kategorizacije bi morala vsaka država članica predložiti seznam nacionalnih kaznivih dejanj in kazni, ki spadajo v posamezne kategorije **in bi bile skupaj s kratkim opisom sestavnih elementov kaznivega dejanja** navedene v zadevnih razpredelnicah, pa tudi seznam nacionalnih kazenskih sodišč. Te informacije bi morale biti dostopne nacionalnim pravosodnim organom zlasti prek katere koli elektronske poti, ki je na voljo.

Sprememba 3

Predlog sklepa
Uvodna izjava 9 a (novo)

(9a) Namen referenčnih razpredelnic iz priloge A in B nikakor ni uskladiti vrste kaznivih dejanj ali zanje določenih kazni, kar bo še naprej urejalo nacionalno pravo.

Sprememba 4

Predlog sklepa
Uvodna izjava 13

(13) Referenčni razpredelnici kategorij kaznivih dejanj in kazni, pa tudi tehnični standardi, ki se uporabljajo za izmenjavo informacij, bi zahtevali nenehne preglede in redne posodobitve. **Izvedbena pooblastila v zvezi s tem so bila zato dodeljena Komisiji, ki ji pomaga odbor. Za sprejetje ukrepov, potrebnih za izvajanje tega sklepa, bi se moral smiselno uporabljati regulativni postopek v okviru zakonodaje Skupnosti.**

(13) Referenčni razpredelnici kategorij kaznivih dejanj in kazni, pa tudi tehnični standardi, ki se uporabljajo za izmenjavo informacij, bi zahtevali nenehne preglede in redne posodobitve.

Četrtek, 9. oktober 2008

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBE

Sprememba 5

Predlog sklepa
Uvodna izjava 14

(14) *Pri računalniško vodeni izmenjavi informacij iz kazenskih evidenc držav članic bi bilo treba uporabljati* Okvirni sklep 2008/XX/PNZ o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah.

(14) *V zvezi s tem je izjemno pomembno, da se čim prej sprejme* Okvirni sklep Sveta 2008/XX/PNZ o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, *s katerim bo zagotovljena ustrezna raven varstva podatkov in bo vključeval obdelavo osebnih podatkov na nacionalni ravni.*

Sprememba 6

Predlog sklepa
Člen 3 – odstavek 5

5. Za uspešno delovanje sistema ECRIS zagotovi Komisija storitve splošne podpore in spremljanja.

5. Za uspešno delovanje sistema ECRIS zagotovi Komisija storitve splošne podpore in spremljanja *ter preverja, ali se ukrepi iz člena 6 izvajajo pravilno.*

Sprememba 7

Predlog sklepa
Člen 5 – odstavek 1 – točka a

(a) seznam nacionalnih kaznivih dejanj iz vsake kategorije v razpredelnici kazni v Prilogi A. Seznam vključuje naziv ali pravno klasifikacijo kaznivega dejanja in sklic na veljavno pravno določbo. Zajema *lahko* tudi kratek opis sestavnih elementov kaznivega dejanja;

(a) seznam nacionalnih kaznivih dejanj iz vsake kategorije v razpredelnici kazni v Prilogi A. Seznam vključuje naziv ali pravno klasifikacijo kaznivega dejanja in sklic na veljavno pravno določbo. Zajema tudi kratek opis sestavnih elementov kaznivega dejanja;

Sprememba 8

Predlog sklepa
Člen 5 – odstavek 1 – točka a – pododstavek 1 a (novo)

Za prevod opisa nacionalnega kaznivega dejanja iz izvirnega jezika, v katerem je bil predložen, je zadolžena in pristojna izključno posamezna država članica, ki zahteva prevod, in tega ECRIS ne zagotavlja. Ko je prevod pripravljen, ECRIS ponudi možnost njegovega vnosa v podatkovno zbirko;

Sprememba 9

Predlog sklepa
Člen 6 – uvodni del

Skladno s postopkom iz člena 7 se sprejmejo naslednji izvedbeni ukrepi:

Po potrebi in v skladu s členom 34(2)(c) in členom 39 Pogodbe EU Komisija predlaga Svetu, naj sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi optimalno delovanje sistema ECRIS in njegovo interoperabilnost z nacionalnimi sistemi, kot so na primer:

Četrtek, 9. oktober 2008

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBE

Sprememba 10**Predlog sklepa
Člen 7****Člen 7****črtano****Postopek v odboru**

1. Pri sklicevanju na ta člen Komisiji pomaga regulativni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije (v nadaljnjem besedilu „odbor“).

2. Odbor sprejme svoj poslovnik.

3. Predstavnik Komisije predloži odboru osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Odbor posreduje svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga lahko določi predsednik glede na nujnost zadeve. V primeru sklepov, ki naj jih sprejme Svet na predlog Komisije, se mnenje sprejme z večino, določeno v členu 205(2) in (4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Glasovi predstavnikov držav članic znotraj odbora se ponderirajo skladno z navedenim členom. Predsednik ne glasuje.

4. Komisija sprejme predvidene ukrepe, če so v skladu z mnenjem odbora.

5. Če predvideni ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora ali če mnenje ni dano, Komisija brez odlašanja posreduje Svetu predlog ukrepov, ki jih je treba sprejeti, in o tem obvesti Evropski parlament.

6. Svet lahko o predlogu odloča s kvalificirano večino v treh mesecih od datuma, ko mu je bila zadeva predložena.

Če se v tem obdobju Svet s kvalificirano večino odloči, da nasprotuje predlogu, ga Komisija ponovno prouči. Svetu lahko predloži spremenjeni predlog, ponovno predloži svoj predlog ali predstavi zakonodajni predlog na podlagi Pogodbe.

Če po izteku navedenega Svet ne sprejme predlaganega izvedbenega akta niti ne nasprotuje predlogu izvedbenih ukrepov, Komisija sprejme predlagani izvedbeni akt.

Četrtek, 9. oktober 2008

Sporazum ES/Ukrajina glede ohranitve obveznosti o trgovini s storitvami iz Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju *

P6_TA(2008)0468

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o predlogu Sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma v obliki izmenjave pisem med Evropsko skupnostjo in Ukrajino glede ohranitve obveznosti o trgovini s storitvami iz Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju (KOM(2008)0220 — C6-0202/2008 — 2008/0087(CNS))

(2010/C 9 E/15)

(Postopek posvetovanja)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Sklepa Sveta (KOM(2008)0220),
 - ob upoštevanju členov 71(1) in 80(2) Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju prvega pododstavka člena 300(3) Pogodbe ES, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C6-0202/2008),
 - ob upoštevanju člena 51 in člena 83(7) svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za mednarodno trgovino (A6-0337/2008),
1. odobri sklenitev Sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Ukrajine.